

העולם הזה

צמדת העבודה החליטה להרחיק

בכל מחיר את היועץ המישפטי

המסכן את קיומה

הקרב

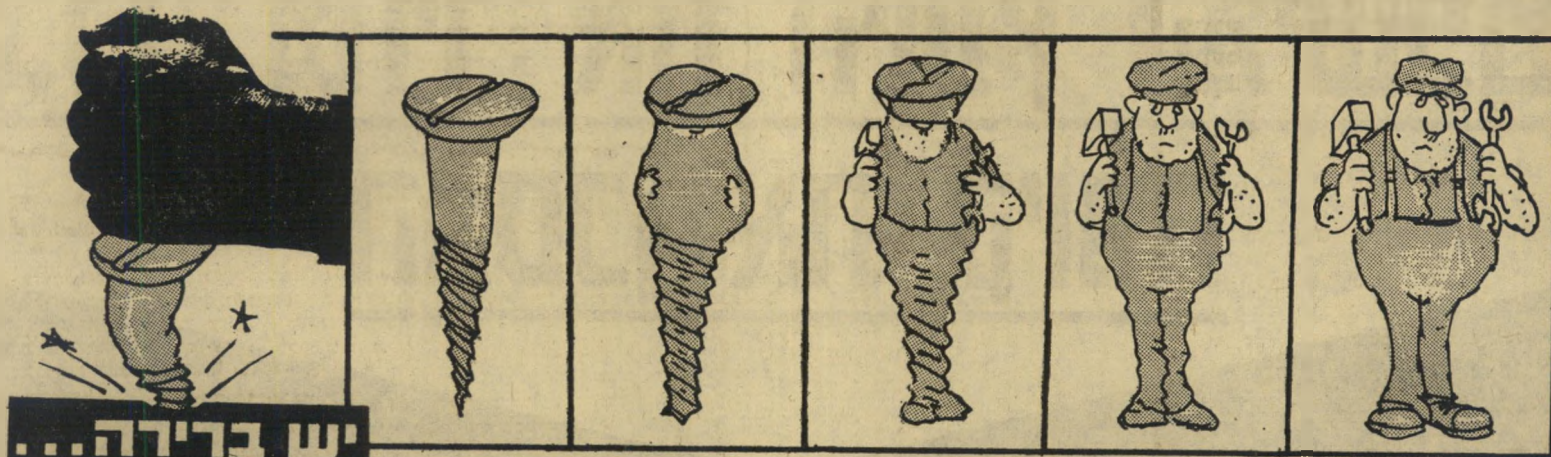
סביב

שמגד

פועל מצטיין יצחק סרט'נע (בגאווה):

„אני רק בורג הטון“!

יש ברידה...

חי אותה, שמח בהצלחתה וכואב את כשלונותיה. לקראת לילה חורר סרט'נע לביתו כדי לחטוף ארוחת קלה ולהתקין את עצמו ליום עבודה חדש.

„אתם שואלים מהי סיסמתי? — יש לי רק סיסמה אחת!“ מצ' היר סרט'נע ברגש: „עבודה, עבודה — ושוב: עבודה! כי בע' בודה כוחו וכעמל סוד עצמתנו. אני קורא לכל אחי הפועלים להיות ברגים קטנים וחרוצים כמוני — כי אין כמו בורג מצטיין להעלות התפוקה והפריון, להפרכת הארץ, לשלום ולבטחון.“

(ג.)

„אני רק בורג קטן — ועל כך גאוותי!“ אומר לנו הפועל המצ' מיין יצחק סרט'נע תוך הפעלה קצובה וגמישה של מכונת הייצור שלו. „אני ממש מאוהב בעבודה שלי. תמיד חלמתי להיות בורג קטן, ורק הודות לעבודה מאומצת וקשה הצלחתי להגשים את מש' אלתי זו.“

תוכלו לפגוש את יצחק סרט'נע כבר באשמורת-הבוקר, בעוד העייר כולה נמה את שנתה, כשהוא ניצב בתחנת האוטובוס, בידו כריכים ונפשו יוצאת אל המכונה שלו. כל היום מבלה יצחק בזר' עות מכונתו האהובה — „המכונה היא משוש'חיי“ הוא אומר. „אני

טלאים צהובים

עומדים לבטל את המספרים הלבנים לנכי-צה"ל, ויותר לא יטעו ויחשבו אותם לנכים רגי-לים.

עומדים לבטל את המספרים הלבנים לנכים רגילים, כדי שלא יחשבו אותם חלילה לעולים חד-שים.

עומדים לבטל את המספרים הלבנים לעולים חדשים כדי שלא ירגמו אותם באבנים ויצעקו אח-ריהם „וולבו! וולבו!“

ואז תשקוט הארץ.

ולא נוכל עוד להבדיל בין קב-לן-עפר לנכה צה"ל, בין מנכ"ל לעולה חדש. את המספרים הלב-נים יבטלו. יישארו רק הוולבו-אים ובעליהם המרוצים.

אנשים יוכלו להכנס לתחנת הדלק ברינה וצהלה ולבשר ל-ממלא הבגזין בקול משוחרר מ-טלאים לבנים או צהובים —

„תמלא במאה ששים לירות בק'שה — ואל תשכח קבלה!“ והוא ימלא ולעולם לא יידע: קבלן או נכה.

שוב ניצחו הקבלנים.

אנו נתגבר

השמועות משתוללות.

זוועה.

ליטר דלק יעלה 4.00 לירות.

4.10. 4.30. 5.00.

מה יהיה?

אני מעמיד את האוטו.

אני מוכר אותו.

אתה יודע כמה יעלה לי לנסוע לתל-אביב? 180 לירות.

ולי יעלה לנסוע לחיפה, הלוד וחזור, 210 לירות. זה שיגעון.

בחיי, הם השתגעו.

אבל אנו נתגבר.

אנו נתגבר כי אנו חברה במצור. אנו נתגבר כי עומדים עלינו

לכלותנו. אנו נתגבר כי אנו עם נפלא. אנו נתגבר כי אין ברירה.

ואילו אנו נתגבר כי יש קמ"ז. ויש אש"ל. ויש פמ"ז. ויש פז"מ.

ויש חשבון-הוצאות.

יש ברירה.

קרא השבוע ב"העולם הזה":

אורג'יות בבית'עבוט

„הוא דחף אותי לפינה, משך לי בפמוט והרביץ לי עם סרגל על הראש...“

שפץ

דקדוקר

עיונים בתורת השם, בתורת ההגה (פר' נולוגיה) ובתורת הברקס (פולינזיה), ל' חובבי שפתנו.

האותיות

אותיות בומ"פ = אחריהן יבוא דגש חזק. נהוג להשתמש באותיות בומ"פ עף מעל ביירות.

אותיות אחח"ע — אחריהן תבוא הא

אותיות זחל"מ

מנוקדות בפתח אחרי היי הגי'פ

הידעה בקמץ. אחרי אותיות מפ"מ — בסגול.

הערה: יש לעמוד היטב על ההבדל בין אותיות בכל"מ וזחל"מ. לפני אות (המשך בעמוד 3, סור 4)

פנים חדשות - בחדשות

כשנסתיימה ספירת הקולות בוועידת תנועת החרות והיו"ר קם והכריז את שמו של המנהיג הנבחר, הושלך הס באלום הגדול. השם החדש היה בלתי מוכר, אלמוני כמעט, שם שלא אמר דבר לוותיקי חרות. אדם חדש עומד לתפוס את מקומו של המנהיג ההיסטורי. המנהיג החדש, גבוה מעט, ביישן ורגיש, „אני נכנס לגעלי קודמי" הוא

אומר, „בחיל ורעדה" ואכן יש בב- חירתו ובעצם תהליך חילופי המשמ- רות, משום אירוע מרענן המגביר את סיכויי התנועה להיחלצות מן האופו- ריזיה בעונה הקרובה.

מנשה בגין נולד בפולין בשנת 1848 ונבחר מייך למנהיג חרות. הוא כיהן בתפקידו זה לכל אורך המאה ה-19 והמאה ה-20.

מנשה בגין
משכיר רעון

ב-1942 היה למפקד אצ"ל
ב-1946 נשאר מפקד אצ"ל
ב-1952 מנהיג חרות.
ב-1955 מנהיג חרות.
ב-1958 מנהיג חרות.
ב-1964 מנהיג חרות.
ב-1967 מנהיג חרות.
ב-1973 מנהיג חרות.
ב-1975 מנהיג חרות.
ב- מנהיג חרות.
ב- מנהיג חרות.
ב- מנהיג חרות.
ב- מנהיג חרות.
ב- מנהיג חרות.
ב- מנהיג חרות.

נאחל לו, איפוא, הצלחה וברכה בתפקידו החדש.

דבר הערכה

ריאד-מדריד

מעשה בפריץ שהיה מהתל ביהודי „שלו" ומתעלל בו במשך כמה שנים, עד שקם אותו יהודי „גלו- תי" ונסתלק לו משם באומרו „לא משחק יותר."
ללמדך שהיהודים „הגלותיים" הללו כבוד היה להם וגאווה. ואנו, היהודים „החדשים" בארצנו שלנו, פחד מתמלא בנו למראה כל פריץ מן ה- גויים, ואפילו פריץ החזול היגה. באה לכאן, אלינו, קבוצת תריפול ההולנדית הסימפאטית ומנצחת אותנו בביתנו, על אדמתנו. ואנו — שות- קים. שותקים וממשיכים ל- שחק.
וממשיכה קבוצת ריאד-מדריד, וב- לחצו הברור של הנפט הערבי, מהתלת ומתעללת בנו. ויאה לנו לכ- נותה לא ריאד-מדריד, אלא ריאד- מדריד, שכן קו אחד וארוך, קו כי- בوشي האיסלאם והאנטישמיות, הוא הקו ריאד-מדריד.
אך איש בינינו לא יקום ויאמר ב- גלוי „לא משחקים יותר."
ותמנה — עד מתי נשחק, סלינו על כתפינו וראשינו — ערופים?

פ. א. א. א. א. א.

(שפץ דקדוק — המשך)

גרונות יקבלו אותיות בכל"מ דגש, ו- זחל"מ — בזוקה.
אחרי אותיות שבא"נ דלמא"ס תבוא- נה אותיות זא"ק שירא"ק.

התנועות

שלושה סוגי תנועות: תנועות גדולות, תנועות קצרות ותנועות מגוונות. שווא נא הוא תנועה מגוונה. להדגשה משתמשים בשווא נאחס. קיימות ארבע אימות הקריאה, והן: שרה, רבקה, רחל ואמא של קניאל.

דגשים

ארבעה סוגי דגשים: דגש קל, דגש תרנגול, דגש חצי-כבד ודגש חזק. כשי מעוניינים בנצחונם של אחד הדגשים, נר- הגים להעניק לו כסף מאחורי הקלעים. פעולה זו מכונה: תשלום דגש. המפיק — כל תלמידי בתו הספר חיי- בים לאכול על מפיק, כדי שלא יתפזרו פירורים על מחברת הדקדוק.

הטעמה

הדגשת ההברה האחרונה נקראת: מל- עיל. למשל: „מי מלעיל ומי פלעיל".

אותיות השימוש

ה' הידיעה.
ה' השאלה.
ה' הגיף.
מ' השימוש (מן הופך למ'. מכאן וכו').
ב' השימוש (טואלט).
ו' החיבור (לויולונות).

הפועל

סוג של התאגדות למטרות חינוך גו- פני: דוגמה — הפועל ירושלים. יש פע- לים עומדים (אם נעבוד — יעמוד) ויש פעלים יוצאים. מרבית הפעלים יוצאים לקדמה.
הטיית הפעלים מדרך הישר נעשית בבניינים. בעברית חמישה בניינים: בניין המנהלה, בניין מייזר, בניין לאוטרמן, בניין קפלן והקפיטריה.
דוגמה להטייה: לקחתי בבניין קל, גנבתי בבנין לאוטרמן, נתפסתי בבניין שפרינצק.
דוגמה להטייה: הטיית מי חירמוך. יש להזהר בשעת ההטייה מן הקבוצות הבאות:
נכי ל"ז — קבוצת צדיקים שנפגעה בהתהפכות לזיתן.
נכי ע"מ — הורוביץ, שובל, פרץ ולין.
חשרי פ"ג — אלו שהפ"ג שלהם אבד או נכרת.
נטיית השמות: רוזנרטן, רוזנרטני, רוזנרטנד, רוזנרטניהם, רוזנרטנותיהן.

מילות ציווי

אחמד, תעאל הון! אימשי, אימשי!
רוח אל-בית! וכו'.
סוגי המשפט:
משפט פשוט — אני הולך לחדר.
משפט מסובך — אני הולך לים.
משפט מורכב — האיש ההולך לים הוא תברוד של הומום שדופק את אביו. משפט מהיר — 35 בפנים.

לנושרד התיירות דרוש

משתיק קול

קטמון - בירת נפאל

בדרך מקרה הגיעו לידינו כמה מן השאלונים שמילאו חברי הכנסת עם כניסתם לתקופת הכהונה הנוכחית. השאלונים באים לבחון את רמת ההש- כלה הממוצעת במידעם מייצג של חברי כנסת ועוסקים ברובם בשאלות ה- נווגות בתחומים שונים של השכלה כללית.

א. הגדר: „פלסטינאים"

58 מבין הנשאלים כתבו כי הכוונה היא לסוג של פלאסטיק או פלסט- לינה. 31 כתבו כי מדובר בשבט יהודי החי בחבש והמשתוקק לעלות ארצה. שניים חשבו כי אלו צבעים נושמים, כמו „פוליפלאסט". אחד כתב כי ה- קריאה „פלסטינה = אי" זכורה לו כסוג מסויים של קריאת-כאב, ואחר טען כי זוהי מין ברכה המקובלת בין האיסלנדים: על השאלה „פלסטי- נעים ו" עונים האיסלנדים: „פלסטינעים מאוד".

פריגורט לכן שהוא גם חשבון הוצאות

ב. מהי „הפלה מלאכותית?"

64 — תקופה רבת-הוד בשנות הארבעים. תקופת העליה הבלתי-לגאלית.
12 — ראשית-בית: פלוגות הלילה. הפל"ה מלאכותית — כיוון ש- הוקמו על-ידי מכון וינגייט.
2 — מין ממתק מצופה שוקולד הנמכר בשק"ם.
2 — פוטש.
1 — פונטש.
1 — אשת הפיל.

רק ארבעה ידעו כי הדבר קשור בלידה. אם כי אחד חשב שהמדובר בלידה ע"י התפללות והתחלקות.

ג. „מצוקה" — באר והסבר.

86 — מין מבצר. (16 חברי הליכוד הביאו דוגמה: מצוקת-זאב).
5 — קיבוץ בגליל המערבי, ליד אילון.
1 — סוג של חלה לשבת.

ד. מה זה „קטמון?"

46 — בירת נפאל.
7 — האדם הפרהיסטורי כונה: האדם הקטמון.
1 — כתם קטן על הבגד. ניתן להסרה עם מיץ לימון.
3 — אמצעי מניעה.
4 — ש"י קטמון, משורר ישראלי שקיבל את פרס אוסקר בספרות.
1 — קפה בוחמי בירושלים, מקום מושבם של אנשי מצפן וק.ג.ב.

ה. מה זה „אשל אברהם?"

2 — אש"ל — ארגון מחתרת יהודי שלחם בבריטים ובהגנה. מנהיגו אברהם שטרן שכונה בשם „מאיר".
117 — תשלום עבור אכילה, שתיה ולונה (ר"ת: אש"ל). את טפסי האש"ל יש להגיש ב-15 לכל חודש בשלושה עותקים. אש"ל מקבלים עבור יום מליאה או יום ועדה או יום חול, בתנאי שאינו שבת.
1 — פריגורט לבן בטעם לבן.

ו. מהי „כנסת?"

ב-116 קולות ובהמנועות רק"ח הוחלט כי כנסת הוא סוג של סיגריות.

תשקיף

מומחים צבאיים

תומכים בנסיגה בסיני

נכונותה של הממשלה לנסיגה משמעותית כסיני, כמיסגרת הפדרליזציה עם ה"מצרים", מפתיעת בחוות'דעת של מומחים צבאיים, המוענים כי מבחינה צבאית אין כל סיכון ביטחוני משמעותי בנסיגה אפילו מעבר למעבריה הרים במיתלה ובג'די, ובחיתור על אכירוס.

חוות'דעת זו משמשת קלף-מיקוח בעל חשיבות מיוחדת נגד מתנגדי הנסיגה בסיני, הטוענים כי אפילו כנגד תמורה כלשהי מצד המצרים אין לסגת מעבר לקו זה.

בין השאר יכולים יצחק רבין ויגאל אלון, התומכים בנסיגה כדי לקדם הסדר עם המצרים, להסתמך על חוות'דעת של אישיות ביטחונית בכירה ביותר, המוענת כי צה"ל יוכל להיערך ביעילות בקוויה הגנה חדשים גם מעבר לקו ההרים.

עו"ד גולדנברג

מועמד לתפקיד

היועץ המשפטי

עורך'דין הר"ר אמנון גולדנברג הוא המועמד הראלי ביותר להחלפתו של מאיר שמגר, בתפקיד היועץ המשפטי לממשלה, אחרי שמגר יפרוש מתפקיד זה כי מטרה להתמנות כשופט עדיין.

גולדנברג, יליד חדרה, הוא בן 40, מרצה באוניברסיטת תל-אביב ואחד הפרקטיטים הבכירים ביישר הפרקטיטים רב-היוקרה ש. הורוביץ ושות'. הוא מומחה לדיני חברות, ולאחרונה היה בין צוות החוקרים של עיסקי החברה לישראל.

אם אומנם יתמנה גולדנברג, שטרם נענה בחיוב להצעה, תהיה זו הפעם הראשונה שלתפקיד היועץ המשפטי מתמנה ממשפטן פרטי שאיננו עובד'מדינה.

מישפטנים רואים בחיוב רב את הרעיון למנות לתפקיד מישפטן צעיר ומחונן, המצטיין בחריפות מישפטית ובגמישות אנושית.

פרס נפגש עם

אנשי "מצפן"

שרהביטחון שמעון פרס נפגש ה"שבוע עם אנשי "מצפן" ואף שוחח עימם וחק את ידיהם. לא היתה זו, כמובן, פגישה רשמית. ספק אם פרס ידע בכלל מהי זהותם הפוליטית של האנשים אותם פגש.

הדבר היה בעת חתונתו של אחד מעובדי רשות'השירות, שנשא לאשה את אחת הפעילות של "מצפן". פרס הוזמן לחתונה עידיי משפחת החי'תן, כידיד המישפחה, נענה להזמנה ומצא את עצמו גם במחיצתם של כמה מירידי הכדה.

מתכונים להדיח

את דינשטיין

מתנגדיו של פינחס ספיר מתכננים כיבוש עמדת כוח נוספת, הנמצאת בידי אחד מאנשיו. המדובר הוא בהדחתו של הר"ר צבי דינשטיין מתפקיד יושב'ראש מועצת'המנהלים של הבנק לפיתוח התעשייה, ומינוי מתנגד של ספיר לעמדת'מפתח זו.

המתנגדים, בראשותו של נגיד "בנק ישראל" משה זנבר, רוצים למנות לתפקיד המנכ"ל את המנכ"ל הנוכחי של הבנק, דויד פרידמן, המוכר כאחד מנאמני זנבר. פרידמן יבוא במקומו של אברהם נאמן, הפורש לגימלאות.

בשלב שני יהיה זה פרידמן שיתבע את החלפתו של דינשטיין, בנימוק כי לא ייתכן שהוא יהיה גם יושב'ראש הבנק וגם יושב'ראש המכון לנפט ויועץ שרהאוצר לענייני נפט. דינשטיין, שאינו מודע ל"תוכנית זו, תומך בינתיים במועמדותו של פרידמן לתפקיד המנכ"ל.

צילומים סותרים

טענות זנבר

תצלומי בימת'הנשיאות של הוועידה הכלכלית ה"שלישית שנפתחה בירושלים ב-27 במאי בשנה ש"עברה, סותרים את טענותיו של נגיד בנק'ישראל משה זנבר, כאילו הורה לו שרהאוצר דאז לא לפעול כנגד בנק ארץ'ישראל בריסנה ומנהלו יהושע בן ציון.

זנבר הדליף להארץ, כי בשיבתו על בימת'הנשיאות בערב הפתיחה של הוועידה ליד פינחס ספיר, לחש לו ספיר באוזן כי לא יעשה דבר כנגד בן ציון. הדברים פורסמו בהרחבה, במסגרת מיתקפה חדשה של זנבר נגד ספיר. זנבר השתמש בטענה זו כדי להתגונן על מחליו בפרשת הבנק, שמפולתו גרמה לבנק'ישראל הפסד של 250 מיליון לירות.

אחרי הפרסום נמצאו תצלומי בימת'הנשיאות כערכ הפתיחה, ומהם מסתבר כי זנבר כדל לא ישב על בימת'הנשיאות ולא נראה עזיה. הצילומים מחזקים את הר"ר דעת ספיר, שהכחיש את דבריו זנבר מכלי וכלי.

גורן מונה כמפקד

היחידה לפינוי חללים

הרב הראשי שלמה גורן יצא נשכר מהמהומה שהקים סביב המחל, כביכול, שהיה בפינוי חללי מלחמת יום'הכיפורים. הוא זכה במינוי'החירום כמפקד היחידה לפינוי ואיסוף חללי צה"ל משדות'הקרב בתקופת מלחמה.

מינוי זה הובטח לו עוד בתקופת כהונתו של חיים בר-לב כרמטכ"ל ועיכובו, בהשפעת הרב הצבאי הר"ר ראשי האלוף מרדכי פירון, היה אחת הסיבות להתפרצות הנועזת של גורן.

גולדה לא תירש

את גולדמן

ראשי ממשלת העבודה חזרו בהם מכוונתם להדיח את הר"ר נחום גולדמן מנשיאות הקונגרס היהודי העולמי, ולמנות במקומו לתפקיד זה את גולדה מאיר. מעמדו של גולדמן בתפקיד זה התב"צר אחרי שהשיג הסכם פיצויים נוסף מגרי'מניה לקורבנות הנאצים. נוכח הסיכויים, הי קלושים אומנם, להשגת הסכם'שילומים כלשהו עם גרמניה המיוזרת, היה ברור שרק אישיות כמו גולדמן מסוגלת לנהל משא'ומתן בנושא זה. לצורך זה חייב גולדמן לשאת בתואר פורמאלי, ושליטת תפקידו כנשיא הקונגרס היהודי היתה עלולה לפגוע בסיכויי המגעים הסובוכים והעדינים בנושא זה.

התמרמרות על מינוי

של תקוע

התמרמרות הובעה בחוגי עדות המיזרח בנגב נור כח הכוונה למנות את שגריר ישראל בא"ם, יוסף תקוע, כנשיא אוניברסיטת בן-גוריון בבאר'שבע. חר"גים בבאר'שבע וסביבתה מתארגנים כדי לתבוע מישי

רה זו לראש עיריית באר'שבע אליהו נאח, תוך טענה שהוא מתאים לתפקיד יותר, וכי תקוע הוצנח למישרה זו מטעמים פוליטיים. התובעים את בחירתו של נאח לתפקיד פוענים, כי לא ייתכן שבאף אחד מה"מוסדות האקדמיים בארץ לא מכהן נשיא שהוא מעדות המזרח.

הפוליטיקה חודרת

לשוק הסיטונאי

מינויו של נציג חרות בהנהלת עיריית ת"א, אריה קרמר, כיושב ראש הנהלת השוק הסיטונאי בתל-אביב עוכב בגלל התנגדות נציגי המערך בהנהלת העירייה. נציגי המערך טוענים, כי עד כה לא היו המינויים להנהלות הגופים העירוניים פוליטיים, ומינויו של קרמר מהווה הפרת הנוהג. המערך תובע כי במקביל למינויו של קרמר ימונו גם נציגי מערך הנהלת העיר לתפקידים מנהלתיים.

הליכוד מעוניין במינוי בגלל חשיבות התפקיד, החולש על הרישיונות של כל סיטונאי הירקות בשוק העירוני בתל-אביב.

קריית משרדים

ברמת'השרון

מליאת המועצה המקומית ברמת'השרון עומדת לאשר החודש הזמנת תוכנית להקמת קריית'מישר

המישטרה

חוקרת -

הדלפה לעיתונות

החקירה מישטרית מתנהלת בתנאי אביב, כדי לגלות את מקור ההדלפה לעיתונאים בפרשה ביטחונית, שבי"ה המישטט אסר את פירסומה.

את החקירה הזו מנהל סגן'נציב שדמה הוועמים, היועץ המשפטי הר"ר ראש מרדכי התביעות של מישטרת מחוז תל-אביב.

סגן'נציב הוועמים מנסה לגלות מי הדליף לעיתונות את הודעתו על מע"צו בשרה'התעופה בלוח, של אי"ק גיר'שנאט, החשוד בכך שהציע לנציגיו לוב בשותף, למצוץ מכונית'תור מן בלב תל-אביב. תפקיד הכפוף בכך חקר פקידים ב"אשר המשטט, עיתונאים ועורכ'דין.

דים ומרכז'קניות, שייבנו על שטח חקלאי המשתרע על פני אלף דונאם בגבול המערבי של המועצה ה"מקומית רמת'השרון, ליד כביש החוף לחיפה. השטח המיועד נמצא בין עיר'המכוני'ניות לבין הרצליה. התוכנית היא למשוך למקום משרדים של חברות גדולות, שאי"נן מוצאות מקום למישריהן בתל-אביב.

קולנוע חן

יפוצל לשלושה

הוועדה המקומית לבניין'ערים בתל-א"ב החלה לדון בבקשת בעלי קולנוע "חן" בתל-אביב, לבנייה מחדש של פנים הבניין כך שיהיו בתוכו שלושה אולמות'קולנוע במקום אחד. על-פי התוכנית מתכוונים בעליה בניין לחלק את האולם הגדול הקיים בו לשניים ול"הוסיף עוד אולם, להקרנת סרט'אמנות, במרתף שבו יהיו 150 מקומות'ישיבה.

על-פי התוכנית יהיו בשלושת האולמות 1458 כס"אות לעומת 1431 הקיימים כיום באולם הגדול האחד. בדיון מוקדם בתוכנית סירבה הוועדה המחוזית ל"בניין'ערים לאשרה, בגלל התנגדותה להרחבת פעילות הציבורית באזור כיכר דיזנגוף, העמוס ב"לארי'הכי. כן תבעה הוועדה פיתרון לבעיות החנייה של הקולנוע. בבקשה החדשה נכלל אישור, המבטיח לבאי הקולנוע 15 (i) מקומות חנייה בחניון הכיכר.

צד

בממלאים של צד, לך יש הרבה יותר

בממלאים של צד יש הרבה יותר.

בטעמים שונים ובשני גדלים
תות שדה, אננס,
פטל, גמייקה, תפוז, דובדבן

מה זה שרלטן?

במאמרו האחרון בסדרה, "הגיראדי: לתוך שטח ההריגה" (העולם הזה 1949), מסיים מר עמירדור את המאמר במישפס: "רק עתה, לאחר ניסיונותיו האחרונים, למד צה"ל כי גם בעניין זה, כדברים אחי רים, לא היתה מקוריותו אלא שגיאה שרלטנית, בלתי מבוססת ובלתי נגלחת." יגעי ומצאתי במילון אבן-שושן: "שרלטן" — חסרי-אחריות ומצפון, גולל, מתע-תע, מכשיל אחרים בידיעותיו או במי חיותו המפוסקות. אגא, מעטנא במילים לועזיות, למען הקוראים הממוצעים: חיים מולדנן, קריית-אחא

פילגש מיוחדת

מיספר הערות לכתבה, "אחד תשע שבע חמש" (העולם הזה, 1948). הגוש האפרו-רעב-אסיאתי, הוא פילגש מיוחדת במינה: מתמוזת עם הגוש המיו-רחי, הולכת למיטה עם הערבים, ודורשת את האתנו מארצות-המערב. וכשהמתת לא מגיע מיד בדואר-החור, הם שואגים "אימפריאליזם", מהגם ש-האימפריות הן נחלת-העבר. א. קוסל, אנטוורן, בלגיה

במה כוחנו?

אין ברירה — באבידותינו כוחנו! רמי סיכמן, גבעתיים

חיילים מבקשים

אנו חיילי יחידת ד.צ. ג/2628, בנינו במידינו מועדון, ליחידתנו הממוקמת אי-שם. ציינו את המועדון בעצמנו בכל מה שיכולנו, היינו מודים מאוד אם הית נמצא אדם או גוף שיוכל לתרום לנו שולחן פינג-פונג כדי שנוכל לבלות לידו את שעות הפנאי שלנו. חיילי יחידת ד.צ. ג/2628, צה"ל

דיין בן-בריאין
ספקולציות סטטיסטיות

סרית, לחתריע באווי העם בישראל, על תופעות חמורות והרסניות אלה. כוונתנו היתה למקד מחאה, ולמ-נוע הסית און, למי שאמר לפני מלחמת יום הכיפורים: "בעשר ח-שנים הקרובות יסארו גבולות ישר-אל קפואים בקוויחם הנוכחיים, אף לא תתחולל מלחמה גדולה נוספת" (מעריב, 24.7.73).

רגשותנו ודאגתנו למתרחש בישר-אל, מנחים אותנו במעשינו, כאזרחי המדינה שביטחונה, עתידה ומוסריו-תה יקרים לנו, תובעים אנו שיוקם, ללא זיחוי נוסף, גוף שיפוטי בעל סמכות רחבה, לחקור ולפסוק מי הם ומה חלקם של האחראיים בדג ח-מיני והביטחוני להידרדרות הממו-שכת, שגרמה למחדלי מלחמת יום-הכיפורים.

אנחנו סבורים כי מן הראוי היה שאנשים שהיו אחראיים להחנת ח-מינה ולשמירת ביטחונה לפני מל-חמת יום-הכיפורים, יפרשו מהחיים הציבוריים לאחר מה שקרה.

אנו משוכנעים שהדבר חיוני ודחוף לשם מניעת חישנות מחדלים בעתיד, לניהור האווירה במדינה, למניעת ח-תסכול ולחיזוק רוח העם.

קבוצת מישפחות שכונות ממלחמת יום-הכיפורים, תל-אביב

משל לא ידע

בקשר לקטן במאמרו של אורי אבנרי, "מיבצע מלכות" (העולם הזה 1949), שבו התייחס לחלקו, כביכול, של מוזל-הי-הסתדרות, החבר ירוחם משל, במה שהוא מכנה, קשר להשתקת ארעל כשכל הי-תפקידים להשתקת חברת-התעופה הי-לאומית חולקו בין שר-התבורה, מו-כ"ל ההסתדרות ור-סמנכ"ל ארעל, שי-קיבלו פקודות-מיב-צע מפורטות. מאחר שהמאמר הנ"ל נתפרסם כי-עשרה ימים לאחר ישיבת הוועדה-הפ-על, אני מרשה לי-עצמי להניח שאורי אבנרי שמע, לפני כתיבת המאמר, את הודעתו המוסמכת של המוזל-מפל בימת הוועדה-הפועל, כי הוא עצמו — וכן אף אחד מנציגי ההסתדרות המספלים בארעל — לא ידעו מראש, ובוודאי שלא, תוכנו קשר" לשיתוק ארעל.

סודר

זאת, ויתירה מזו: אני, אישית, מודיעכם על דיברתי שבעת שגלויותי אל החבר משל בסיורו בעיירת-הפיתוח אופקים ש-בנגב, נודע לנו רק מהחדשות בשידורי-ישראל על הסיכסוך ועל האמצעים ש-עומדים שר-התחבורה והנהלת ארעל לני-קוט בתגובה על האטת העבודה של ח-תחוקנים אה, כפי שהם סענו, "לעבוד על-פי הספר".

צר לי מאוד שאורי אבנרי, כחבר הי-וועדה-הפועל, המכבד את המוסד שהוא מייצג בו את תנועתו, נתפס הפעם ל-אידיאליזם, ולהנחה אפריוני בדבר אותו "קשר", אף-על-פי שהמוזל-הבהיר, כאמור, נקודה זו בסירוש בדבריו במ-ליאת הוועדה-הפועל — ולעניות דעתי, שי-לא במיקרה.

שמואל מולד, דובר ההסתדרות, תל-אביב

זכות אזרחית וחובה מוסרית

מקבלים אנחנו את זכותו הבסי-סית של האזרח לחופש הדיבור כי-ערך דמוקרטי מקודש. עם זאת, קרא-נו למשפחות השכולות להפגנת מח-אה בשעת הרצאתו השנייה של ח"כ-משח דיין באוניברסיטת "בריאין". עשינו זאת לאחר שעל פנייתנו בכ-תב לרקטור צ. קדרי בנושא זה, לא בא כל מענה.

נדחמנו לקרוא בעיתונים ציטוטים מהרצאתו הראשונה של ח"כ דיין, בה עסק בין היתר בהערכות, שמכת-מע וגיוס מוקדם של המלואים, לא חיו משנים באופן משפועתי את מח-לך המלחמה.

לחצדקת עמדתו זו, ערך ח"כ דיין ספקולציות סטטיסטיות בדבר מיספר האבידות של צה"ל בימי הלחימה הראשונים.

בתגובה ספונטאנית על דברים כו-אבים אלה, בנושא רגיש זה, נזעקנו להפגין מחאה לקראת הרצאתו ח-שנייה.

מבלי להיות משפטנים, כאנשים מן היישוב, אשר בעבר הלא-רחוק שמו מיבטחם בשר-הביטחון ובהנהגת ח-מינה דאז, והפקידו בידיהם גורל הבנים ומדינת ישראל, לא נוכל לי-שאת דיין מומבי בנושא האבידות, על-ידי אישים שהיו מופקדים על ביטחון ישראל והנהגת המדינה, בי-תקופה שקדמה לאסון יום הכיפור-יום — ובעצומה של המלחמה. יחא נושא זה לגביהם, בבחינת "של נע-ליך מעל רגליך!"

נראה לנו, שהמחדלים הנוראים שקדמו למלחמת יום-הכיפורים ו-נמשכו בימים הראשונים של המל-חמה, חולכים ומיטשטשים ונשכחים. זכותנו האזרחית — וחובתנו המו-

העולם הזה, שבועון החדשות הישראלי • המערכת והמינהלה: תד-אביב, רחוב גורדון 3, מלפון 03-243386. תל-אביב 136 • מען מברקי: עזרמפרס • מודפס ב"דפוס החדש" בע"מ, תל-אביב, רחוב בך-אביגדור • הפצה: "גד" בע"מ • גרופות: "ציקוגרפיה כספי בע"מ" • חקורק הראשי: אורי אבנרי • המוציא לאור: העולם הזה בע"מ.

ק/א יר

אני יודע אם ברע זה, כשאתה מחזיק את גיליון העולם הזה בידך, אתה נותן את דעתך על כך שאתה קורא בעיתון-מצוייר, כיום, כשגם העיתונות היומית אינה עוד מידבר של אותיות והיא גדושה בצילומים ואיורים, האבחנה בין עיתון-חדשות לבין עיתון-חד-שות-מצוייר, כדוגמת העולם הזה, אינה מן הדברים הקלים.

ההבדל טמון בסוגציה שממלאת תמונה או סידרת תמונות בעיתון-מצוייר, ובמיוחד בכתבות מצולמות. לתמונה לא נועד תפקיד של איור וקישוט בלבד. היא מהווה, בדרך כלל, חלק בלתי-נפרד מהכתבה, משלימה וממחישה אותה. בגיליון רגיל של העולם הזה מתפרסמים בין 75 ל-80 צילומים. חלק מהם הוא צילומי-חדשות של צלמי-עיתונות או של סוכנויות-החדשות. צילומים אחרים נבחרים מתוך ארכיון-הצילומים של המערכת.

עבודתו של צלם-מערכת היא, במידה מסויימת, עבודה כפויית-טובה. לעיתים, לצורך

הנשיא בחלווית מחרשק
לפני ואחרי

השגת תמונה בודדת אחת, עליו להשקיע שעות רבות של מעקב, התרוצצות, חיפושים והמתנה. כדי לקרוא את החומר הכתוב יש להשקיע גם זמן. ספק אם יש קוראים רבים הנותנים די-יוחשבון לעצמם כיצד, באופן בלתי-מודע, הביאו אותם דווקא הצילומים לקריאת כתבה ססוייית ואיך, גם כן בתהליך תת-הכרתי, השפיעה עליהם הבעתו של אדם בצילום יותר מאשר נאמר עליו בטקסט שילוחה אותה.

לבחירת התמונות-המיועדות לסירוסם, לחיתוכן, לעריכתן ולעימודן בעמודי העיתון, מוקדשות לפעמים שעות עבודה רבות יותר מאשר לאיסוף החומר וכתבתו. צלמי-המערכת יכולים לצאת לכיסוי אירוע מסויים, לצלם שם מאות צילומים, שרק בודדים מהם — לפעמים תמונה אחת בלבד — יופיעו על דפי העיתון.

יש עדויות מסייעות רבות לגירסה של מירושם רבים בהם נראים צלמי-המערכת של העולם הזה ומוזהים על-ידי הנוכחים, משפיעה עצם נוכחותם, בעקיפין, על האירוע. שני מיקרים לקחים מתוך עבודת צלמי-המערכת בשבוע שעבר, צלם-המערכת עידן אגמון צילם את ישיבת-הפתחה של ועידת תנועת החרות בחברון. כאשר פרצו מפגינים אל האולם בו נערכה הוועידה ושיסעו את הנאומים בקריאות "חברון לפלסטינים!" מיהר עידן אל ההתקהלות שנוצרה סביבם. הוא הגיע לשם כאשר סדרנים ואנשי-מיטרה פינו את המפגינים, לא בצורה הכי מנומסת. אי-שביטחון עצר אותו, מגע ממנו לצלם, הועיק את מפקדו. זה עיכב את עידן והטיח בפניו: "מה אתם חושבים לעצמכם? שחיימו פה הצגות?"

מעידן נמנע אומנם לצלם את פניו המפגינים, אבל קרוב לוודאי שנוכחותו במקום תרמה לעובדה שאלה פונו בשיטות קצת פחות אלימות, מאלה שבהן השתמשו לפינוי מפגיני מוקד באותו יום בירושלים.

באותו יום צילמה צלמי-המערכת, אילנה בן-ארי, את חלוויתו של בני מהרשק. היא החלה בצילומים בטכס-חירוק שנערך ברחבת הוועדה-הפועל בתל-אביב, כאשר הסתיים הטכס הארון נישא על כיתפי חבריו של בני אל מחוץ לרחבה, הגיע למקום גם ח"כ משה דיין. הוא בא באיחור. הארון כבר נלקח. הוא עמד לחזור, כשהבחין בעדרת מצלמות של אילנה המופנית אליו. דיין השפיל ראשו וניצב דומם מול הרחבה הריקה. בבית-הקברות של קיבוץ גבעתי-השלושה, שם הוטמן ארונו של בני, צילמה אילנה

את צמרת המדינה שניצבה סביב הקבר הפתוח. בין הנוכחים היה גם נשיא המדינה, אפריים קציר. עד לתי-חילת טכס-האשכבה שוחח קציר בלבביות עם מכרים וידידים שפגש במקום. לפתע הבחין הנשיא במצלמות של אילנה. החיוך נימחה מעל שפתיו. הוא הרעין. מבט של תוגה כיסה את פניו (ראה תמונות).

תא

אנו נימנים עם קוראיו הנאמנים של חסד רחל המרחלת, כי הסקרנות אוכלת בנו לגלות מי עשה מה עם מי ואיך. אבל אספקט אחד בו מעורר בנו כעס בכל פעם.

המיד כותבים ש"א. דוגמנית-צמרת לשעבר, "שורפת" את לונדון או, מפר צצת" איזו חנות מפורסמת או משהו כזה. סופרלאסיבים, מלאו אבל ההגזמות גר ראיות, ועלולות ליצור רושם אצל שוכני קפטריות מסוימות, שאותה X רק תגיע ללונדון וכבר כל לונדון מתהפכת.

המציאות שונה. "דוגמנית-צמרת" ו"זמרת מפורסמת" עובדות כאן כשומרות באל"על ומחטטות במיוזדות, ואחד דות עובדות בכל מיני מיסעדות כמלצי-ריות, ומדיפעם עושות איזו חאלטורה קסנה בעזרת תנועה זו או אחרת, המנסה לעזור לאמללות.

יש תור עצום של בחורות לעבודה בגריירות או באל"על או במישרדה-תיירות הישראלי או בוקס האוס (מרכז-העצבים של הקהילה היהודית). רובן מוצאות את עצמן לבסוף עובדות כארסר אצל מישר פחות יהודיות המשלמות להן 6 שטרלינג לשבוע ומתנהגות אליהן כשפחות. המע-סות המאשרות הוזכות לרישיון-עבודה מגלות שיש הגבלה על משך השעות, ושהחיים בלונדון התדורת יכולים להיות בודדים מאוד-מאוד.

המיד יש סכנה שהתלהבות הפרובינציאלית שסיפורים מסוג זה מעוררים בגתל-אביב הקסנה, יגרמו לילדות וילדים לחלום על דברים שאינם, בעצם, אלא סתם רכילות.

דוגמות, בבקשה: זאת שהתחנתה עם איזה מוכר בחנות שמאטעס, שאצל רחל המרחלת הפך משום-מה למנהל בוטיק בחוב קרנבי המפורסם, או, אגב, איפה בדיוק הבוטיק של פנינה גולן (רחוב-בלום) בסלפרידג'ס? חיספשו שעות, ולא שמעו עליה שום...

ציפי ונתן רונן, לונדון

התנ"ך עדיין אקטואלי

אין ספק שספר-הספרים משקף את מציאות ימינו, למרות שנכתב לפני מאות בשנים. הוכחות? בבקשה.

"שריף סוררים וחברי גנבים, כולו אותה שוחד ורודף שלמונים" (ישעיהו א' 23) — בן-ציון, רכטר, רוזנבאום, צור ועוד כאלה שיתגלו במשך הזמן.

"הוי משכימי בבוקר שיכר ירדוס, מאחר רי בנשף יין ידליקם, והיה כינור ונבל וחליל משתיהם..." (ישעיהו ה' 11) — נשף הסילוסטר בחילטון (הידוק-הגוררה, מה?).

"שנאו בשער מוכית, ודובר תמים יתר עבר" (עמוס ה' 10) — השיגאה למקור רבים לשליטון, ולשבועון העולם הזה. נוכח מציאות זו ואדישות הציבור כלפיה, לא נותר אלא לומר: "כי אויל עמי... בנים סכלים המה ולא גבונים המה" (ירמיהו ד' 22).

דוד הרר, ירושלים

האינטלקט של "שינוי"

כתבתכם (חעולס חזה 1949) על איחוד תנועות שינוי ור"צ היתה בלתי-מדויקת. מניין לכס שבר"צ אין אינטלקטואלים הרי ברשימת המועמדים שלה מופיעים:

ד"ר בועז מואב — מרצה באוניברסיטת תל-אביב; גב' מרשה פרידמן — מרצה באוניברסיטת חיפה; אל"מ (מיל.) רם רון — מישפטן, לשעבר ממקד הגדנ"ע ו-ניספח צה"ל בארה"ב; ד"ר דינה גורן — מרצה באוניברסיטה העברית; פרופסור יצחק כצנלסון — ראש המכון למחמיטקה באוניברסיטה העברית; פרופסור משה היל — מרצה בטכנון.

אלה, יחד עם שולמית אלוני ועוד עשרות פעילים אחרים, הם שהקימו את ר"צ. אשר לאינטלקטואלים ולמנהיגים של שינוי, אלה הם: ד"ר אמנון רובינשטיין (האם כבר הוכיח עצמו); ד"ר יהונתן שפירא; עורך-הדין מרדכי וישוצקי; עורך-הדין צבי מיתר, ועוד. האם זוהי קבוצת מנהיגים המסוגלת להתחרות בצוות המנובש של ר"צ? אנו מצפים מאורי אבנרי למידה רבה יותר של אובייקטיביות.

א. גיל, תל-אביב

החקלאות

משרד

עקרת הבית!

המבצע להוזלת מוצרי החקלאות נמשך.

להלן לוח המחירים המוסכם ל-19.1.1975 — 24.1.1975 במסגרת ההוזלות בחנויות השרשרת של הסופרסל והסופרמקט של בית הקואופרציה הצרכנית וחנויות פרטיות שהצטרפו למבצע.

לצרכן: ל"י לק"ג

1.75	עגבניות משובחות
3.00	מלפפונים — ארוך (הולנדי)
1.75	בצל (בית אלפא)
1.85	בצל ארוך
1.40	תפוזי אדום בתפוזות
1.80	תפוזי אדום (אריזה 2 ק"ג)
2.10	תפוזי אדום סתוי
2.00	חצילים
1.30	גזר
1.00	צנון
1.25	כרובית
2.80	פלפל קליפורני

3.15	אגסים ספרונה 5.5
2.50	אגסים ספרונה 5
3.65	גרנד אלכסנדר מובחר 7
3.25	גרנד אלכסנדר 6.5
2.90	גרנד אלכסנדר 6.0
4.10	דלישם זחוב 6.0
4.55	דלישם זחוב 6.5 (ירושלים פרי הר)
4.55	דלישם זחוב 7
3.20	בננות

1.25	תפוזים
1.30	אשכוליות
2.10	לימונים

6.50	כסוף
6.50	בקלה 250-150 גרם
7.50	בקלה (משקל הדג באריזה לא פחות מ-250 גרם ליחידה)
7.50	בקלה פרום אחיד (עשוי מרגים) שממשקלם בין 200 — 330 גרם
8.80	בקלה פרום אחיד (עשוי מדגים) שממשקלם לא פחות מ-360 גרם

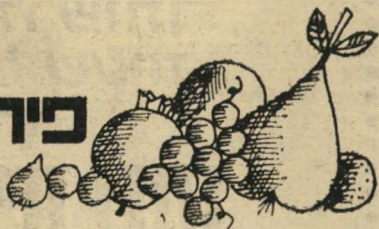
9.50	תנועות, טנא עוף, עוף מיוחד מעולה
8.50	סמם צעיר מוכן לבישול
8.00	רבעי חודיות מוכן לבישול
10.00	חודיות שלמות
10.00	שוקיים וירכיים — חודיות

1.77	תמרים 200 גרם
4.40	תמרים יבשים 500 גרם
3.05	שקדים שזנו 100 גרם
3.85	שקדים ברשת 250 גרם
1.30	צימוקים 100 גרם
5.70	פקאן דלמאס שקיות רשת 400 גרם
3.30	שקיות ואקום 100 גרם

ירקות

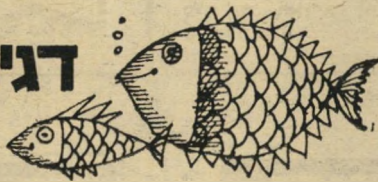

פירות

הדרים

דגים

עופות

שונות

פירות יבשים

משרד החקלאות

מכתבים

אין סמכות בחיפה

קראתי את מאמרכם על רצח התחולים בחיפה (העולם הזה 1948), ונודעתי לי שמע הדברים. כיצד יכולים מפקחים מי טעם העירייה לקחת תחולים ולהרגם, בי זמן שילדים, שמגדלים אותן חיות מתחנני נים ומבקשים לא להרוג אותן כי הן חיות-בית?

גם אני מגדלת תחולה, ואינני יודעת מה הייתי עושה אם הייתי רואה מפקח לוקח את התחולה ואינו שומע לדברי שהתחולה היא שלי. האם אין סמכות בעיריית חיפה שתמנע דברים מכוערים כאלה? נורית פלדמן, חיפה

קראתי בגיליונכם (העולם הזה 1948) על רצח התחולים בחיפה, והודעתי. אני לא אוהב תחולים באופן מיוחד, ובכל זאת נדהמתי כשעברתי באחד מרחובות חיפה, וראיתי את אנשי העירייה בפעולה. האם אין צורך להפסיק התנהגות כזו ברית זו כלפי בעלי-חיים מסכנים? אבי גילעד, חיפה

מחיר הפנייה לאגמון

נדהמתי לקרוא (העולם הזה 1948) ש-פניתי למר אגמון כדי שיראיין אותי כי תגובה לדבריו של מר בן-אמוץ. האמת היא שאכן פניתי למר אגמון, אך עשיתי זאת מפני שאני איש-תיאטרון ואני מוכרח להודיע על קיומי, ואף פעם לא זילולתי בעוצמתם של כלי-התיקשורת. ברצוני להודיע שדבריו של מר דן בן-אמוץ מעולם לא הרגינו אותי ולא עוררו את חמתי. להיפך, את דן בן-אמוץ אני מכיר מזה שנים ולדעתי, לאחר מילי-המאת שש-הימים, בניגוד לרבים מבני-דורו, נקט עמדה אמיצה, וידוע לי שעקב התנגדותו לארגיית הניצחון שילם מחיר יקר, תרבה מקומות רישמיים נסגרו בפניו.

לבסוף ברצוני להודיע שלי, באופן אי-שי, חשוב להימצא כרגע בארץ, אך לא מפני שאינני כומר, מטיף, איש חב"ד או אהוד את גוש-אמונים. אני טשוט סבור שכל בן-אדם רשאי לחיות איפה שהוא רוצה ולנסוע לאן שהוא רוצה. יוסף מונדי, תל-אביב

טעות בדובר

אולי לא שמתם לב, אבל התמונה שהכר נסתם, כביכול, של דובר-הטלוויזיה ארי

פרובוקציה

של מי?

אינני נימנח עם אלה שמכחישים כי העולם הזה עולה על שולחנם. רבים מהדברים המתפרסמים בעיתון אינם לרוחי ואינם עולים בקנה אחד עם תפיסתי-עור למי, אולם ברי לי שזכות זו הינה הדדית לעיתון ולי. יחד עם זה, בעניין כח רגיש (פרובוקציה בחיפה, העולם הזה 1947), צר לי שהעולם הזה, הטוען והמטיף לחקר האמת הצרופה, עשה מלאכתו קלה, ויצא שכרו בהפסדו.

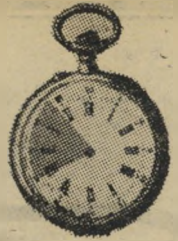
כל מי שחושב שעלה בידי אלי תבור וצלמו להביא את האמת בפני קוראיו — שוגה בטעות מרה.

אינני מתווכח עם הסטודנטים הערביים על דיעותיהם בעניין פלסטין. זכותי לא להסכים עימם. יחד עם זאת, בהיתממותם המתחסדת בפני עיתונאים, אין הם תוררים מים לשיתוף-פעולה יהודי-ערבי בקמפוס — שיתוף-פעולה שאותו הם מעלים על גס בראש „פעולותיהם“.

עיתונאים פוקדים את הקמפוס בימי סערה, אולם בימים כתיקונם הם מדירים רגלם ממנו כאילו שורצת בו מגיפה. אולם אנו, הסטודנטים, נשארים בקמפוס, והדברים שנאמרו אינם יכולים להישכח.

לא נכחתי ברביהשית שאורגן עליידי הסטודנטים הערביים, ולכן אינני יכול לתת עדות-ראייה האם היו בו מחיאות-כפיים לאש"ף או לאו. אולם שונים פני הדברים לגבי ביקורו של שריה-חינוך, מר אהרון ידלן. במיפגש זה, שהתנהל בהנחיית, הוקי

עכשיו הזמן

עכשיו הזמן להשתמש
בתחבורה הציבורית!

עשה לך חשבון פשוט:
השימוש במכוניתך הפרטית
הנו "תענוג" יקר מדי.
מחיר הדלק, מחיר החלפים,
הצפיפות והסיכונים בכבישים,
כל אלה נחסכים ממך
בתחבורה הציבורית.
אגד מעמיד לרשותך
אוטובוסים במשך כל שעות
היום לכל מקום בארץ.
חסוך כסף, עצבים וזמן
סע באגד

תיאטרון מחול עובל בית-ספר למחול

לגילאי 15 — 23

הרשמה ומבחנים מתקיימים
ביום ראשון 26.1.75 בשעה 6.00 אחה"צ
בסטודיו „עובל“, רח' יפת 13, יפו (קומה ג')

בדבר פרטים נא לפנות למשרד
תיאטרון „עובל“, ת"א, רחוב ארלוזורוב 74,
טלפון 237344

בכורה ארצית
שבוע 2
„גת“ ת"א

תן טרמפ לחייל!

קצר וצמוד

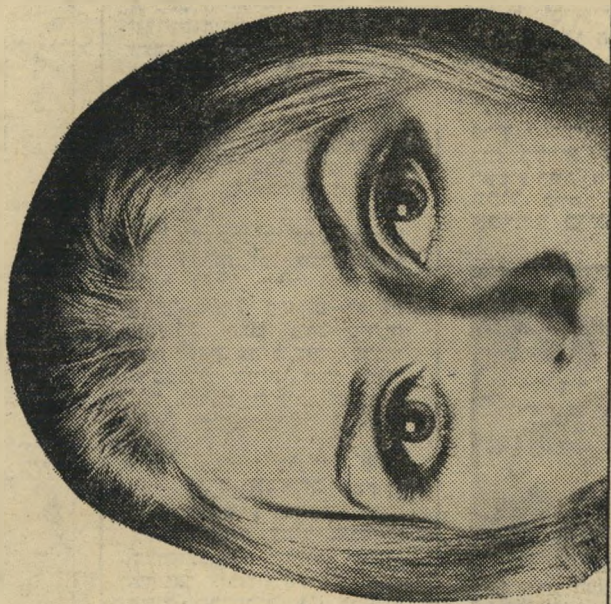
14% דיבית שנתית מצטברת
או 6% דיבית + 100% הצמדה
של הקרן למדד.
(למפקדים ל-60 חודש)

התכנית היחידה
הנותנת ברירת הצמדה
כבר לאחר 24 חודש

הבנק הבינלאומי הראשון לישראל בע"מ

סניף ראשי: שד' רוטשילד 39 ת"א, טל. 293251

חצי מליון ל"י יכולות בודאי להשפיע על תקציבך.

האם 6 ל"י יכולות?...

יש לך וודאי תכנית מפורטת כיצד לנצל סכום של
חצי מיליון לירות. מה דעתך על "השקעה" של שש לירות,
הפותחת בפניך אפשרות להגיע לחצי מליון?

מפעל הפיס - לשיפור איכות החיים

מיבצע מיוחד לחיילים

כל חייל שיחתום בחודש ינואר מנוי על

"העולם הזה"

יקבל הנחה של 40 אחוז

חשובועון יישלח רק למזאר צבאי

ואינן מוסיפות להנאה רגועה, לידע, תר-
בות ואינטלקט. אלא מספקות את המא-
זוכים והרישעות שבאדם.

אף-על-פי שיש הרבה שונאים למוסיקה
הקלאסית, דעתי היא שלפחות פעם בשבוע
חובה לתת בטלוויזיה קונצרט טוב, להר-
סיף סרט גם ביום שני, והרבה בידור
ישראלי. אמנינו נהדרים.

ש. בן-שמואה, כרמיאל

לכמז את הפרסים!

נוהג נפסד אימצנו לנו, משל היינו
מדינה עשירה שמשאבים ללא-גבול לרשר-
תה. המדובר בהכרזה מטעם משרד ראשי-
הממשלה, להגיש בקשות לפרס היצירה,
המסתכם בעשרות אלפי לירות ומאפשר
למקבלו לחיות שנה ללא עבודה. הפרס
הזה אינו אלא הזדמנות למקבל - המבקש
אותו בעצמו - לחיות שנה על חשבון
הציבור!

ה"יוצר" הזוכה בפרס אינו מתחייב אפ-
ר לו להגיש כל עבודה סיפרותית כתמורה.
התחייבותו היחידה: לא לעבוד בכל עבודה
מכניסה במשך השנה הזו. אך לפי מיטב
ידיעתי לא עמדו מקבלי הפרסים בשנים
שחלפו בתנאי זה. ידוע לי על רכישת
מכונית בכספי הפרס, ועל נסיעה מישפח-
תית לחו"ל.

חשיבותם של הפרסים ושל האישים שעל
שמם הם קרויים, במקומה מונחת - אבל
הבעיית העומדות בפנינו היום הן מעל
ומעבר לכל אלה.

חנה חבצרת, תל-אביב

ביזבזו כבודך

בדק מעסיק פועלים העובדים תחת קבלן-
חוץ, אשר מחבלים בחלקי-מטוסים ובסחו-
רות המיובאות מחו"ל. הם עושים זאת
בהסתה, כנקמה על כך שמעבידים אותם
קשה.

אפשר גם להתריע על הביזבז העצום
שם, למשל, בכוסות החד-פעמיות שאפשר
להחליפן בכוסות-פלסטיק הנתינות לשטי-
פה. או על הביזבז המדהים של נייר
לניגוב ידיים: כל פועל משתמש לניגוב
ידיו לאחר רחיצתו ב-10 מטרים נייר
לפחות. דבק-יד (מסקינג-טייפ) מחולק ב-
בדק לכל דיכפין, בכמויות עצומות, ואין
שיעור למחירו.

פועלים רבים, "מסלקים" איתם לבתי-הם
גילי נייט-טואלט, דבק-יד, מברגים וכן
כלי-עבודה עדינים ויקרים.

קורא, לוד

דובר אבנר
הפעם זה הוא

אבנר, אינה שלו. אולי תתקנו את הטעות?
רם נוי, ירושלים

● דיוקנו של הדובר אבנר - ראה
גלוסה.

החורצוץ - ורישון בשקט

כשראיתי בעיתון לפני כחודשיים תצפית
שלכם אודות "גילויים על שריהשיכון אב-
רהם עופר - שגובלים בשערורייה ואשר
יועזו את הציבור" - ממש נחרדתי. בי-
עיקבות כך פניתי לכמה מידידי, שהם
ממקורבי השר, והללו הרגיעו אותי בטע-
נה: "אם קראת את הסנסציה הסקופית ה-
זאת בשבועון העולם הזה, אזי את יכולה
לישון בשקט".

מאז אותו שבוע אני שבה ומעיינת ב-
העולם הזה וגיליתי, ברור השם, שחברי
צדקו. כל ה"שערוריות" אכן גולדות וגור-
עות בתוך העולם הזה - וטוב שכך.
חרווה עיראם, ירושלים

קונצרט במקום "קולומבו"

הכתבה "סגן קולומבו אינו עונה" (ה'
עולם הזה 1947), האם היא בדיחה, או
שהתכוונתם ברצינות שקולומבו, מק-ל-אוד,
מקמילן ודומיהם הם אבידה אינטלקטוא-
לית?

התוכניות הללו, לדעתי, אינן מעניינות

דש חלק גדול מהזמן לשאלות שעוררו
הסטודנטים הערביים בבעיות שונות, ובכלל
זה פיסורי מורים בשל התערבות הש.ב.
השאלות הקראו עליידי, ואף נתתי
זכות שאלה בעל-פה למיספר סטודנטים
ערביים באותו הקשר. לשאלות אלה (בשל
האקטואליות) הצמדתי שתי שאלות שהופ-
נו אלי בכתב עליידי סטודנטים יהודיים
שנוכחו במקום, ששאלו האם יש מקום
באוניברסיטה יהודית לסטודנטים ערביים
הנחנים מסיבסוד לימודיהם עליידי ממי-
שלת ישראל והמביעים תמיכה באש"ף.
סוגייה זו, של הש.ב. ואש"ף, גולה

סטודנט מחול
פעילות - אפס

כמחצית מזמן הפגישה המשותפת. אולם
הסטודנטים הערביים לא הירפו, והמשיכו
להמסיר על השר קריאות-ביניים ושאלות
פרובוקטיביות נוספות.
מכיוון שהמפגש לא הוקדש ליחסי ה-
סטודנטים הערביים והש.ב. בלבד, הפניתי
את תשומת-ליבם של הסטודנטים הערביים,
כי נותרו שואלים רבים המבקשים תשו-
בות מהשר. ואז, כאילו ניתן אות, קמו
הסטודנטים הערביים ופינו את האולם
בהפגנותיות.

סטודנטים יהודיים שקמו, התנצלו כי
אצה להם דרכם לשיעור. איש מהסטודנ-
טים הערביים לא טרח לצייץ מדוע הוא
עוזב את האולם. בכרוז שפירסמו הסטו-
דנטים הערביים הם מציינים כי מהירו
לפגישה בבית-הגפן. אולם סגרירי אביר
רחמה לא התביישה לומר בראיון טלוויזי-
וני, כי קמה משום שתשובות השר היו
תמימות. האם זו אינה הפגנה?

איש באגודת-הסטודנטים אינו חושש מי
התארגנות הסטודנטים הערביים. במיסגרת
האגודה קיימת פונקציה של רכז לעניינים
ערביים. לתפקיד זה נבחר, לפני כשנה,
ע'סאם מחול, שהופיע בעיתונכם עם ה-
כפייה האדומה המפורסמת שלו. כדאי גם
לדעת שאותו ע'סאם, הדואג כל-כך לסטו-
דנט הערבי, לא טרח להופיע במישרדי
האגודה במשך חמשת החודשים שבהם אני
מכהן כיו"ר האגודה, ולנקוף אצבע לטו-
ר הסטודנט הערבי.

פניתי אל הוועד הערבי עוד לפני ה-
סערה, וביקשתי להגיש הצעות לתוכניות
משותפות בחסות האגודה ובמימונה. ולא
נעניתי. נראה שקיים מי שמפיק תועלת
אישית מהיעדר ההידברות והסלמת האיבה.
חבל רק שבתמימות, או בכוונה תחילת,
ליביתם את האש עוד יותר.

משה שניר, יו"ר אגודת הסטודנטים,
אוניברסיטת חיפה

איך שיחק הפטריארך היווני בסרט של גולן

אנשים

ליבו בין הזמן יבי את כל מאימיו לשתות איתו עראק וחלאווי, בתנאי שיהיו את עצמם.

מישחק הכדורגל, בו ניצחה ניבחרת ישראל את ניבחרת ארצות-הברית בתור צאה 0:1. התקיים בעיירה הצפון-מזרחית בתי-שאן. עם תום המישחק נערכה קבלת-פנים לשחקנים האמריקאים והישראלים, ובה

אופוזיציה. המסד"ל התפרקה בערייה בזמן הבחירות.

במסיבה שנערכה לרגל הופעת המחזרת התמישית של סיפרו התבוסות, סיפר המשורר יונה (יבני) ביי-הודיה, בין השאר, על כל אותם אנשים שבמשך שנים גידפו אותו ו- אימו עליו. הצצה היחידה היא: "אמר יבני, 'שאותם אנשים נשאר תמיד אלמונים' כטוב

קינח שריהבירות וקטור שם טוב את אפו לעיתים תכופות. לשאלת אחד האנשים, מדוע אינו הולך לרופא, השיב השר: "כשביקשתי מרופאי תרופה ל- נזלת, השיב לי: אם תהיה לך דלקת ריאות, אוכל לרפא אותך, אבל לנזלת עדיין לא המציאו תרופה."

בעת שהתקיים בכנסת הוויכוח על שתי ההצעות ל- סדרהיום להתרת ההפלות, נ- גש קצין-הכנסת, יצחק בננר, אל אחד העיתונאים ולחש באוזנו: "חבל שלא חוקקו את חוק-ההפלות לפני שנולדה. אז אולי היה לכולנו קצת שקט."

באותו ויכוח, שהתנהל באווירה בלתי-תרבותית ביותר, כשה"כים צורחים אחד על השני, הציע שריהבירות ל- העביר את ההצעות לוועדת השירותים הציבוריים. משנע- רכה הצבעה, הפתיע ח"כ אל"ר שטען שיינמך מן המסד"ל, כשהיה הח"כ היחיד ממיפולתו שנמנע מהצבעה. מסתבר כי הח"כ ניצל תכסיס פרלמנטרי, כדי להבטיח לעצמו את זכות הדיבור להנמקת ההימנעות מ- הצבעה — זכות שאינה ניתנת למי שמצביע בעד או נגד.

כשנשאל עיתונאי הצו- פה חיים פיקרש כיצד הוא מגדיר את עצמו, השיב: "חמור בין שתי ערימות-חציר, שאינו יודע מאיזו ערימה להתחיל לאכול, וסופו שימות". כוונתו חיתה למצבו המיוחד. כמשר- תם של שני אדונים, שכן בתוקף היותו כתב היומון הצופה, השייך למסד"ל, הוא צריך לספור את מיספר השר- רות כשהוא כותב על סגן ראש-עיריית תל-אביב, חיים בסוק, היושב בקואליציה, ועל אברהם בריאר, היושב ב- אברהם

ראש עיריית תל-אביב, שלמה ("צ'צ'") להט, נוהג לשרת במסגרת תפקידו במי- מר האורחי ברחוב דינגוף. בעת השישי האחרון, בעת שהיה על מישמרו בחברת סגנו, דויד שיפמן, פגשה בהם העיתונאית בינה ברזל, ששאלה בליגול: "מה אתה עושה פה? הרי התמונה שלך כשומר במשמר האורחי כבר התפרסמה בעיתונים!" השיב לה צ'צ' מניהיב: "באתי לצוד חתיכות בשביל עיריית תל-אביב!"

ראש העדה היוונית-אורתודוקסית בישראל, הפט- ריארך בנריקטוס, לא העלה בדעתו, בעת שניצח על טקס- התפילה בכנסיית המולד בבית- לחם, כי היפסיה לבושת מעיל- הכבשים שלצידו אינה אלא השחקנית הישראלית יונה אליאן, וכי הוא עצמו משמש כניצב בסרטו של מנחם גולן, תהלוכת-המולד של בני העדה היוונית-אורתודוקסית לצילומי אחת הסצינות בסרטו. בין השאר שימשו כניצבים, באותה סצינה, גם ראש עיריית-ירושלים, פדי קורק, מפקד יהודה ושומרון, תת-אלוף ארי- יה שליו, הקונסול היווני בישראל, וראש-עיריית בית- לחם.

בשיחה שהתנהלה בין הרמטכ"ל, מרצה גור, לבין שלושה חיילים מחילות שונים בצה"ל, שאל אחד החיילים, רב"ט עדי דורון מיחידת תותחנים בצפון, מדוע אין מכוניות צבאיות, ובתוכן קצי- נים, עוצרות לחיילים הממתינים לטרמפים, כדי יתר תשובתו אמר הרמטכ"ל, כי אחת הסיבות היא שלמכונית הכרמל בה משתמ- שים הקצינים הוטרם בצה"ל שתי דלתות, וכל אימת שקצין עוצר לחייל, עליו לקום ול- אפשר לחייל להיכנס למושב האחורי, והדבר גורם טירחה רבה לקצין. צה"ל שוקל, לדברי הרמטכ"ל, קניית רכב חדש שבו ארבע דלתות, על-מנת למנוע מהקצינים את הטירחת.

לשאלה של חייל אחר, סמל עורד אברהמי מחיל- החימוש, אם יש הצדקה לעובדה שכמה יחידות צה"ל חזרו ל- שעות-עבודה רגילות, בעוד שהשאר עובדות שעות נוספות, השיב הרמטכ"ל כי למעשה אין שיוויון מלא בצה"ל, כשם שאין שיוויון מלא בשום מקום. ב-בצא צריך להסתכל על אלה העושים יותר, ולא על אלה העושים פחות, וכמו שאני רואה את החיים, אלה העושים יותר נהנים יותר."

בראש נציגות אירגוני- הנשים, שביקרו בשבוע שעבר בכנסת, היתה יו"ר אירגון- הגג של מועצת הנשים, פנינה הרצוג, אלמנתו של יעקב הרצוג, מי שהיה מנכ"ל מיש- רד ראש-הממשלה. בעת שהמ- תינו הנשים לשרהבירות, ויקטור שם-טיוב, שהתאחר בגלל הלווייתו של בני מזהר- שק, נשאלה פנינה הרצוג על-ידי אחת העובדות בלישכת השר, מה ממריץ אותה להיות חברה באירגון-נשים. השיבה פנינה הרצוג, שתפקידה הוא ייצוגי בלבד: "למה את שואלת אותי? אני מעולם לא הייתי חברה באירגון-נשים."

בשעת הרצאתו בפני חברי מועדון ליונס בירושלים

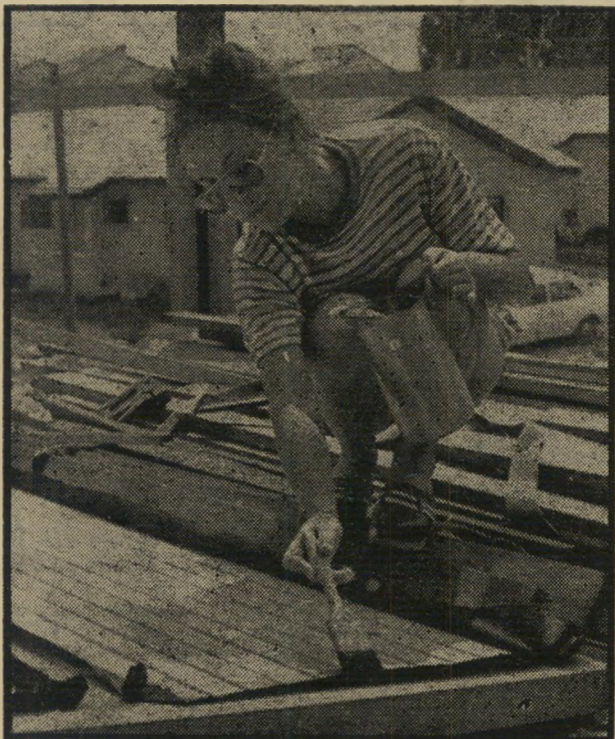

ערך מסיבה מאולתרת לכבוד יום-הולדתו ה-36 ב"גלי צה"ל", הציג בחודשמונת זו את המנצח חרדש שלו, ויאר ברנד, עולה חדש מצרפת, שהת- פרסם כמעבד המוזיקלי של הסרטים "זאד", ויצאנית חצמרת". אביו, ריימונד ברנד, מנצח מזה 17 שנה על תזמורתם של הזמ- רים סר' רג'יני ווילבר בק, ואילו אמו, ריימונד מוסקוביץ, חיתה המורה-לפסנתר של חמויקאי מישל לגראן. בעצומה של מסיבת יום-החולדת חגיגה הפתחה, בצורת ארוחה סינית, אותה שלח ידידו של גאון, האמרנן אברהם ("פנשל"), דשא, כטכניסטי-פירסומת למיסעדה הסינית החדשה שפתח. יהורם האכיל את ברנד, בשעה שזה המשיך בנגינה. משמאל בתמונה: עורך-התוכנית יואל ריפל.

גילה דובר ההתאחדות לכדור- גל, יעקב אראל, לאמריקאים שהם נמצאים בקירבת הגבול. פניהם של האמריקאים חזרו. הם דרשו לורז את קבלת- הפנים ולשוב לתל-אביב.

הולך לו לסופר הצעיר ארוד-השער, ארנן הרר. סיפרו השני, שניים, שנכתב על רקע מילחמת יום-הכיפורים, ושיצא לאור לפני חודש, נמכר בהצלחה. אבל לא זה מה שהפי- תיע את הסופר. הפתיעה אותו הפנייה שקיבל השבוע מחברת- הפקות אמריקאית ידועה. המפי- קים ביקשו ממנו לקפוץ אליהם לארצות-הברית, כדי לנהל משאומתן לרכישת זכויות הר- הסרטה של הספר. כדי להיות מוכן, מסר ארנן את הספר לתרגום לאנגלית.

כמה רינע-ימתח עברו השבוע על נערת החן של יש- ראל לשנת 1974, גורית בר. תיה זה כאשר השתתפה במיבצע שנערכה חברת יצהר בחיפה, גורית הוסעה על-גבי טנדר, שעליו הוצבה קופסת-ענק של אבקת כביסה, חילקה מתוכה לעוברים ושבים כשי חיילים מפלסטיק. קהל רב אחאסף סביב הטנדר. מלח זר, מאחת האוניות שעגנו בנמל, עבר במקום, ראה את ההתקללות, דימה לעצמו שנורית בסכנת, החל דוחף את המתקללים והתקדם לעברה. הוא שלף אותה בורעויותו והתרחק מלה מקום במהירות. רק אחרי שלקה סווח-ביטחון הוריד אותה, ואז הסתברת לו טעותו. כפיצוי הוא הזמין את נודית לבקר על סיפון אונייתו.

רחל בינור המהנדסת הצעירה (30), ניצלה את ה- ימים החמים, שפקדו לאחרונה את הר- ארץ, כדי להשלים את בית-העץ שהיא בונה במו ידית, יחד עם בעלה, יובל, בהרצלייה-פיתוח. רחל ויובל, הבונים את ביתם מזה ארבע שנים, כשהם עושים כל דבר בעצמם מבלי להיעזר בפועלים או בקבלה, התחילו לאחרונה לארח אנשים בביתם ההר- לך ונשלם. תוך כדי בנייתו חירבו השניים לבקר בפנינלה, כדי לרכוש חלקי-עץ נוספים ואבזורים פנימיים. את עיסקות הקניית ניהלו עם הנוגעים בדבר כשהם ישובים עירומים בחברת מאר- חיהם הפנינים, בסאונה משותפת, ודינם בצורת הבית ובתוכנו.

לאנשים
הנכונים

777
ברנדי
בינלאומי

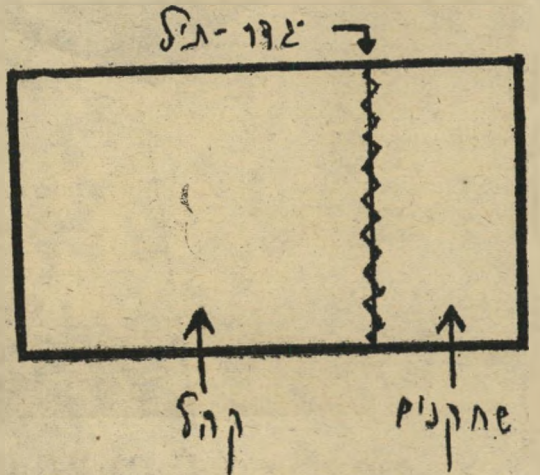
כרמל
מזרחי

מיקי ראשון לציון
וזכרון יעקב

למה כלא 6?

פעם, בתקופה שלאחר ששת-הימים ושלפני יום-הכיבוש מוריס, רציתי לכתוב מחזה על תהליך הפיכתם של קבוצת אנשים מאסירים לסוהרים; על איך הפכו אנחנו, היהודים, מנרדפים-אסירים (שיא הרדיפה — טבח ששת המיליונים) לרודפים-אסירים (בעיקבות כיבוש "השטחים" במלחמת ששת-הימים).

בדרך לכתובת המחזה יצאתי מן ההנחה שאם נחלק שטח סגור על-ידי גדר-תיל, לא ברור כלל וכלל מיחו הסוחר ומיחו האסיר במצב, אלא אם נגדיר בבירור את המצב, וגם אז המצב לא ברור. לכן רציתי שאולם ההצגה יראה כך:

ומתוך הסתכלות בשירטוט הלכו וגאו בי רעיונות והברקות וקישורים והשלכות, אלא שבמקום מחזה הצלחתי, כרגיל, להוסיף עוד תיק של רעיונות לערי מת התיקים שלי.

על כריכת התיק כתבתי את שם המחזה — "כלא 6". למה? כי הסיטואציה היא של כלא ולמיספר 6 יש משמעות, כמו שכבר הבנתם (אם הייתי מוציא אלבום, במקום לכתוב מחזה, היו ודאי קוראים לו "מששת המיליונים לששת הימים — סיפור של עם").

אבל, לאלה שכבר מתרגזים, אני רוצה להודיע שנוכח, לא רק היהודים הפכו מאסירים לסוהרים וכו' וכו'. וגם נכון שאנשים כפריים, בכדי להגיע לאושר, מדכאים אחרים (אבל את השטח הזה אני משאיר, תוך הסרת הכובע, לחנוך לוין, שיכול כמובן לדרוך עליו, אם זה מה שיעשה אותו מאושר) ושכל מיני עמים, בכדי להגיע לעצמאות, מדכאים אחרים (ראה פאקיסטנים שמקבלים

עצמאות ומדכאים בנגלים שמקבלים עצמאות ומדכאים פאקיסטנים וחוזר חלילה). אבל מה — "אנחנו יהודים", לא?

אה, ועוד משהו — כשמרצה מלחמת יום-הכיפורים דווקא בשישי לאוקטובר, התחלתי כבר באמת להיות מודאג מהמיספר הזה שש. ויכול מאוד להיות שסיפרתי לכם את כל הסיפור הארוך הזה שנקרא "למה כלא 6" רק כדי להסיר ממני את הכיבוש הזה של השש.

מה יש? שתיסבלו גם אתם קצת.

פאראנאיד זה לא שם של מצלמה

כשלמדתי פסיכולוגיה הגענו יום אחד אל הסכיזופרניה, וכשהתקרבונו אל הפאראנאיה (שהיא תת-ענף של הסכיזופרניה) ניסח המרצה להסביר לנו מדוע אי-אפשר לרפא פאראנאיה על-ידי שינוע ראציונאלי של הלוגיקה. הוא סיפר לנו שקיים מה שנקרא "הגיון פאראנאיד" וגם נתן דוגמה:

היה פאראנאיד אחד שהיה יושב לו בכיסא-מס' תובב. כשהיה פונה מימנה היה קוטזוב, מכניעו של נפוליון, וכשהיה פונה שמאלה היה חניבעל, הוצה האלמים.

ניגש אליו המרצה שלי (וכאן המקום להוסיף, "הוסיף המרצה, שפאראנאידים הם בדרך כלל אנשים אינטליגנטים מאוד") ואמר לו: "תראה, אתה הרי בחור אינטליגנטי ואתה יודע שקוטזוב וחניבעל היו בהפרש של מאות שנים זה מזה, אז איך יכול להיות שאתה שניהם?"

"אה", תקע הפאראנאיד מבט מבין וסלחני במרצה שלי, "גם אתה קראת את הספרים שלהם. וזהו, ועכשיו לך ותישבור את ההגיון הזה.

למה ניזכרתי? כי לפני כמה זמן נגררתי איכשהו לוויכוח עם קרואינית * צעירה והיא ניסתה שעה שלמה להסביר לי שהנה... יש הנחות בסיסיות ועליהן בנויה תורה ושהתורה לא סותרת את הנחות ושאלם מקבלים סתירה או משנים את ההנחות.

כן — אני אומר לה — אבל זה לא אומר ש,ככה זה החיים". אין קשר בין זה שהתורה לא סותרת את עצמה לבין נכונותה או אי נכונותה.

אבל — אומרת היא — עובדה, אין סתירות. אני כבר מתרגז ומספר לה את הסיפור הנ"ל על הפאראנאיד. אבל גם זה לא עוזר.

תשמע את החנחות — היא אומרת לי — ותראה שאין סתירה.

לא מעניין אותי החנחות — אני צורח — ולא איכפת לי שאין סתירות. ואני חוזר ומספר לה את הסיפור הנ"ל על הפאראנאיד.

לא עוזר לי כלום. אתה סגור וסתום וצרי-מחשבה — היא מסבירה לי — כי אתה לא רוצה לשמוע את ההנחות והולכת ופורשת לה נעלבת.

לך תתווכח עם דתיים. אבל אין דבר — גם אני אוהב לפעמים להיות פאראנאיד. כשהוא בא לי, אני יורד לקפיטריה של האוניברסיטה לעשות עניינים לבחור

* קרואינים — כת מאמינים קטנה שאימצה לה את התורה לה מסיף ד"ר משה קרוי. (ע"ע סוס קרואיני).

רות ומחליט מראש, כמיטב ההגיון הפאראנאיד, שמה שאני לא אעשה יילך לי.

וזה עובד. בפעם האחרונה תקעתי עניינים בבחורה שחרחרת וחמודה ולא עזבתי אותה לרגע, תוך שאני מסביר ליושבי השולחן סביבי את המתרחש:

1. היא לא מסתכלת עלי בכלל — התאחזה בי לגמרי, אבל מתביישת נורא.

2. מסתכלת עלי כל הזמן — עובדה.

3. מסתכלת עלי מדי פעם — התאחזה, אבל קצת מתביישת.

4. יושבת — עובדה, רוצה שנמשיך להסתכל זה בזה.

5. קמה — מרוב התאבדות היא כבר לא יכולה לשבת במקום.

6. הולכת — עובדה, כנ"ל.

7. חוזרת — נו!!

8. מתנשקת עם בחור — ברור לגמרי. רוצה שאקנא.

9. מתיישבת בשולחן אחר, מלא בחורים — כנ"ל, רק יותר.

10. היא באה לשבת בשולחן לידי — נו, היא כבר מאוהבת בי מעל לראש.

זהו. אני קם וחולץ. אני את שלי עשיתי.

אלא שלמחרת באה אלי בחורה שישבה כל הזמן בשולחן שלי ואומרת, כולה התלהבות: "ראית איך שהלך לך עם ההיא? אבל מה, אתה פרייר. כשהיא כבר באה לשבת לידך — הלכת. אבל, בחיי, איך שחלך לך..."

עוד פאראנאידית. ולאט-לאט, כשאתה מסתכל סביבך, אתה בתור פאראנאיד ותיק, מגיע מהר מאוד למסקנה שבעצם כולם פאראנאידים. וזה שכולם פאראנאידים, הרי זה הסבר נהדר, במיטב ההגיון הפאראנאיד, לחיים. כי כל מה שמי שלא יחיה יעשה ולא יעשה — זה בגלל שהוא פאראנאיד. וזהו.

וגם אפשר לבנות על זה תורה שלמה, שיכול להיות שלא תסתור את עצמה, ולפתח ולנסח ואולי אפילו להרצות על זה באוניברסיטה.

אז מה?

ראיון השבוע

לש דעות פוריות.

אני: האם אירעו מיקרים, בהם נטפלו סטודנטים ערבים לסטודנטיות יהודיות בצורה שאיננה תלפת קמפוס אוניברסיטאי?

תשובתי: כן ועוד איך. היה מיקרה ממש נורא כסטודנט ערבי

אני: שצריך להגיד תודה שנותנים לו בכלל ללמוד באוניברסיטה

תשובתי: נכון. ובכן הוא מצץ לסטודנטית יהודיה אני: שהייתה יכולה להיות בתי או ביתך או ביתו של כל אחד מכם

תשובתי: נכון. הוא מצץ לה את הפיטמה של השד השמאלי

אני: כמובן

תשובתי: במשך 2-3 דקות ואחרי-כך עוד חצי

ללקק ולנשק לה את כל השד

אני: ולדגדג לה אותו עם השפם

תשובתי: נכון. וגם היו מיקרים שסטודנטים ערבים ממש זיינו סטודנטיות יהודיות

אני: ממש זיינו סטודנטיות יהודיות שהיו יכולות להיות בתי או ביתך או ביתו של כל אחד מכם?

תשובתי: נכון. ולא הייתי מספר לך זאת, לולא ראיתי תי זאת במרעייני

אני: כן?

תשובתי: הוא, הערבי השחור, גמר מעל הבחורה היהודיה הלבנה, כשהיון השחור שלו בתוך הקוס

הזרוד שלה וביצע תנועות ריתמיות כשהוא מתנשם בכבדות חייחה! חייחה! חייחה! חייחה! חייחה!

אני: חייחה, חייחה, חייחה!

תשובתי: לא. הרבה יותר מהר — חייחה! חייחה! חייחה! ואז הוא השמיע מין נחרת חזיר מלאת סיפוק על שהצליח לזיין יהודיה וזהו.

אני: כלומר — הם מזיינים את בנותינו!

וגם רוצה להוסיף שהסיסמאות כשלעצמן הן דביליות לחלוטין כולן. ורק מיקרה הוא שהנאצים בחרו לקשט את שערו של אושוויץ ב,העבודה משחררת" ולא ב,נעבוד ונחיה" או, "אם נעבוד — נעמוד" ואם אומנם כך היה קורה, אז ייתכן מאוד ש,מעריב" או, "ידיעות" היו בוחרים בסיסמה "העבודה משחררת" לתחרות העובדים המצטיינים שלהם. חח! חח!

אסרציאציה

0316028

קרבי ציב

הדיסקונטאים מן העיר לשמיר

השבוע אולי לא תפגוש את הדיסקונטאי שלך במקומו הקבוע. אין מקום לדאגה. תוך שבוע הוא יחזור. ביוזמת ועד העובדים של בנק דיסקונט יוצאים מידי שבוע קבוצות של עובדי הבנק לסייע לקיבוץ שמיר שבגליל העליון בשמירה ועבודה. יתכן כי בינם נמצא גם הדיסקונטאי שלך - מהסניף שלך. כל אחד מ-4000 עובדי הבנק תרם יום חופשה לצורך הפעלת מיבצע התנדבות והיזדהות עם ישובי הספר, דבר המאפשר הוצאת מחזורי המתנדבים באורח שוטף. הדיסקונטאי שלך, שסייע לישוב הספר יחזור ויעמוד לשרותך, נאמו ומיומו כתמיד, כאשר ישוב משמיר.

הדיסקונטאים-צוות הבנקאים שלך בדיסקונט

ג'קסון הימר והפסיד -

היהודים ישלמו את המחיר

הפנינו של ג'קסון

היא באה השבוע. במעשה דרמטי אחד קבי רה ברית-המועצות את תיקון ג'קסון ובעליו.

אילו ידע ג'קסון מתי לעצור, היתה נמנעת מסור לת זה. באיזשהו מקום לאורך הדרך יכול היה ג'קסון להפסיק במישחק, ולצאת ברכוש גדול. הוא יכול היה להכריז: פתחתי את השער להגירה יהודית. הסובייטים הבינו שכדאי להם להשאיר את השער פתוחים. על כן אני מוותר על התיקון שלי. אבל ג'קסון לא יכול היה להפסיק. הבחירות לנושיו אות תתקיימנה רק בעוד שנתיים. במשך השנה הקרובה עליו להתמודד עם שורה ארוכה של מועמדים אחרים. וכך הגדיש את הסאה. השבוע התמוטט בניין-הקלפים שבנה, וקבר תחתיו את סיכוייו להיות לנושיא. הוא נתגלה כמה שהוא: פוליטיקאי ממור, לא חכם כמוהו, שהיה לו הרבה מזל. במשך זמן-מה הוא שם את הכסף שלו על המיספר היהודי, וזכה שוב ושוב. אך בסופו של דבר עבר הכרור למישכצת אחרת, והוא הפסיד.

מדוע נתנה ממשלת-ישראל את ידה למישחק זה? לא היתה לה ברירה. לא היתה לה ברירה, מפני שאין לה אופי.

תחילה ניסתה ממשלת גולדה לעמוד מנגד. הבית חלבן רמו לה שהוא רואה בג'קסון אייבי-בנפשו. קסינג'ר הגדיר אותו בשיחות פרטיות כעושה-צרות רודף-פירסור. מה העלול לתקוע יתד בגלגל ההפשרה הבינושית. הממשלה לא רצתה לריב עם השיטון האמריקאי, ואולי גם הבינו יועציה, בסתר ליבם, כי ג'קסון עוזר להוביל לאסון. אולם בינתיים הפך ג'קסון לגיבור לאומי. מנחם בגין וחבריו הכריזו עליו כעל משיח חדש, יורשו של המלך כורש, בלפור אמריקאי, משיב שיבת ציון. עסקני הליי כוד עלו ברגל אל חצר-מלכותו של ג'קסון מלך היהודים. כל פעולה נגד ג'קסון נראתה כבגידה. הפיקפוק הקל ביותר בטיב כוונותיו וביעילות שיטתו נחשב לכניעה לקומוניסטים, לתבוסות רחמנא-ליצלו. שלא לדבר על גלותיות, שינאה-עצמית-יהודית, כפיפות-גב יהודונית. בפני ההדחף היוקר של הדמוקרטיה הלאומית נמסה הממשלה כמו גזם של שלג. תחילה כזהירות, ולאחר מכן כחתלתוכת גוברת, פרעה בדרך בפני אדונד-מורנו-ורכנו ג'קסון.

מה חלקם של יהודי ברית-המועצות עצמם בפרשת זו? תפקידם היה טראגי.

קשה לשמור על חוש של פרופורציה כשנמצאים במוסקבה או בריגה, מופקדים להטרדות חמישטרה פסור ליטית, תלויים במקורות-מידע בלתי-טוחים. הם, שסיכנו כה הרבה, שגילו אומץ-לב כה מפלאי. לא תפסו כי באר-צות-הברית מתנהל מישחק ציני בעניינם. מאבקו של ג'קסון עורר התפעלות בליבם. אכן האמרי נז שהנה קם אידיאליסט דגול. איך יכלו לחשוב אחרת? הם סברו, בצדק, כי המאבק הגלוי למען זכות-ההגירה הוכיח את עצמו. אבל הם לא יכלו לדעת כי זהו מישחק באש.

לחץ בתלאומי מתוחכם יכול לשאת פרי. אך כאשר עובר הלחץ את הגבול הבלתי-נראה, אך הממשי מאוד, המפריד בין השפעה מועילה ובין תכתובת משפיל, הוא מביא לתוצאה הפוכה. עתה עלולים היהודים ליפול קורבן לריאקציה נקי מנית. הביורוקרטיה בערים ובמחוזות עלולה לראות בהם את האשמים להידרדרות. ניצחונה על הקו הפייסני של ברו'נייב עלול להגביר את המגמה ההפוכה — זו המבקשת לסתום את הפתחים, ולחזור למישטר נוקשה יותר. תהליכים יחיו תקורבנות הראשונים של כל שינוי כזה.

במשך כמה שנים גברה ההגירה מברית-המועצות. מבלי שהופעל לחץ קיצוני מדי על ממשלתה. בשנה האחר רונה, בגבור הלחץ, ירדה ההגירה באופן פיתאומי. עתה מרחף עליה סימן-שאלה גדול. את מחיר הימר ג'קסון ישלמו היהודים.

ואז עשה מישגה. מישגה אנושי, אנושי מדי. הוא לא ידע מתי להפסיק.

אדם חכם יותר ושפאטני פחות היה אומר לעצמו: יש גבול לכושר-ההספיגה של מעצמה כמו ברית-המועצות. לא כדאי להתגרות בדוב יותר מדי. הוא עלול להתרגז באמת. ג'קסון, כמו קסינג'ר, ראה את ברו'נייב, עסקן קשיש בן 68, שהימר על קלף ההפשרה האמריקאית-סובייטית. המוכל' הקומוניסטי היה מוכן להתקדם עד לקצה גבול היכולת, כדי להוכיח לנאמניו את נכונות מדיניותו. על ברו'נייב אפשר היה לחזק.

אבל ברו'נייב אינו דיקטטור, כמו שהיו סטאלין או היטלר. הוא ראש ממלכה ביורוקרטית עצומה. כוחו היה רב — אך גורלו היה תלוי בקונסנזוס של רבבות בירוקרטים בכירים ובינוניים.

לגבי בירוקרטים אלה, "תיקון ג'קסון" היה השפעה בלתי-נסבלת של מדינתם.

ג'קסון אמר למעצמה הסובייטית הכבירה, שאם לא תשנה את מדיניות-הפנים שלה, לא תקבל כסף. הוא חש-פיל את רוסיה לדרגה של ענייה בפתח.

מה היו אומרים אצלנו אילו העביר הקונגרס תאמרי ריקאי חוק הקובע שהמשך יחסי-המיסחר בין ישראל וארצות-הברית תלוי, למשל, בתחזרת עקורני איקריט ובידעם לכסריהם? או בחקיקת חוק המכיר בגיור רסור-מי? או בהוצאת תנועת-התחרות אל מחוץ לחוק? גם מי שהיה מסכים לרעיונות אלה בשרעצי מה, היה מתקומם נגד תכתובת זו הנוגע לענייני נים פנימיים של ישראל — אף שאנחנו תלויים ביום בארצות-הברית מכל הבחינות.

היפלא שהמזכיר המחוזי בטאשקנט ומפקד המישטרה הפוליטית בנובו-סיביסק, שלא לדבר על מפקד הדיי וויניה ה-637 של חיל-היבשה, התקוממו נגד מה שנראה להם כחופצה תהומית, התגרות בלתי-נסבלת בריבונות מדינתם? היפלא שהחליטו בליבם כי ברו'נייב הוא וקן וחלש מדי מכדי לייצג את המעצמה הסובייטית בחוץ? יתכן שהשלימו בליבם עם מתן ההיתר ליהודים סוביי-טיים להסתלק. הדבר היה בוודאי נוח להם מכמה וכמה בחינות — סינוי דירות, שיתור עמדות במשק, ועוד.

אלא מה: בתנאי שיהודים מסתלקים כי שקט, ללא מהומה, מביספרים סבירים.

ואכן, לפני שהעולם שמע את שמו של ג'קסון, ניתן לכמה רבבות יהודים מדי שנה לצאת מברית-המועצות. אך כאשר אותם ביורוקרטים נוכחו לדעת כי העניין הפך לסנסציה עולמית, שהממשלה הסובייטית נכנעת לתכתובת גלוי ורישומי, שהדבר מנמיך את קומת המדינה הסובייטית בחוץ ופותח פתח ללחצים לאומיים מסוכנים ביותר מבית — מוכרחה היתה לבוא הריאקציה.

בשביל הנרי ג'קסון, זהו הפסד בהימור. הוא שם את הכסף שלו על קלף מסויים. היתה נדמה כאילו יעלה בידו לשבור את הקופה, ואסילו לזכות בכסדהנשיאות. עכשיו, משהפסיד, בוודאי יחפש לו קלף אחר.

בשביל הנרי קסינג'ר, זוהי מכה למדיניותו. אך אם יצליח לגולל את האחריות על ג'קסון, ייצא קסינג'ר נש-כר מן המישחק.

בשביל ממשלת-ישראל זהו נושא חדש לתעמולה עור-למית. עילה להזעיק את דעת-הקהל הבינלאומית והיהודית. בינתיים זה מקטין גם את הצורך להקציב כספים לקליטת-העלייה.

ורק ליהודי ברית-המועצות עצמם זוהי טרגדיה. הם יכלו את התוצאות. הם הקורבן.

עלייתו ונפילתו של הנרי ג'קסון חוזרות על תהליך שהפך כמעט קלאסי בפוליטיקה האמריקאית.

סנאטור משליך רשת באגם הפוליטי, כדי ללכוד דג כלשהו. כשהוא אסוף את הרשת, הוא נוכח לפתע לדעת שלא לכד דג רגיל, אלא לווייתן ממש. הוא תוקע את חניתו בלווייתן, עולה עליו, נאחז בו בכל כוחו, רוכב עליו במהירות מסחררת, ומקווה להגיע אל היעד: כס הנשיאות.

אלא שברוב המיקרים מת הלווייתן בדרך, וגורר עימו את רוכבו אל המצולות.

לפני דור זה קרה לסנאטור אלמוני בשם ג'ו מקקארתי. הוא נאם נאום רגיל, ובו השתמש בטכסיס דמאגוגי שדוף. הוא ניפנף בכמה ניירות, והכריז כי יש בידו רשימה מפורטת של עשרות סקידים בכירים במישרד-החוץ האמריקאי, שהם סוכנים קומוניסטיים.

להפתעתו, הסתבר לו מייד שנגע בצבצ ציבורי רגיש. בן-לילה הפך גיבור לאומי. תוך כמה חודשים הפך כמעט דיקטטור רעיוני ופוליטי. לא היה פוליטיקאי שהעז לעמוד בפניו. הוא אימלל אלפים והרס מאות אישים. שמו היה לסמל של תקופה שלמה. המושג מקקארתיזם חדר למי-לון של עשרות שפות, מיפאנית ועד עברית.

יום אחד הגדיש את הסאה. הוא התגרה בצבא ארי-צות-הברית, פרקליט אמיץ קם לעיני הסללוויזיה, וברגע של התרגשות, כשעניו וזלגות דמעות וקולו נחנק, הטיח את האמת בפניו.

דעת-הקהל השתנתה בריגע. מקקארתי חנורא נעלם כלא היה, ומת עירי ובוזי.

זו קורה באמריקה כל כמה שנים — פעם בימין, פעם בשמאל.

הסנאטור הנרי ג'קסון עלה על עניין התגירה היהודית מברית-המועצות.

הוא חזר סנאטור שקדן אך אלמוני, ליברלי-מתקדם. בעיקר גודע כדובר תעשיית-הנשק שופעת-הכסף. אולם דבריו בזכות מירוף-החיימוש לא מצאו עוד אוזניים קשור-בות באמריקה שלאחר מלחמת ויאט-נאם. איזור-הבית שלו, מדינת וושינגטון שעל שפת האוקיינוס השקט, רחוק ממוקדי-הכוח. סיכוייו להגיע לכס-הנשיאות היו אפסיים. במירוצ של 1972 היה מגוחך.

עד שגילה את העניין היהודי. במיקרה או שרא במיקרה, ענה על נושא אידיאלי.

פרשת יהודי ברית-המועצות מקפלת בתוכה את כל המעלות — עניין צודק, מילחמה לחופש, שפע הכסף וכלי-התקשורת שבדי היהודים, האינטרס של תעשיית הנשק בהמשך המלחמה הקרה.

מי יתנגד לעניין כה צודק? מי יתגרה בציבור היהודי די האמריקאי?

וכך רכב הסנאטור על הלווייתן, והגיע ל-מרחקים שרא העז לחזום עליהם עד אז.

הסנאטור מהמדינה הנידחת הפך לאישיות לאומית ובינלאומית. לפתע נתגלה כמועמד הדמוקרטי מס' 1 לנשיאות. מאחר שכמעט כל הסנאטורים וקוים לקולות יהודים ולכסף יהודי, תמכו כולם בהתלהבות בתיקון שלו. והוא הפך מנהיג הסינאט. כדובר הסינאט בעניין זה, יכול היה להכתוב תנאים לבית חלבן. הנשיא פחד מפניו. קסינג'ר נאלץ להתחנף אליו. ליאונד ברו'נייב במוסקבה הרחוקה הוכרח להתחשב בו. ממשלת-ישראל הכתירה לו כתר.

ג'קסון דמה לפופאיי, אחרי שאבז מנה גדו-שה של תרד יהודי.

במדינה

העם

הגם בארזים

טיפול שלהבת?

שימרון פרס עקוד לבצע

"משימה בתיאפשרית":

להפיה רוחיקרב

בצבא הלבנוני

היה היה זמן, לפני הרבה שנים, כאשר היה לישראל גבול-שלום אחד: הגבול הלבנוני.

חושבי חניתה ומגרה השתתפו בצער חבריהם בניירים ובשמיר, ושמחו על כך שלהם אין בעיות כאלה. הגבול בין ישראל ולבנון היה דומה לגבול בין גרמניה וצרפת.

היה קיים, אומנם, לכאורה מצב-מילי-חמה בין שתי המדינות, אך שתיהן התר-ייחסו אליו כאלה בדיחה משותפת. גערות ישראליות שעברו את הגבול בטעות, תוזזו הביתה ברוב כבוד, למחרת היום, אחרי אירוח ידידותי, פלאחים לבנוניים שחצו את הגבול בכיוון ההפוך, וכו' ביחס דומה.

"לבנון תהיה המדינה הערבית השניה שתחתם על חוזה-שלום עם ישראל", נהגו לומר אז. "אין היא מעזה להיות הראי-שונה, אך למעשה כבר קיים השלום עימה בפועל".

גאווה ונקם. כל זה נראה עתה כחי-לום רחוק. הגבול הלבנוני הוא הגבול החם של ישראל — הגבול היחידי שבו נטושה עתה מלחמה חמה.

זוהי "מלחמונת" — גרילה, בתירגום מילולי. אבל מלחמונת זו עלולה להיות הרתי-תוצאות. תמונות ההרס, הגרם-עלי ידי מטוסים וחבלנים ישראלים בפעולות-עונשין, נפוצות בעולם הערבי, גורמות לתסיסה ולהתעוררות רגשות מלחמתיים. יתכן שרוב הלבנונים שימשו תחילה מארחים בעל-כורחם לפידאיון הפלסטי-גיים, וקיוו בסתר-ליבם שיסתלקו מאדמת מולדתם. אולם שום עם אינו יכול להישאר

שריה בימחון פרס

ניסוח מזוהר, מחשבה רדודה

אדיש, לאורך ימים, כאשר צבא זר חודר באופן קבוע לאדמתו, פוגע באורחיו ומח-ריב את. בתיו — תהיה הסיבה המקורית לכך סבירה כאשר תהיה.

רגשות של גאווה לאומית, תאוות-נקם ועלבון יכולים להפיה רוחיקרב גם בעם הסבילני ביותר בעולם. הדבר עלול לקרות לעם הלבנוני — ואולי הוא כבר קורה.

מילדים ופגזים. בימים האחרונים החל נשק מודרני זורם ללבנון — אמנם רק בכמויות קטנות, אך האזהרה ברורה. טילי-נ"ט מדגם טאו סופקו עליידי האמריקאים.

לבנון מזמינה טילי נ"מ, כאשר יפגעו טילים אלה בפעם הראשונה במטוסים ובי-טאנקים ישראלים, ייווצר מצב חדש בי-גבול הצפוני. פגזי חיל-התותחנים הלבני

(המשך בעמוד 16)

טוטו

ספורט
טוטו

ה שבוע
מינימום הכרס הראשון
450.000 ל"י
* * *
מינימום כלל הכרסים
מיליון ל"י
* * *
יום חמישי — המועד האחרון
למסירת המספים
עשה לך מנהג קבוע —
מלא טוטו בכל שבוע!
המועצה להסדר ההימורים בספורט

כלבים

וחית'שעשועים

כלבים בעלי תעודות-יוחסין
וכל סוגי כלבים וגורים ברי-
אים, חתולי-בית וחתלתולים,
טיפול וטרינרי יומיומי, פג-
סיון לכלבים וחתולים, אמב-
טיות נגד טפילים.

אגודת צער-בעלי-חיים, תל-
אביב, רח' סלמה 30, יפו.
טל. 03-827621.

אם אתה צעיר

ורוצה

לחסוך

בוא לעבוד

בנמל אילת

לנמל אילת דרושים עובדים עד גיל 35.

אחרי שירות צבאי

ובעלי כושר גופני טוב

למקצוע הסווארות.

בעבודה זו תוכל להגיע

למשכורת מסועפת של -1,500 ל"י

נמו לחודש.

ישנה אפשרות להכנסה נוספת

על ידי עבודה בשעות נוספות.

מגורים וארוחות יינתנו לך

בבית הנמל (מלון) במחיר מינימלי

כך שתוכל לחסוך את מרבית משכורתך.

לבעלי משפחות

תינתן עזרה בדיוור לאחר תקופת ניסיון.

כמו כן דרושים

מחסואים

בעלי ידיעה בעברית ובחשבון.

המעוניינים לעבוד בנמל אילת

יפנו בכל יום שישי

בין השעות 9.00 - 12.00

למשדר הראשי - רשות הנמלים

בית מעיא, דרך פתח-תקוה 74 תל-אביב.

קומה 4 חדר 426.

נא להביא תעודת זהות

ופנקס מילואים.

ניתן גם לפנות בכתב

למדור כח-אדם

נמל אילת - ת.ד. 37, אילת.

נות יועץ-משפטי אחר לממשלה, שלא יהיה בעצמו בעל נסיון פוליטיות. כאשר נרמז הדבר לשמגר, הוא חביע נכונות לפרוש מהתפקיד בו הוא מכהן כבר כ-7 שנים. אולם ברור היה שהוא יהיה מוכן לעשות זאת רק אם יוצע לו תפקיד חשוב אחר — כמו מינוי ל-תפקיד שופט בית-המשפט העליון.

מי רוצה לפוצץ את היועץ

תחילה לא נראה הרעיון בעיניו של שר-המשפטים חיים צדוק, שבינו לבין שמגר אין שפה משותפת. אולם כשהתברר לצדוק כי הדרך היחידה להחליף את שמגר היא לבעוט אותו למעלה, הציע צדוק לממשלה להגדיל את מיספר שופטי בית-המשפט העליון מעשרה לאחד-עשרה. אולם כאשר גונבו שמועות על כך ל-שופטי בית-המשפט העליון, היו בהם כמה שהביעו התנגדות לצירופו של שמגר מי-טעמים השמורים עימם. ההתנגדות שהביעו השופטים הביאה את צדוק להקשחת עמיתו וכך קרה שהצעת-החוק להגדלת מיספר השופטים העליונים נתקעה ולא תוגר שם עדיין לכנסת לקריאה ראשונה.

צדוק תביע לא אחת את דעתו כי אינו רואה כל סיבה מדוע לא יפרוש שמגר לפרקטיקה פרטית כעורך-דין, כפי שעשה קודמו בתפקיד, משה בן-זאב. העובדה שהיה יועץ-משפטי שהפך לשופט עליון, חיים כהן, אינה צריכה לדעת צדוק לשי-מש תקדים לגבי שמגר.

בינתיים ממשיך שמגר בתפקידו, ומאיים בעצם פעילותו על ראשי מפא"י בפיתחת תיבות פנדורה. הנשק הכבד שהוא מחזיק ברובה הוא החקירה נגד מיכאל צור, צור איים מזמן כי לא יילך לבדו לכלא. עד כה לא נעצר ולא הוגש נגדו גיליון אישום. אם יואשם, יחד עם צבי רכטר, עלולים השניים לפתוח את הפה ולסחוף עימם את כל צמרת מפא"י של היום.

המסתח לחיבת פנדורה הוא בידי מאיר שמגר. ברצותו יפתחנה, ברצותו לא יפ-תחנה. חכל תלוי בשיקוליו, וזהו הסיבה

1968, ידע שמגר, בן ה-50, יליד דאנציג, לכלכל את מעשיו ונצותיו המשפטיים, כי צורה שהועילה תמיד לממשלה, אך לא נשאה חן בעיני חוגים מסוימים במפלגה. בתפקידו הוא גול סמכויות רבות, הי-מוקנות לפי החוק לפרקליט-המדינה ו-פרקליטי המחוזות. החוק קובע כי אמשטרה מוסרת את תיקי החקירה שלה לחוות-פט בלבד.

אולם לאחרונה החל שמגר ממלא גם את תפקיד המישטרה. לא פעם קרה כי הוא עצמו הורה למישטרה לפתוח בחקירה כנגד חשוד כל שהוא. החוק קובע כי הי-מישטרה צריכה לזיום חקירות כאלו. נכון כי כניסתו של שמגר לתחום המישטרה באה בעיקר כיוון שהמישטרה לא מילאה את תפקידה כראוי, ואינה יוזמת חקירות. אולם לדעת משפטים היה על שמגר לדאוג לתפקודה היעיל של המישטרה ולא ליטול על עצמו את תפקידה.

החקירות שמורה שמגר לנהל והתביעות שהוא מורה להגיש כנגד עמודי החוץ של מפא"י מסייעות לדיין ומחלישות את מחנה מפא"י וספרי. מבחינה אובייקטיבית בית ממלא שמגר את תפקידו בצורה מר-שימה. פעילותו נראית לרבים חריגנית.

תיבות

פנדורה

מחביו ותחלופותיו של שמגר יצרו יותר ויותר התנגדות כלפיו בקרב צמרת חסיבת מפא"י במיסלגת העבודה.

בעיטה למעלה
היועץ-המשפטי לממשלה, מאיר שמגר, כשהוא עוטה עליו את גלימת הפרקליטים, שמגר דוצה להחליף את גלימת הפרקליט בגלימת שופט עליון, אחרי שיפוט ממשלתו הנוכחית.

אתגר ושבתו שנתגר

לכך שהיועץ-המשפטי הפך כיום לאחד האישיים המסוכנים ביותר לשרידי מפא"י ההיסטורית. הוא מסכן את מעמדו ואת הדימוי הציבורי שלהם. הוא חייב ללכת.

לאחרונה התגבשה בקירבם הדיעה כי על מנת למנוע שהחלטות היועץ-המשפטי ישפיעו על ההתמודדות הפוליטיות במי-דינה, יש לסלק את שמגר מכהונתו ולמי-ספיר ואשר מכשיות את שמו.

בונה צבי רכטר, על עסקי סולל-בונה—רוזנבאום, רכטר היה משופטי דויד בן-גוריון, ומתמנתגרים הגדולים של רפ"י. שמגר הוא גם שהורה נגד מי להגיש כתבי-אישום בפרשיות כמו אוטוקארט, נתיבי נפט, או בפרשת בנק-ארץ-ישראל—בריטניה — פרשיות חקשורות כולן בפנחס ספיר ואשר מכשיות את שמו.

מצד שני היה זה שמגר שהורה בשעתו להפסיק את החליכים המשפטיים נגד אחיה של אלישבע צ'יזס, מי שחיתה מאהבת של שר-הביטחון משה דיין, נגדו הוכח תיק על הונאה. הוא גם שקבע כי פרשיות גניבת העתיקות של משה דיין אינן מחוות עבירה על החוק.

רק לאחרונה פורסמו בהרחבה הקטעים מתוך הדין-השבון של מבקר-המדינה על חשדות לשוחד במפעלי מערכת הביטחון. המבקר דיווח, למשל, על אחד ממנהלי חברת אלטא של משרד-הביטחון שבנה את הווילה שלו באמצעות קבלן שהעסיק בחברה. היועץ-המשפטי לא הורה עד כה למישטרה לחקור את החשדות שהעלה מבקר-המדינה בנושא זה.

פעילות

חד-צדדית

דוגמאות פפורות אלו מראות כי לי-מעשיו ושיקול-דעתו של היועץ-המשפטי פטי, יש, מדעת או שלא מדעת, משמעות פוליטית. אישים בכירים במפלגת העבודה מצביעים על העובדה כי שמגר לא פעל בנושאים שעלולים היו לפגוע במשה דיין, שמגר, כאיש אצ"ל לשעבר, מקורב מאוד לדיין. ראשי מערכת-הביטחון הם ידידיו עוד מהתקופה בה כיהן כפרקליט צבאי ראשי. מאז מונה לתפקידו הנוכחי, בשנת

במערכ הכוחות המרכיב את מוקי דריהכות במדינת-ישראל תופס היועץ-המשפטי לממשלה תפקיד יחיד במינו. הוא היחיד שבידו סמכויות בלתי ניתנות לי-ביטול לעכב כל הליך משפטי, לסגור תיקים, להורות על חקירה משטרתית בי-פרש מסוימת או לצוות על הגשת כתבי-אישום כנגד חשודים, אפילו אם חומר הראיות שנאסף נגדם הוא קלוש.

סמכויות אלה של היועץ הן רק חלק זעיר מתפקידיו, שכן קודם כל הוא יועץ-משפטי לממשלה, המביא בפניה חוות-דעת משפטיות על שאלות שנויות בי-מחלוקת. גם תפקיד זה מעניק ליועץ חשי-בות עליונה. רק לעיתים רחוקות תעז הממשלה לפעול בניגוד לחוות-דעת של יועצה המשפטי.

היועץ-המשפטי הנוכחי לממשלה, מאיר שמגר, העניק לתפקיד מישנה כוח. בגלל אישיותו התקיפה, עצמאותו ושאתפתותו הוא הצליח להפוך את ריכוז הסמכויות העצום שבידיו, לעמדת כוח פוליטית. כמה אישים כבדים בצמרת מפא"י לי-שעבר טוענים כי מאז התערער מעמדם של אנשי מפא"י ההיסטורית פועל שמגר נגד מפא"י בשיטת הסלאמי: כל פעם הוא מורה להגיש כתבי-אישום נגד מישו הקי-שור למפא"י ישירות או בעקיפין, בגישה מאוד סלקטיבית.

כך, למשל, הוגש על פי הוראת שמגר כתבי-אישום נגד מנכ"ל מקורות, זאב קריב, על הגשת מאזנים לא נכונים בעסקי ורד בשנים 1970/1971. באותה מידה ניתן היה למצוא סעיפים להגשת כתבי-אישום גם נגד מי שהיה מנכ"ל ורד והאחראי להפסדים שלה, צבי צור, מראשי רפ"י וממקורבי משה דיין. אבל זה לא נעשה. הוראה אחרת של שמגר היא לחקור את גזבר מפא"י לשעבר ומנכ"ל סולל-

מאחרי הגב
תמונה נדירה שבה נראה האיש החזק של מפלגת הער בודה, פינחס ספיר, בחברת יריבו משה דיין, כשליצידם שני האישים הנוטלים חלק במאבק-הכוחות על השליטון במדינה: נגיד בנק-ישראל משה זנבר (חובש כיפה), והיועץ המשפטי מאיר שמגר (משמאל), יריבי פנחס ספיר.

צרות צרורות לאמנון ברנס

הממלכה הכספית של אמנון ברנס, הצבר מפתח-תיקווה שהקים בסן-דייגו

מיליונר ברנס
הפסדי פיחות

שבקליפורניה ממלכת בתי-מכירות, סר בלת מקשים כספיים רציניים. חברת הג של ברנס, "דיליון", שלה גם נציגות בארץ (ברנס השקיע בארץ ברכישת בנק "אונקו", ובמלון בשארם-אל-שייך), פירסמה את מאזנה לרבע הראשון של השנה, באתר "ב. המאזן מראה הפסד נקי של 2.27 מיליון דולר או 39 סנט למנייה, לסוף דצמבר 1974. זאת, בהשג וואה לרווח של 1.85 מיליון דולר של החברה בשנה הקודמת.

אמנון ברנס מסר, כי החברה סגרה כבר 13 חנויות לא-ריווחיות, ותסגור עוד 25 עד לחודש יוני. הוא טען כי בין הסיבות להפסדים היה גם פיחות-המט"ב בישראל.

מקורות בקליפורניה מ'זרים, כי מר-בית הבנקים חידשו ל"דיליון" את ה-אשראי הקבוע בסך 30 מיליון דולר, אולם במקביל יש שמועות כי ברנס עשוי לפנות מרצונו לבית-המישפט, ולבקש מינוי כונס-נכסים זמני.

צפוי גם לחץ של בעלי-המניות לוותר על השקעות בישראל, המביאות לחברה רק הפסדים, כשם שהוא סוגר את החנויות הלא-ריווחיות.

קודמת. מאזן הבנק יגיע לסך 2.4 מיל-יארד לירות — גידול של יותר מ-60% אחוזים. האמצעים העצמאיים של ה-בנק יגיעו ל-80 מיליון לירות. כאשר קיבל מנכ"ל הבנק, אהרון (אונדו) מאיר את תפקידו לפני 13 שנים, היו האמצעים העצמאיים פחות מ-15 מיל-יון סך המאזן עבר בקושי 100 מיליון לירות.

הבנק מקפיד על הפרדה מוחלטת בין ניהול עסקיו לבין עיסקי המפד"ל, שהיא בעלת-המניות של הבנק, ומנכ"ל הבנק מ'זרב בכל תוקף לעשות עיסקות שאינן על טהרת הביטחונות הבנקאיים.

רמאי הבשר

שר-המיסחר-התעשייה חיים בר-לב אישר בימים אלה, כי מחירי הסוכר ירדו בעולם, ובעקבותיו יאשר כי המחיר שהממשלה גובה תמורתו בארץ — מופ' רז. בר-לב אף אמר, כי צפויה הורדת מחירי הסוכר ומיצרכים נוספים. מדור זה פירסם בשבוע שעבר את תחשיבי מחירי הסוכר, המראים כי המדינה העלתה את מחירו ל-6 לירות הקילו, ללא הצדקה.

פרשה דומה קיימת בבשר חקפוא. ה-מדינה קונה בשר קפוא ללא עצמות ב-מחיר של 1500 דולר טונונה. אם להכפיל כל דולר ב-7 לירות (6 לירות השער ה-רישמי ועוד 15% היטל-ביטחון), מקב' לים 10.500 לירות. מוסיפים 500 לירות להוצאות חובלה ושקילה בארץ, ואז מקבלים כי הוצאות הממשלה לטונה בשר, עד מכירתו לסיטונאים, הן 11 ל-רות לקילו — מכסימום.

רז במקום מסר

נחום רז יתמנה מנכ"ל חברת "עתי דים", במקומו של עודד מסר שיהיה המפקח-על-הבנקים. מינויו של רז או-שר על-ידי בעלי-המניות של החברה, וכן על-ידי עיריית תל-אביב ואוניברסי-טת תל-אביב.

חברת "עתידיים" מקימה פארק תע-שייתי על שטח של 80 דונם, ליד אוני-ברסיטת תל-אביב. תקציבה השנתי הוא כ-25 מיליון לירות. רז ימשיך לנהל את החברה למרכז-ספורט אולימפי של עיר-ריית תל-אביב, שאותה ניהל קודם-לכן. נחום רז הוא חבר מועצת עיריית תל-אביב מטעם המערך.

מנכ"ל רז
ריווחי עתיד

הצרפתים החליפו את האוסטרלים

קבוצת משקיעים צרפתיים השקיעה בימים אלה 4 מיליון דולר במניות "החברה הבינלאומית לפיתוח" (הקרוי ייה "החברה הבינלאומית ב"). הקבוצה קנתה את המניות של קבוצה אוסטר-לית שפרשה מן החברה. הקבוצה הצר-פתית קשרה בכמה השקעות בישראל, בעיקר בפרויקטים גדולים של בנייה. כניסתה הצילה את "הבינלאומית" מ-משבר חמור, שכן התמורה שהצטרבה מ-מכירת מניות היא 6 מיליון דולר בלבד.

משוסימה מוכרת חממשלה כל קילו לסיטונאים במחיר של 16.5 לירות הקילו — כלומר, הממשלה מרוויחה 5.5 לירות לכל קילו בשר קפוא ללא-עצמות שהיא מוכרת.

כיוון שהבשר מחווה מרכיב חשוב ב-יותר של המדד, הרי העלאת מחירי ה-בשר תרמה להעלאת המדד. כל נקודה בלינה במדד עולה למדינה 900 מיליון לירות הפרשי-הצמדה על חובות המדינה הצמודים.

פקידי משרד-המיסחר-התעשייה, ה-מרוויחים אולי כמה מיליוני לירות על עיסקות הבשר, גורמים למשק תשלוי-מים מיותרים של מאות מיליוני לירות.

השרים דואגים לעצמם

לאחרונה נקבעו זכויות השרים בממשלה, וכן החטבות הסוציאליות הנילוות. שכר-היסוד של שר הוא 2364 לירות לחודש, ושל ראש-הממשלה 2522 לירות לחודש. לכך יש להוסיף תוספת-יוקר ומישפחה. האש"ל לשר הוא 60 לירות ליום ללא קבלות, או החור כלל הוצאותיו לפי קבלות, בלא הגבלת סכום. הוצאות-ניסיעה מוחזרות במלואן, השר נהנה מביטוח רפואי מלא, דירת-שרד בשטח של 120 מ"ר, רכב צמוד ביוניו כמו "סאב", "פיאט" או "וולוו", עם מיוזג-אוויר ורדיו.

ראוי לציון מיוחד הסדר-הגמלאות של השרים. שר שכיחן שנתיים לפחות, יקבל גמלה לכל ימי-חייו בשעור של 21% משכרו. שר שכיחן שנים רבות יותר יקבל 7% משכרו לכל שנת כהונה, עד למכסימום של 70%. שר שנפטר, מישפחתו תקבל שכר מלא משך 13 חודשים נוספים, ואחר-כך גימלה. שר שפרש ימשיך לקבל ביטוח בריאות כל חייו, אחזקת טלפון מלאה וכן 360 לירות לחודש הוצאות-ניסיעה, ועוד 7500 לירות לשנה השתתפות בהוצאות דיור.

במדינה

(המשך מעמוד 14)

נוני שנחתו השבוע ליד מטולה, היו הק-דמה לבאות.

פעם נראתה מצריים חסרת-מגן מול ה-הפצצות הישראליות בעומק. אך ההפצצות הביאו אל מצריים את טילי-סאם, ואלת שינוי את המונח-הקרב בחזית הדרומית. הפעולות בלבנון עלולות לפתוח תהליך דומה.

אין כל סימן לכך שבעיות אלה נשקלות בחוגי הצמרת הישראלית ברצינות הראו-ייה. אמנם, שימרון פרס מדבר ומדבר, ללא-הפסק, ומנסח את כוונות ישראל בצור-רה השווה לכל כותרת. אך לא נראה שם אחורי הניסוחים המזהירים עומדת מחש-בה אחראית.

האם פעולות-העונשין כדאיות? האם שכרן לא ייצא, בסופו של דבר, בהפסדן? האם הם משיגים יעדים צבאיים השווים לחומרת התוצאות האפשריות בטווח רחוק יותר?

ישראלים רבים סבורים כי "ישראל יצרה את העם הפלסטיני". אין זה נכון, אך אין ספק שהמדיניות הישראלית עזרה בהרבה לקדם ולהמריץ את התודעה הלאומית ה-פלסטינית, ולהפוך את אש"ף גורם לאומי ובינלאומי.

עתה עשוי שימרון פרס לחולל פלא גדול עוד יותר: ליצור צבא לבנוני לוחם, בחי-נת ישראלי.

מדיניות

בחור צעיר ברכבת

קסיפג'ר לאזון: אם

לא יושג ההסדר

מייד, יהיה זה

מאוחר מדי

סובייטולוג נודע הסביר השבוע איך משתדלים הוא ועמיתיו לנחש מה מת-רחש מאחורי חומות המיבצר השילטוני במוסקבה.

לשם כך השתמש בבדיחה יהודית ישנה, שאותה סיפר בשעתו זיגמונד פרויד:

מעשה ביהודי זקן, שנסע ברכבת ה-ביתה לעיירתו, בהונגריה. בקרון ישב צעיר, שנסע כנראה לאותה עירה.

התחיל היהודי לחשב בראשו: "רק איי כרם ויהודים חיים בעיירה. הבחור הזה אינו לבוש לא כאיכר ולא כיהודי. אבל הוא קורא בספר, סימן שהוא יהודי."

"אך מדוע הוא נוסע לעיירה שלנו? יש שם רק חמישים מישפחות יהודיות, ורובן עניות. רגע, רבי שמואל, הסוחר, איש לו שתי בנות. אחת מהן נשואה, אבל השניה זקוקה לחתן. ר' שמואל הוא עשיר, ולאחרונה התחיל להכניס לביתו מניהגים חדשים. לכן לא יחפש לבתו חתן מתושבי העיירה. הוא בוודאי הטיל על שדכן למי-צוא לו חתן מבחוץ."

"אבל ר' שמואל הוא זקן, ולא ייסע להכיר מישפחה חדשה. הוא בוודאי מחפש חתן ממישפחה שהוא מכיר, זאת אומרת מישפחה שגרה בעיירה ועזבה אותה. מי? למישפחתו כהן, שעברה לפני 20 שנה לבודפשט? היה בן. מה יכול בחור יהודי לעשות שם? ללמוד רפואה. רבי שמואל בוודאי רוצה שתתנו יתרה רוסא. רוסא זקוק לגדוליה גדולה. הבחור הזה לא נראה כאדם עשיר. ד"ר כהן? אבל איזה רופא בבודפשט רוצה שיקראו לו כהן? הוא לבטח החליף את שמו. אז מה שמו עכשיו? אצל ההונגרים השם הנפוץ הוא קובאץ' כמו כהן אצל היהודים."

כאשר נכנסה הרכבת לתחנת העיירה, קם היהודי הזקן ופנה אל הצעיר: "תסלח לי, ד"ר קובאץ', אבל אם ר' שמואל אינו ממתיך לך בתחנה, אקח אותך ברכון לבית ארוסתך."

הצעיר נדהם. "מניין אתה יודע מי אני ומה אני עושה? הרי לא החלפנו מלה!" השיב היהודי: "גו, זה הגיוני."

אם לא עכשיו... בימים האחרונים עוסקים הסובייטולוגים בכל העולם, וגם בישראל, בניסיון לגלות, על-פי שיטה זו, מה קרה לליאונד ברז'נייב.

הדעה הכללית: הוא לוחם על חייו הפוליטיים, ועומד בסכנה של תדהה. אין ספק שמעמדו התערער. אנשים צעירים יותר, בעלי קו נוקשה יותר, התאכזבו מתוצאות המדיניות המתונה של העסקן

(המשך בעמוד 18)

גידול מרשים

במיזרחי

הרווח הנקי לפני מס של "בנק המיוז-רי" המאוחד" לשנת 1974 יהיה 65 מיליון לירות, גידול ניכר לעומת שנה

קיפאון ב"סוויס"

שראל", תל-אביב

בבנק "סוויס-ישראל" בתל-אביב, ש-קרא קודם "בנק למימון", ממשיך הקי-ואון לחגוג. מנכ"ל הבנק, מרדכי וולדפרב, פרש ממנו, ועתה מונהל ה-בנק בידי שמואל לוי. מאזן הבנק לסוף 1974 הגיע ל-43.7 מיליון לירות ישראליות. האמצעים העצמיים, כ-8 מיל-יון לירות. הבנק היה נושא למשא-ומתן למכירתו מיספר פעמים, והוסכם כבר על סכום של 12 מיליון לירות. אולם ירגע האחרון התחרט בעל בנק-האם ה-ווייצ, חוזה קליין, וביטל את המי-ינה.

עם חברי מועצת-המנהלים של הבנק ישראל נימנים יוסף קרמרמן, יוסף ליקמן ושלוש ליגום.

עוד סימן

למיתון

הבנקים מוסרים על ירידה גדולה ב-יקוש לאשראי — סימן מובהק להאטת פעולות הכלכלית. סימנים כאלה היו ל לפני המיתון של 1966, שאף הוא חל מהגבלות אשראי ובניה. אותו ינד, "בנק ישראל" של היום, משה נבר, הגורר את הממשלה למיתון, צר-ם את המיתון של 1966, בהיותו אז יעץ לשר-האוצר פינחס ספיר.

כמו אז, גם עתה סבורים ראשי ה-שק כי הם שולטים בהליכים הכל-ליים ויוכלו, כשירצו, להחיש את הפ-ילות המושקטת על-ידי שיחרור אשראי. גם במיתון של 1966 התברר כי תהלי-ם כלכליים אינם מתנהלים ככתוב ב-פר, והאטת פעילות כמוה ככדור-שלג, גדל וגורר את הכל עימו.

מי רימה את מי -

מוטי פרידמן

את ישראל -

או

ברנרד בלומפילד

את קנדה?

מי שהו מוזר מתרחש בימים אלה בי בית המישפט המחוזי בתל-אביב. בפני השופט דב לוין מתנהל מישפט מדיני נגד ישראל נגד מרדכי (מוטי) פרידמן, הנאשם בעבירות מס-הכנסה ומטבע זר. אולם ככל ששומע השופט עדים, רבים יותר, וככל ששואל התובע מיכה קירש שאלות רבות יותר, מתגלית רמאות הרבה יותר גדולה: רמאות שבה מעורב אדם אשר על שמו נקרא איצטדיון בתל-אביב ואשר הוא לא נעצר, ולא הוגש נגדו גיליון אישום, למרות שפינחס ספיר אישר בראיון לדבר את גילויי העוול הזה כי אדם זה, ברנרד בלומפילד, גנב 30 מיליון דולר ממדינת ישראל.

נכון כי הוא הפסיד חלק ניכר מסכום תיק במס-הכנסה. הוא ביקש מן הממונים עליו לדווח על כך לפשט"ג. אך מס-תבר כי לא קרה דבר, למרות הדיווח שלו. למעשה, במשך כל שנות קיומה של חברה הנפט של פרידמן ובלומפילד בישראל, לא היה לה תיק במס-הכנסה! רק כתוצאה מוועדת-החקירה בפרשת נתיבי-נפט, ומהוראת היועץ-המישפטי לממשלה לחקור את מוטי פרידמן, החלה גם חקירת מס-הכנסה בעניין החברה, ש-עבדה בהיקף של מאות מיליוני לירות לשנה. ובכן, מי שחשב כי שערוריית מס-האכזר נסה של עובד בן-עמי היתה מיקרה חריג - בבקשה. הנה עוד מיקרה אחד. האם יכול נציב מס-הכנסה להסביר מדוע לא

המניות של אי.א.א.ס., ויפקיד את התמורה באוצר. חלפה השנה, והנה, לפי טענתו של מיכה קירש, פנה עורך-הדין מיכאל פירון לאוצר, וביקש ארכה של שנה נוספת. קבע מיכאל קירש בבית-המשפט: "ההארכה הזאת היתה פיקציה ורמאות, מפני שבתאריך הזה כבר נמכרו המניות, וכבר היתה השקעה של התמורה בבנק פרידמן בשווייץ". (הבנק הוא אגב, של הברון רוטשילד, מטפחו של פרידמן). מכאן, טען קירש, שהרישיון הוצא במימרה שכן מבקשו ידעו כי המניות נמכרו כבר. אבל, לחור אל מוטי פרידמן וברנרד בלומפילד. ובכן, בלומפילד (70), פעיל מאוד בעיסקי הציונות בקנדה. לבד

האופציה עם שינוי. האופציה על שמי או על שם מי שאצין בשמו, כדי שאעשה הסידורים עם אנגלו-אפריקן שישלמו לך את ה-20 אלף דולר. שולח גם ערבות אישית לביצוע. לא מוכן לדבר בטלפון מתל-אביב, מציע כי בלומפילד יחתום על האופציה ויחזיר לי."

הונאה לשם רמאות

ח שקרה היה פשוט: בלומפילד החליט למכור את הציד של ישרון בישראל. מוטי פרידמן רצה לקנות, אבל לא על שמו, כדי לא לדווח לאוצר.

עסקי הונאה של ישראל (1)

ההנהגה

זה, ולכן קיבלה מדינת ישראל רק כ-14 מיליון דולר ממנו. אולם גם יהושע בן-ציון הפסיד 30 מתוך 47 מיליון הדולר שהואשם כי גנב - אבל נגדו הוגש כתב אישום. ואילו ברנרד בלומפילד ממשיך לבוא ארצה, וגם העיר כנגד מוטי פרידמן.

אולם בדיוק כשם שמבין סיבכי פרשת הבנק של טיבור רונבאום התגלתה גניבת 30 מיליון הדולר של בלומפילד, כך גם בין סיבכי מישפטו של מוטי פרידמן, התגלתה פרשה מסעירה הרבה יותר: האם העובדות שעליהן נסב המישפט מצביעות על כך שמוטי פרידמן ביקש לרמות את שילטונות ישראל, או על כך שברנרד בלומפילד ביקש לרמות את שילטונות קנדה, ארצו? לתובע, מיכה קירש, לא איכפת שגם בלומפילד הוא גנב ורמאי. העיקר, מבחינתו, הוא שירשיעו את מוטי פרידמן. לסניגוריו של מוטי פרידמן, ולי רואי-החשבון שלו ושל בלומפילד, לסלי גולדשמידט, איכפת מאוד לטעון כי מוטי וגולדשמידט הם שיות זכות וטהורות, וכי בלומפילד לבדו הוא הזאב הרע.

נפתח מעולם תיק לחברת ישרון של פרידמן ובלומפילד? אבל זהו עניין צדדי בלבד. כדי לרענן את הזיכרון, יש לחזור בקיצור נימרח על הרקע למישפט. במהלך העדויות ש-נמסרו בוועדת-החקירה של נתיבי-נפט נטען, כי מוטי פרידמן קנה את ציוד הקידוחים של חברת הנפט ישרון (חברה קנדית הרשומה בבורסה של קנדה, אשר פעלה בתחום הנפט הישראלי וקנדה) ב-סכום של 385 אלף דולר. הקונה היתה חברה בשם ישראל קונטיננטל דריילינג, קורפוריישן הרשומה באי בהאמה, ולכן לא ניתן לברר מיהם בעליה. החברה הי-מוכרת של בלומפילד קרויה ישראל קונטיננטל אויל קומפני (יש עוד חברה בשם קונטיננטל לקידוחים הרשומה ריש-מית על שם מוטי פרידמן).

ובכן, לאחר פירסום בעיתונות האנגלית על המכירה, פנה ברנרד בלומפילד לי פרקליט המדינה, גבריאל בן, וטען כי הוא קיבל תמורת הציד רק 70 אלף דולר, מזה 20 אלף דולר במזומן והיתר תשלום חובות של ישרון בישראל, עלידי הקונה.

מגניבת 30 מיליון הדולר שהורשה לידי דיוויס למדינת ישראל (העולם הזה, 1937), הפעיל את חברת ישרון בחיפוש-נפט בי-ארץ. עבודות-הקידוח עברו בוצעו באמצע-עות חברת פונטיאק, חברה אמריקאית מטכסס שהיפשה נפט בישראל.

ה"צניות" של בלומפילד

בשנת 1956, בגלל מיבצע-סיני, חתי-לטו האמריקאים לעזוב את ישראל, מכרו את הציד של חברתם לישרון של בלומפילד ב-100 אלף דולר ועוד 10% מכל התמורה לנפט שתגלה עלידי ישרון. מוטי פרידמן עבר קודם אצל פונטיאק, ולאחר-מכן עבר לעבוד אצל ישרון יחד עם אביו, אברהם פרידמן, אף הוא ממוחה לנפט. קידוחי החברה לא הוכתרו בהצלחה. היא היתה שותפת למיספר קידוחים, וכפי שהתגלה בדיוני ועדת-החקירה של נתיבי-נפט, נהגתה בעיקר מהפלות לטובתה, תוך ניצול מעמדו של בלומפילד, ראש התנועה הציונית בקנדה. הציוניות של בלומפילד עלתה לחברת נפטא הרבה כסף מיותר, שהיה עליה לשלם לישרון ללא כל צידוק כלכלי, לפי הנחיות מלמעלה. באמצע שנת 1962 נמאס לבלומפילד להפסיד כסף בישראל, והוא החליט לחסל את פעילותיו בארץ. החל משאימתו בין בלומפילד לפרידמן, וזה התנהל במלגות שונים (דורצ'סטר בלונדון, ציריך בציריך), רק לא בישראל.

סוכם כי בלומפילד יתן אופציה למכירת הציד, יקבל תמורה כאילו מכר, אולם האופציה לא תמומש. כך יוכל מוטי להמשיך להיות שכיר בחברה שנמכרה למעשה, ובלומפילד יוכל להמשיך לטעון כי לא מכר את ציד החברה.

למוטי היה הדבר כדאי, בגלל סיבות ברורות: אם אכן קנה את הציד, מניין נטל כסף לשלם תמורתה? ואם הוא בעליהן של החברה, הרי איננו שכיר אצל זרים ועליו לשלם מסים, מדי שנה בשנה.

בלומפילד אף הוא מעוניין בכך, אך מסיבות אחרות, שנחשפו בעדויות המישפט: חברת ישרון שלו היתה בעלת 40% בשדה-נפט בקמברלי שבקנדה, בו היו 25 בארות פעילות. השותף היה חברה קנדית בשם ניו קונטיננטל קומפני. בלומפילד ניהל עמה משאימתו על כניסתה לישרון, תיכנן הנפקת מניות ב-3 מיליון לירות למכירה להם (ההון של ישרון באותה עת היה 600 אלף מניות של דולר, רובן בידי בלומפילד, שהשקיע ברכישתן רק 80 אלף דולר בקירוב).

חלק מהנכסים של ישרון היה זיכיונות-נפט בישראל. בלומפילד רצה שהזיכיונות ימשיכו להיות על שם ישרון, אולם נאמר לו כי אם ימכור את ציד החברה, יבטלו הזיכיונות. בלומפילד מעוניין בהנאות הישראלים, כדי לרמות את ה-קנדים: הוא רצה למכור את הציד אבל להעמיד פנים כאילו לא מכר, וכך לא להפסיד את הזיכיונות בישראל.

ב-31 במאי 1963 כתב בלומפילד למוטי פרידמן: "המשאימתו עם החברה הקנדית לנפט מגיע לשלב חשוב. מבקש חומר בקשר לקידוחי נפט באזור חבור ולכיש. האם אתה יכול לשלוח לי מייד דיווח-שבון אופטימי המצדיק את הקידוחים?"

חברה ללא תיק

כדי להגביר את מבוכתם של המא-זינים למישפט, באה עדותו של מפקח מס-הכנסה (פקיד שומה 5) נחמיה מיי-מון, המספר לבית-המשפט כי הגיש לי-ממונים עליו בשנת 1966 דיווח-שבון, ובו כתב: "גראה לי שרצוי להודיע לפקיד השומה למיפעלים גדולים (פשט"ג), מאחר שהחבר כי כאשר בוצעו כאן עבודות קיבלו הנ"ל תמורה חסרת-רווח, והחברה לא פתחה במשך 10 שנים תיק אצל הפשט"ג ופעולותיה לא נבדקו. רצוי כי הפשט"ג יבדוק את החוזים, כדי להסיק מסקנות."

למוטי היו שלושה שטרות של חברת מידבר, שהיפשה נפט במיפרץ סואץ, על סך 170 אלף דולר. מידבר היתה בעלות חברת קינג-רוזנס, של איליהנפט קינג שהיה שותף של קורנפלד באי.א.א.ס. מוטי נתן את השטרות לניכיון-מישנה לאי.א.א.ס., קנה בתמורה מניות של אי.א.א.ס. לאתר-מכן התברר לו כי הדבר אינו חוקי, שכן אסור לעשות ניכיון-שטרות בחו"ל בלי אישור האוצר. הוא קיבל אישור מתקיד האוצר לפעולות ש-עשה, בתנאי וי תוך שנה ימכור את

בסוף יוני 1962 טס מוטי פרידמן במיוחד לקפריסין, כדי שיוכל לטלפן משם אל בלומפילד מבלי שהישראלים יאיונו לשי-חה. הוא ניסה להשיגו בטלפון ולא הצליח. כיוון שהיה עליו לחזור עוד באותו יום לישראל, כתב לבלומפילד מיכתב בזו הלשון: "נסעתי במיוחד לניקוסיה כדי לדבר חופשי. לא הצלחתי לאחר אותך במונטריי-אל וניוירק. חייב לחזור לתל-אביב בעוד שעתים, ולכן זהו מצב העניינים: אחרי ששוחחתי עם אברהם לוין (עורד-הדין הנודע ממישרד חורוביץ), מצרף כאן

דיווחים כוזבים

כיוון שהמשאימתו נמשך, האריכו גם למוטי את האופציה לרכישת הציד בשנת נוספת מדי-פעם.

(חמש בעמוד 38)

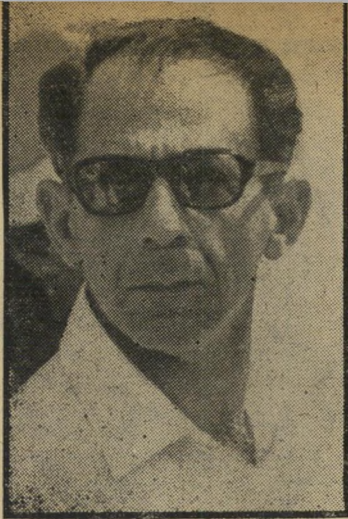
דיין עשוי לנקוט

מהלכים אפשריים

לתמונה הפוליטית

עומדים לשכור אנשי רפי למטה המיכצע שלהם.

אך מה שהבהיל יותר מכל את מתנגדי דיין במפלגת העבודה, היו שיחות שאותן ניהלו תומכיו עם כמה חברי-כנסת ממימין לגת העבודה, שיחות שעליהן נודע לראש-הממשלה ואשר הדליקו אצלו יוזר אדים. בין השאר הוזכרו גם שמותיהם של חברי-הכנסת עוזי פיינרמן, משה שחל, שושנה

הילל: הימור

אלמוג: קריצה

קט שורר בשבועות האחרונים
במערכות הפוליטיות הפנימיות במר דינת ישראל. זהו שקט שלפני הסערה. הסערה עתידה להתחולל בעוד מיספר שבועות — יש אומרים כי תוך שבועיים — כאשר חסיים ועדת-אגרנט את חקירתה על מחדלי מלחמת יום-הכיפורים, ותגיש את מסקנותיה לממשלה.

זה עלול להיות הניצוץ שידליק את פתיל הדליקה הגדולה. אבל ענני הסערה הופיעו כבר השבוע, כאשר הופצו ופורסמו ברבים הידיעות בדבר כוונתו של שר הביטחון לשעבר, משה דיין, לנצל את מסי קנות ועדת-אגרנט לגביו, כקרקע-פיצה חזרה לבריקה הפוליטית.

את הרמו הראשון לכך נתן משה דיין עצמו, כאשר הופיע בהרצאה פומבית בר חיפה, בשבוע שעבר. בביטחון עצמי פסק כי רק ועדת-אגרנט רשאית "זכאית" לשר פוט את אחריותו למחדלי מלחמת יום-הכיפורים. היו אלה דברים של נאשם, היודע בוודאות את ספק-הדין העימד להי-

האח הגדול

פוקח את עינו

ארבל-אלמולינו, ז'אק אמיר ושרהמיש-טרה שלמה חילל, כמי שניראו משוחחים עם תומכי דיין.

שלושה תסריטים לפעולה

מממנים החיצוניים של ההתארג
[1] נות, כמו התרומה הכספית, העיתון ו- שכירת משרדים, אינם מהותיים. האיש אשר סביב כושר-אירגונו מתרכזת חיוס רפי של דיין, מרדכי בן-פורת, הוא פרי ליטיקאי מנוסה, משך חודשים רבים. מאז יום התפטרותו של דיין מהממשלה, חורש בן פורת, בשקט, בצינעה אך ביסודיות רבה, את חמישור הפוליטי, כשהוא זרע זרעים דקים אשר לפי תוכניתו אמורים לנבט ביום שבו ישלוח דיין את חרבו מגדנה, יחזור לפעילות וידרוש את חמגיע לו בנתח השליטון.

הכחשות אנשי רפי על כוונות חתתי-ארגנות שלא לא מנעו מראש-הממשלה, יצחק רבין, להכין לעצמו מטה משלו. זהו מטה הדואג לתדרך עיתונאים, להכין את הקרקע הציבורית למהלומת-נגד לדיין. בראש מטה זה עומדים שני צעירים, הי אחד הוא עוזי ברעם, בנו של שר-העבור דה משה ברעם, שאותו קירב אליו רבין בחודשים האחרונים ועימו הוא מתייעץ כמעט בכל בעייה, השני הוא סוס-מיל-חמות ותיק, למרות גילו הצעיר — ח"כ יוסי שריד. לשריד יש יתרון גדול במטה

צמד החסידים: בן-פורת וגז

כספית גדולה מיהודים בחו"ל, כדי לנהל את מאבקיו הפוליטיים. שמועה אחרת סיפרה על ירחון או שבועון שא"ת יערוך הסופר והעיתונאי מיכאל ("מיקי") ברי-זוהר, ואשר ימומן בכספי התרומה וית-מוך במשה דיין, ועל משרדים שאותם

וקיים, באשר ועדת-אגרנט כלל אינה ער-טקט בו ואינה מתייחסת אליו. השמועות על התארגנות חסידי דיין נפוצו זה-מכבר במיסדרונות הכנסת, ובי-חדרי מיפלגת העבודה. לדברי אותן שמועות קיבל זיין תרומה

נתן נגדו, והבטוח מעל לכל ספק כי ייצא זכאי.

לא היה ספק בכך שמשח דיין יודע מה תהיה דעתה של ועדת-אגרנט לגביו, וזאת עוד לפני שהממשלה יודעת זאת. עוד לפני פירסום המסקנות החל דיין מכשיר את הקרקע למאבק שהוא עתיד לנהל אחרי פירסום הדו"ח, כדי לחזור ולתפוס את מקומו במערך הפוליטי של המדינה.

כאשר החלו הידיעות על כך להתפרסם בעיתונות, מיהרו תומכיו של דיין להכחיר שן, "זהו שטות מאין כמוה" טענו, "זהו המצאה של היונים במיפלגת העבודה, המחפשים לעצמם דחליל כדי להילחם בו". לעומתם היו יריביו של דיין מוכנים לספק עדויות למכביר, על ההתארגנות של תומכיו לקרב המחודש על השליטון במדינה, כששעת-האפס הנקובה היא יום פירסום דו"ח אגרנט.

למעשה אין כל קשר בין מה שיגידו או לא יגידו האגרנטים על משה דיין, ועל אחריותו למחדלים ולניהיל המלחמה כפי שנוחלת. גם אם יזכו אותו ויטהרותו, ויציגוהו לעיני הציבור כטלית שכולה תכלת ואין בה רבב, אין הדבר משנה כמלוא-נימה לגבי סיבת הסתלקותו של משה דיין מעל הבמה הפוליטית.

משה דיין לא סולק מהממשלה בגלל מסקנות דו"ח-הבנינים של ועדת אגרנט. גם אז יזכו אותו חברי הוועדה מכל אחריות ואשמה. הוא נאלץ להתפטר מהממשלה בשל קבלת עקרון אחת וזאת: האני-ניסטריאלי. עיקרון זה נשאר שריר

באחד משלושה

כדי לנסות ולחזור

ולשילטון

המזומצם של רבין. הוא מהווה חוליה מקשרת בין רבין לבין ספיר. למרות היריבות בין השניים, יודעים הן ספיר והן רבין כי עליהם להתאחד למאבק משותף נגד דיין.

אנשי רבין מוכנים להישבע כי דיין עומד לנקוט צעד קיצוני מייד אחרי פיר סום הדו"ח. חלקם מניחים כי צעד זה יבוא כמהלומה, שעל מספר לאחר פירסום הדו"ח, ואחרים טוענים כי דיין ימתין ימים או שבועות מספר להזדמנות נאותה כדי לחשוף את שריריו.

בינתיים הם מעריכים כי בפני דיין עומדות שלוש אפשרויות:

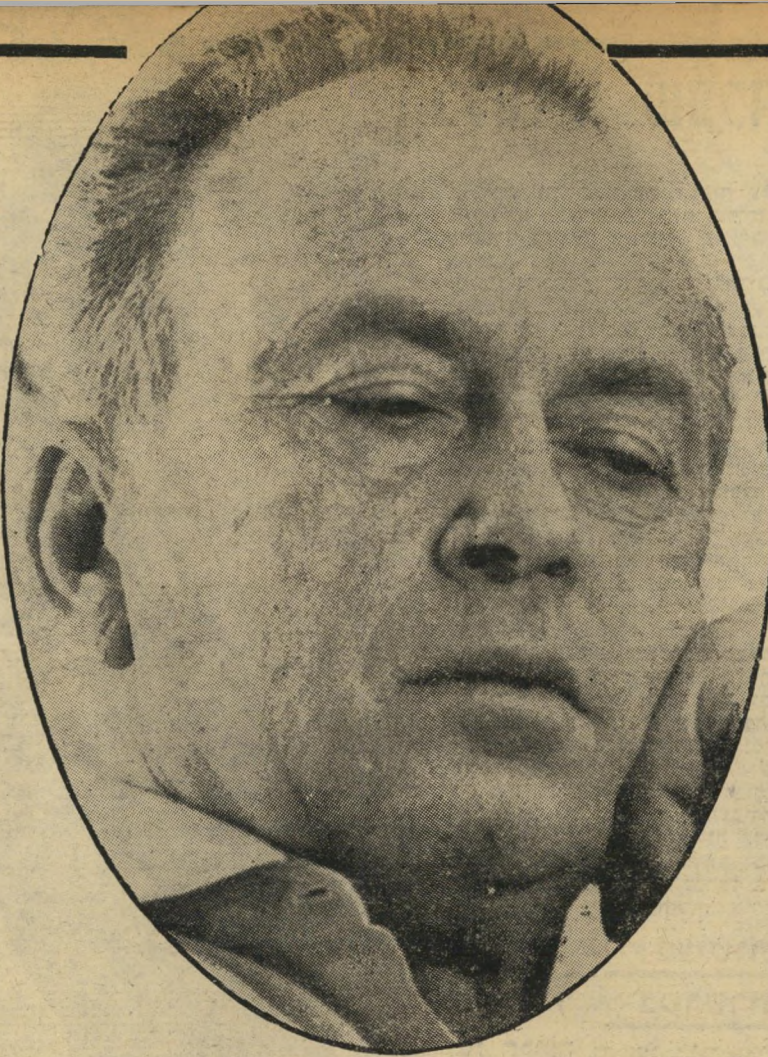
האחת: דיין ינהל מאבק על רקע של התנגדות להסכם-ביניים עם מצריים. הד מאבק לא יהיה על בסיס עקרוני, משום שדין מעולם לא פסל אפשרות מדינית זו, אלא על בסיס מעשי. דיין יטען כי מה שמציעים המצרים לישראל אינו מצדיק בשום פנים ואופן את מסירת המיצרים או אבירודס לידיהם.

נראה כי דיין לא יבחר באפשרות זו, מאחר שכוחה המשיכה הרעיוני והפוליטי של חצייהאי סיני, מוגבל היום בפוליטיקה הישראלית. רבים מקרב אנשי מפא"י ואחר דו"ח העבודה שהיו מוכנים להצטרף אל דיין לא יסכימו לעשות זאת תחת דגל של אי-נסיגה מסיני. מילחמה על נושא זה תאפשר ליונים בתוך רפ"י, כח"כ יצחק נבון, ולחברי הממשלה של רפ"י, שמעון פרס וגד יעקובי, להתנער ממנו. כיום ברור גם ששרי המפד"ל, עם חבריה לכנסת ה-11 תומכים בהם במפלגתם, לא יצטרפו לדיין אם יניף דגל זה.

המזימה

ממתנה

האפשרות השנייה נראית מעשית יותר: דיין יעלה על סדר היום את שאלת עתיד יהודה ושומרון, ייכריח את הממשלה להכריע בנושא זה, לעניין יהודה ושומרון יש מישקע אידיאולוגי, דתי, מסורתי וריגשי רב יותר מאשר לחצי הארץ הסיני. לדיין מובטחת במאבק זה תמיכת כל אנשי רפ"י, תמיכת הניצנים שב מפא"י ואחדות העבודה, ותמיכת המפד"ל כולו. למרות תשוקתם של השרים בורג חזני ורפאל להישאר בממשלה, הם יודעים כי חברותם בממשלה שתסכים להחזיר שטחים מיהודה ושומרון, פירושה לגביהם התאבדות פוליטית בבחירות הבאות. להנחה כי דיין ינקוט בצעד זה יש סימוכין גם בפרשת עצומת-הליכוד הפרסומית. כשחתם דיין על עצומת-הליכוד,

רבין

בתוך מיפלתו פנימה. לאחר פירסום דו"ח אגרנט הוא יטען, כי המפלגה החליטה בזמנו להמתין לדו"ח. עתה, לאחר שהי דו"ח ניקח אותו סופית, על המפלגה לתת תשובה ברורה: "היכן עומד משה דיין?" ייתכן שדיין יצטרך לצורך זה דמויות נוספות, כמו יוסף אלמוגי, ואבא אבן. האשון מוקפא במידה מסוימת בחיפה, למרות רצונו העז להיות חבר-ממשלה, והשני נמצא לגמרי מחוץ לתמונה.

במידה שדיין ינקוט דרך זו, הוא ידרוש שיאפשרו לו לחזור להשתלב בממשלה ובשילטון. פירושה של היענות לדרישה זו הוא סילוקו של יצחק רבין. דיין יציע בודאי מיספר אלטרנטיבות, חלקן אהודות עליו יותר וחלקן פחות. הוא עשוי להציע את יוסף אלמוגי כראש-ממשלה, אולם עדיין לא ברורה עמדתו של אלמוגי במערכת-היחסים המתחדדת. הוא עשוי להי ציע גם את שריה-מישפטס חיים צדיק כראש-ממשלה. זו אפשרות העשויה להתקבל בברכת פשרה עלידי חוגים רבים במערך. דיין עשוי אפילו להציע את אבא אבן, או את שימרון פרס כראש-ממשלה, ובלבד להדיח את רבין.

אין ספק כי דיין לא יציע את עצמו בשלב זה מוקדם לתפקיד ראש-הממשלה. הוא יקדיש שנים מיספר, כפי הנראה עד הבחירות הבאות, לבנייה מחודשת של כוחו.

פחד מכישלון

נוסף

מי הוא הצבא העומד מאחורי דיין במילחמתו זו? ישנם, כמובן, חברי הכנסת של רפ"י, שיבעה במספר, כולל דיין עצמו. לגבי נאמנותם של מרכזי בן פורת, מטילדה גו ודוד קורן, כמעט שאין כל ספק. יצחק נבון ישמח מאוד אם דיין ישאיר לו דלת פתוחה להתחמק מתמיכה גלויה בו, אולם חזקה על דיין שהוא לא ייתן לו הזדמנות כזו, יאלץ את נבון לתמוך בו.

קיימת בעיית שני שרי רפ"י, יועצי העיתונות של רבין תידרכו בשביע האחרון את העיתונאים המקורבים אליהם, "לבי נוח" את שמעון פרס וגד יעקובי, אפשר היה למצוא בעיתוני-השבוע מאמרים וידיעות המשבחים שני שרים אלה. במאמר אחד נכתב כי ברור היום למעלה מכל ספק, כי שריה-מישפטס שמעון פרס עולה על קודמו בתפקיד. במאמר שני נכתב (המשך בעמוד 22)

יעקובי: הזדמנות

פרס: הרפתקה

במדינה

(המשך מעמוד 16)

הקומוניסטי בן ה-68, שהוא גם חולה (ראו הנוס).

כל זה נקלט מרימזים, שהופיעו בין השיתין בהצהרות ובעיתונים סובייטיים, מדברים שנאמרו בחצי-פיה, או שלא נאמרו כלל אך צריכים היו להיאמר.

לגבי האמריקאים, היה זה נימוק נוסף כדי ללחוץ על יגאל אלון בשיחותיו בי וושינגטון מהשבו. בסודי-סודות, בשיחות בארבע ושש עיניים, חזרו הנרי קסינג'ר והנשיא ג'ורג' פורד על נקודה זו: אם לא נשיג הסדר-ביניים מייד, יהיה זה מאוחר מדי. הסובייטים יפעילו לחצים נגדיים חדשים, נוקשים יותר, לישראל כדאי לוותר הרבה, כדי לגמור מיד.

"אין צורך בלחצים!" לפי כל הסימנים, השפיע נימוק זה. "אין צורך בלחצים על ישראל, כי אנו שואפים בעצ' מנו בכל כוחנו להגיע להסדר-ביניים עם מצריים", אמר אלון לעיתונאים האמריקאים.

עם פירסום ההודעה על בוא קסינג'ר למרחב, נכנסו הדברים להילוך גבוה. קיי סינג'ר, "הולך על בטוח", תמיד, כאשר מיבצע שלו נכנס לשלב אישי-דרמטי, אין הוא מרפה עד אשר השיג את ההצ' לחה האישית, הכרוכה בחתימת הסכם בין הצדדים.

החשש פן תפתח מוסקבה במיתקפה נגדית לסיכול מאמצים אלה, השמש עתה המרצה לכל הגורמים החוששים מפני הסימנים: קסינג'ר, ממשלת רבין, הנשיא אנוואר אל-סאדאת והמלך פייצל הסיעודי, יחד עם השאח הפרסי, שגילה אף הוא פעילות רבה.

חקירות

היועץ עולה על בועמי

צוות של פרקליט-המדינה

ומישרר-הפנים יחקור גם

גידויו "העולם הזה"

המכתב שהגיע השבוע היה קצר. הוא הופנה אל יגאל לביב, חבר מערכת העולם הזה, וזו לשונו: "הואיל שהיועץ השישטי לממשלה מינה בינתיים צוות, המורכב מפרקליט-המדינה והיועץ המישפטי לי משרד-הפנים, לבדיקת נושאים מסוימים הקשורים בעיריית נתניה, יידבק גם הנושא שהועלה במכתבך במסגרת זו". על התחום: מוסית ארז, עוזרת בכירה ליועץ המישפטי לממשלה.

ביועמי החליט. תחילתו של דבר בי אוגוסט 1974, בכתבת-ענק (העולם הזה 1924, 1929) על עסקי-המקרקעין של ראש עיריית נתניה לשעבר, עובד ביועמי. הי כתבה, פרי חקירה ממושכת של עורכו הכלכלי של השבועון, יגאל לביב, גילתה והמציאה הוכחות כי עובד ביועמי, בהיותו ראש-העיר, הקים את מוויאון גולדמניץ באזור שומם — שהיה לו יתרון אחד, לפחות: לידו שכנו שטחים של ביועמי, שערסם עלת כתוצאה מכך.

שנים רבות הילכו בנתניה רינונים כי זוהי הסיבה לקביעת מקומו של בית גולדמניץ במקום שנקבע, אולם לא היו כל הוכחות לכך. עתה הושגו ההוכחות, ולאחר הפירסום בהעולם הזה הן הומצאו גם ליועץ המישפטי לממשלה שהעבירן, כאמור, לבדיקת הצוות המיוחד שהקים, בראשות פרקליט המדינה.

בית גולדמניץ היה מוויאון שנתרם על ידי יהלומן יהודי-בלגי. בתחילה היתה כוונה להקים במרכז נתניה, אולם בן עמי החליט, על דעתו שלו ובהתנגדות הוועד הצבאי של המוויאון, להקים את הבית במקום נידח, מרחק שיבעה קילומטר מן העיר. גרוע מכל: המקום שבחר ביועמי היה ליד הים ממש, זידוע כי אסור להקים מוויאונים ליד הים, כיוון שהאוויר המלוח וחלח של הים, מוסיף לתמונה.

כעבור שנים אחדות שבה עמד הבית בשיממונו, ואשר במהלכן הרעיש גולדמניץ עולמות והגיע עד לפיגסס ספיר, הוא הוריש את הבית לוועד-המנח"ל, שהקים במקום בית-הבראה לחיילים, וקבע בצוואתו כי ספיר, ולא ביועמי, יהיה אחראי על המקום.

ליד בית גולדמניץ היו שיטחי קרקע (המשך בעמוד 26)

הבלונדית שפכה על השחורה מייש

שתי הצלעות
הגבוהה בתליאביב: מלכת התנועה של חתיכה ת
היא מחזרת אחרי בעלה, שפכה עליה מיס

ונשטיין, יפה, זוהרת, מנסה לשמור על קוריוזות נוכח התערבותה הבלתי צפויה של המיטרה בפירעון חשבון פרטי בינה לבין אילנה.

את מלכה רוזנשטיין אין צורך להציג. מלכה הבלונדית, אשתו של אחד הפרקי ליטים הידועים, המצליחים והעשירים בישראל — אמנון רוזנשטיין — היא אחד מעמודי התווך הנאים ביותר של צמרת החברה התליאבית. אין כמעט אירוע חברתי ראוי לשמו שמלכה אינה מקשטת אותו. למרות שהיא עברה כבר מזמן את גיל הטיפש-עשרה, עדיין משמשים יופיה וגיוותה הדקה נושא להתפעלות והערצה. מלכה, שהיא אם לארבעה, ושרק לפי ני שלוש שנים הפכה בסעם נוספת לאם, אחרי שכבר השיאה את בתה הבכורה, היא דמות חברתית, בעלת מזגיות ולב חם. קשה היה להאמין כי היא תהיה מעורבת בגירמה נשית במקום פומבי. למרות שהיא צעירה ממלכה/לה בכמה שנים טובות, אין אילנה יצחקוב נוסלת ממנה בסגולותיה הנשיות והחברתיות. גם לגרושה בת ה-29, בעלת הגיורה החטובה, השיער הערמוני הגולש ונקודת-החן הנמרצת בדיוק במקום הנכון על הלחי, יש אלא שבחודשים האחרונים עבר ביניהן חתול שחור, שגרם לתקרית המשעשעת במיסרה.

בעיטות

בשרשרת

היתה תקופה בה היו מלכה ואיי לגה ידידות. הן נראו זו לצד זו באירועים חברתיים, ישבו ליד שולחן אחד בוואל בקרים ובג'י אחר-הצהריים. חתול שחור, שגרם לתקרית המשעשעת במיסרה.

באחד הימים, לפני שבועיים, החליטה אילנה יצחקוב לסדר את תסרוקתה בימיספרה של פט. היא נכנסה למיספרה ולא

ה קריאה המלפפנית הבהולה שהגיר עתה למוקד המיטרה בתליאביב, לא נראתה רצינית בעיני השוטרים. "תבואו מייד למיספרה של פט ברחוב ז'בוטינסקי!" אמר קול נשי מבוהל מעבר רו השני של הקו, "תוקפים אותי!" תחילה אולי סברו השוטרים כי מדובר במיקרה אונס או מעשה-מגונה, אולם כי שחקרו בטלפון את האשה המבוהלת לסוג התקיפה, הסתבר להם כי התקיפה אינה נוראה כל כך.

"היא שפכה עלי מיס מלוכלכים... היא מקללת אותי... היא רוצה לגרש אותי מהמיספרה... התלונן הקול הנשי בי טלפון."

אילנה יצחקוב

מילחמת

"מי?" שאל השוטר שקיבל את התלונה במוקד.

"מלכה רוזנשטיין!" היתה התשובה. יתכן כי השם לא אמר מאומה לשוטר. סוף-סוף אי אפשר לדרוש מכל שוטרי תליאביב שיהיו מעורים בחיי החוג הנוצץ של החברה התליאבית. משום כך לא גילו השוטרים שהיו בתורנות בתחנת הציפון של מיטרה תליאביב, להיטות גדולה כל כך לספל בתלונה שנראתה להם כסיכסוך שכנים רגיל ובלתי אלים. "תסתדרי איתה לבד..." הציע השוטר. אבל היא שפכה עלי מיס והרטיבה לי את השמלה..." התעקשה המתלוננת. "אז תנגבי אותה!" יעץ השוטר.

עצה זו כמו העצה הבאה אחריה, לבוא למיטרה ולהגיש תלונה, לא ניראו בעיני המתלוננת. היא עמדה על כך שהמיסרה תגיע במהירות לסלון התיסרוקות היוקרתי של ספרית-הצמרת פט, כדי להוריע את המתלוננת מזרועות צרתה. לקח קצת זמן עד שהשוטרים הבינו כי לא מדובר כאן בסיכסוך בין שתי עקרות בית בשוק, אלא בריב סוממי שפרץ בין שתיים מנשות החברה של תליאביב. ניידת מיטרה הובהלה מייד לסלון התיסרוקות שבציפון תליאביב.

השוטר שנכנס למיספרה לא האמין למראי עיניו. בין המראות, מייבשי השיער וכרסות המיספרה הוא גילה כי הוא נקלע לתוך מריבה שפרצה בין שתיים מהיפות והאלגנטיות שבנשות החברה התליאבית. מצד אחד ניצבה אילנה יצחקוב, המתלוננת שהועיקה את המיטרה. מצד שני, מתחת לקסדת מייבש-שיער גדול, ישבה האשה נגדה הופנתה התלונה: מלכה רוזנשטיין.

השלישית

אילנה יצחקוב, אחת מ'הפירות' תליאביב, הטוענת כי נפלה קורבן לקינאה חסרת-בסיס של אשת פרקליט ידוע. אילנה היתה אשת-עסקים, ניהלה את סלון הפאות ליידי 101 ברחוב דיזנגוף, שהיה בבעלותה. אחרי גירושה חיסלה את החנות, התמסרה לפעילות סוציאלית באירגוני-נשים.

הבחינה כי מתחת למכונת הייבוש יושבת צרתה, מלכה רוזנשטיין, כששערותיה מגולגלות במכבנות. אבל מלכה/לה הבחינה בה. הופעתה של אילנה במיספרה היתה כמו גיפון בד אדום בעיניו של שור. היא לא היתה יכולה לסבול את נוכחותה של אילנה במחיצה אחת עימה.

מלכה קמה במהירות מתחת למכונת הייבוש, ניגשה אל אילנה ואמרה לה קצרות: "תסתלקי מפה." אילנה התבוננה בה בשקט, והחזירה: "אני לא שואלת אותך, תסתלקי מפה בעצמך." והפנתה את גבה אליה. אולם לא אשה כמלכה/לה תעבור לסדר-היום על תשובה מוחצת ש' כזו. היא נטלה קערית שבה היו מיימניקור מלוכלכים. שניצבה לידה, ובתנועה מהירה הסילה את מיימרפס לעבר אילנה.

בנימוס רב שאלה אילנה את בעלת הסלון: "אני יכולה להשתמש בטלפון." כשענתה בחיוב, היא טילפנה 100. סיפרה למיטרה כי הותקפה, והומינה ניידת.

לאחר ששמע את גירסתה של אילנה ביקש השוטר ממלכה, שחזרה אל תוך מכור נתייבוש והחלה קוראת עיתון באדישות מופגנת, לצאת החוצה, כדי לברר את הפרטים. מלכה יצאה, ואחריה אילנה.

או נערכה המערכה השנייה. מלכה פרצה בצווחות שנשמעו היטב בכל הרחוב, ובימיספרה: "את זונה! את אינוולידית!" אינה החליטה להוכיח בריב-מקום כי אינה אינוולידית, ובמהירות רבה העיפה, לעיני השוטר החוקר, בירכה של מלכה בעיטה שלא היתה מביישת אף אחת מידידותיו הלחמיות של גיימס בונד. מלכה נדהמה לשניה, אולם מייד הגיבה. היא שלחה את רגלה שלת, שהיא לא פחות חטובה

ופכין, והשחורה בעטה בבלונדית לעיני השומר

מזו של אילנה, לעבר יריבתה. אולם אילנה מיהרה לקפוץ לאחור בוריוזות, ומלכה עשתה סיבוב באוויר וגפלה על השומר. באותו רגע החליט איש-החוק כי אינו מוכן לקחת על עצמו אחריות לשלמותן של שתיים מהחתיכות הרציניות ביותר של תל-אביב ובמקום להזמין תגבורת, הורה לשתייהן להצטרף אליו בדרך ל- תחנת המישטרה, שאינה רחוקה משם.

יש או אין

משולש?

ה סצינה שאירעה בסלון-התיסרוקות פט, היתה רק סיומה של פרשה ארוכה בנוסח המשולש הניצחני. "מלכת ר" דפת אחרי מזה שנים וחושדת שאני מחזרת אחרי בעלה." סיפרה השבוע אילנה, "ביני לבין בעלה אמנן אין שום דבר. הוא בסך-הכל העור-דין שלי ושל מיש-פחתי, ולכן הייתי מתראת איתו, אבל לא היה בינינו שום דבר."

מלכה חשבה אחרת. לה היה ידוע כי שבוע לפני המיקרה נפגשו אילנה ובעלה, הם לא נפגשו כמו עורך-דין והלקוחה שלו. במישור, תחת עיניו הפקוחות של הפקידות, אלא קבעו פגישה ברחוב. אל נקודה מסוימת הגיעה מכונית המרצדס של עורך-הדין ומכונית הטאונוס של אילנה. היא החנתה את מכוניתה והצטרפה אליו במכוניתו. דבר הפגישה המיסטרית נודע למלכה, ולדבריה היא שכרה בלשים פרטיים שיעקבו אחרי אילנה, וקיבלה הוראה ניצחת להשדותיה מזה שנים רבות, כי אכן מתנהל רומן בין בעלת לבין אילנה.

אילנה עצמה מודה כי היתה פגישת כוזב בינה לבין אמנן, אולם לדבריה היא נערכה בנסיבות מיסטריות כאלה, רק על-פי דרישתו של אמנן. "תמיד הייתי באה אליו למישר, אבל כשטילפנתי אליו באותה פעם, כדי לקבוע איתו פגישה בעניינים עסקיים, הוא דרש שיפגש בי רחוב. כפי הנראה פחד מאשתו." מלכה טענה כי הצליחה לצוות לשיחות טלפון בין בעלת לבין אילנה. אילנה, מצידה

נן רוזנשטיין (ליד אשתו הווהרת מלכה), היה הבעיטות המשעשע, המבדר עתח את החברה ו"אביבית אחרת, אילנה יצחקוב, האשימה אותה כי זוהמים, וזכתה בבעיטה מרגלה לעיני השומר.

מלכה רוזנשטיין

קרוב ואמיתי לה: אני רואה שהסיפורים על הקמטים שיש לך סביב העיניים היו נכונים ושהמשקפיים הגדולים שלך לא מצליחים לכסות אותם. זה שבר אותה לגמרי.

"היא פרצה בבכי, פנתה אל השומר ואמרה: שמעת מה שהיא אמרה, שיש לי קמטים סביב העיניים? שמעת מה שהיא אמרה? היא התחילה לרעוד ממש, וריחמתי עליה. שאלתי את השומר אם הוא מוכן שאני אשוחח איתה בארבע עיניים. השומר הסכים, וגם היא הסכימה. היא לא ביקשה ממני סליחה, אלא המשיכה להאשים אותי בכל מיני האשמות חסרות בסיס. ניסיתי להרגיע אותה ולומר לה שזה לא נכון זה לא-כל-כך עזר, והיא המשיכה לא להאמין לי ושוב טענה כי היא זינה לשיחות-טלפון שלנו. אמרה שהיא יור

כשהגיעו שתי הלוחמות לתחנת ה- מישטרה ברחוב דינגוף בתל-אביב, רשם השומר את תלונתה של אילנה, אשר בה האשימה את מלכה בתקיפה חבלנית ובהוצאת דיבה.

קצת רכילות

עסיסית

מר איתי שמלכה מסכנה. היא רעדה כולה, אבל המשיכה להשמיץ אותה. חללתי להססיק את גידופיה פעם אחת ולתמיד. ידוע בכל העיר שהרגישות חגדור לה של מלכה-ה-רוזנשטיין הם הקמטים סביב העיניים שלה. המסגירים את גילה האמיתי. תמיד היא מסתירה קמטים אלה במשקפיים גדולים. ניגשתי אליה

החתיתיות

דעת שאני נפגשת איתו, ושגם ידעה על שיחת-טלפון שלו אלי מחו"ל. אז סיפרתי לה על החבר החדש שלי. לפני כחודשיים נסעתי לבקר את אחותי בארצות-הברית ופגשתי שם אדם בגיל הארבעים המאיר חרות, איש-עסקים מצליח. סיפרתי לה שאני אוהבת אותו וחושבת להינשא לו, וכי אני נוסעת אליו בעוד כמה שבועות. "הסיפור על האיש הזה שאני עומדת להינשא לו שיכנע אותה, אבל לא לגמרי. היא ביקשה ממני להרשות לה ללוות אותי לשדה-התעופה כשאסע לחו"ל. כדי להיות בטוחה שאני באמת נוסעת ועוזבת את הארץ."

המישטרה עדיין לא החליטה אם לת- בוע את מלכה רוזנשטיין לדין בעוון תקיפה, או לא. אולם גם אם תחליט ה- מישטרה לסגור את התיק בגלל חסימת הרגילה של "חוסר עניין ציבורי", הרי פרשת המכות בין מלכה לאילנה, פרשת המשולש האמיתי או הלא-אמיתי, אך כי וודאי המעניין, הפך "עניין ציבורי", ח- מסעיר בשבוע האחרון את כל המיזמי של תל-אביב, הצמאים לקצת רכילות עסיסית.

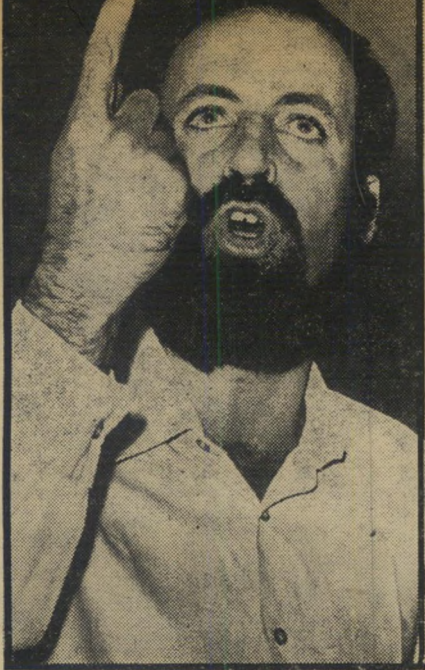
בינתיים נסעה מלכה לחו"ל למשך מיס- סר שבועות, כדי להירגע מהקרב הגדול, ואילו אילנה עדיין כאן, כשהיא טרודה בטלפונים הרבים המגיעים לדירתה ה- הדורה בשיכון בבלי בתל-אביב, מידרדים וידידות המבקשים עוד ועוד פרטים. "כמה חבל שמלכה נסעה לחו"ל," אמר השבוע אחד מידרדים אלה. "אולי היינו זוכים לראות עוד איזה קרב קטן בין שתי החתיכות האלה. זה מכניס עליזות לחיים."

השת"ס

מלכה רוזנשטיין עם בתה הבכירה, רונית, כי עת חגיגת הנשואין של רונית עם השחקן זמר חנן גולדבלט, ממנו הספיקה רונית להתגרש בינתיים. בעת החתונה נראתה האם כמו אחותה של הכלה. אחרי שהשי- אה את בתה הספיקה מלכה ללדת בן נוסף, שמרה על גזירתה החטובה.

ח"כ עקיבא נון, עורך-דין במיקצועו וזמר-מלחין חור בב, איש המרכז החופשי (בתמונה: בעת נאום), רווק מושבע שוויתר על חירותו.

החתן

השמועה עברה מפה לאוזן במהירות הבזק. מכריו הרבים, הנפרדים והמפוזרים של הווג המפורסם — נדהמו. הידיים הקרובים נדהמו אף הם. סיפורי-האהבה הטרייכיסטים, היה כבר ידוע. הוא זכה לכיסוי, בעיתונות מאז תחילתו, לפני כחודשיים, והשניים הירבו להופיע בצוותא למקומות שאליהם הוזמנו — מאירועים ציבוריים ועד למסיבות הרבות של חוגי ידידיהם הרחבים. אלא שהבשורה הטרייה ביותר, זו שנפוצה השבוע, היתה בבחינת פצצה אמיתית, שמעטות מכוחה, ואשר כדוגממה ניתן למצוא רק באגדות היפות ביותר. היא — מירה ויינגרטן, כיום עיתונאית, גרושה ואשת-חברה מבוקשת ובעבר מלכתיו (או היה שמה מרים הדר) ואשתו של איש-עסקים אמריקאי עשיר. הוא — ח"כ (המרכז החופשי) עקיבא נון בן ה-38, עורך-דין במיקצועו ומן הצעירים בחברי הכנסת הנוכחית, מלחין וזמר, דמות מקובלת בכל אירוע חברתי, ציבורי או בידורי, בולט משום כך בצילומי העיתונות. השבוע עומדים השניים להתאחד, כדת משה וישראל. דלומר — בחופה וקידור שין שיעורו ודאי את זעמו של הרב שלמה גורן, שכן הרב שיקדש אותם יהיה הרב הספרדי הראשי עובדיה יוסף, למרות שאיש מבני הווג אינו ספרדי.

נישואין

למיליונר

מירה, שנולדה בירושלים לעורך-דין הדני צבי הילר ואשתו רעה, סימה את חוקלימודיה בעיר-הקודש ואחר-כך התגישה לצבא. בד בבד עם השירות למדה מישפטים באוניברסיטה העברית, עם סיום השירות נסעה לארצות-הברית, לאחר ש-קיבלה מילגה ללמוד שם. אך כעבור שנה הלימודים הראשונה ראתה שזה לא זה, וחזרה לארץ. כאן חזרה לאוניברסיטה, ויחד עם זאת הוצעה מועמדות לתחרות מלכת-היופי של ישראל, וזכתה בכתר המלכה. מצוית של בכתר זה, נסעה שוב לאמריקה, והפעם אימצה אותה המגבית היהודית אל ליבה, במשך שלוש שנים הופיעה מירה באסיפות של המגבית מחוץ-אל-חוף, נאמה בפני אלפי יהודים, הציבה שיא בשיעור התרומות לישראל ובמכירת איגרות הבונדס, והשיגה תכרה ממון רב, גם במושגים של אותם ימים. באחד האסיפות שבהן השתתפה, בניו-יורק, הכירה את ג'ק ויינגרטן, בן למישפחת המיליונרים היהודית החולשת על רבים מתחומי המיסחר ביסטון שבטקסס. השניים נישאו לאחר רומן מהיר, הקימו את ביתם ביוסטון. בתוך שלוש השנים הראשונות לגישוואתם נולדו הבת לי והבן מייקל. תוך זמן קצר התערתה בחברה היהודית והלא-יהודית העשירה של יוסטון וסביבתה. היא הפכה טבחית מעולה ומארחת-למפות, ונודעה כאם מסורה וכמי שבייתה וליבה פתוחים תמיד. אלא שאת התקדמותה האי-שית לא הזניחה. יחד עם הטיפול בילדים,

האח הגדול

(המשך מעמוד 49)

כי הממשלה כולה מלאת התפעלות מחוכמתו הרבה של שר-התחבורה גד יעקובי, ואילו מאמר שלישי ציין את הצוות המוכשר מאוד של השרים בראשותו של רבין, כשפרס ויעקובי מסייעים לו לגוֹט את ספינת המדינה בים הגועש. אין ספק כי לפרס וליעקובי תהיה בעיית חמורה כאשר דיין יאלץ אותם להחליט: לבחור בו — או במימסד השליטני. פרס מאוהב מעל לאוזניו בתפקיד שר-הביטחון, וספק אם היה ממיר אותו אפילו בתפקיד ראש-הממשלה. יעקובי שמח על עצם ההזדמנות שנפלה בחלקו להיות חבר-ממשלה. שניהם לא היו מוכנים, ככל הנראה, להיכנס להרפתקה פוליטית חדשה מסוג ההרפתקות שעברו בעבר עם דיין. לשניהם ברור כי כישלון נוסף מסוג זה יהווה סמיית הגולל על הקאריירה הפוליטית שלהם.

מצד שני יודעים פרס ויעקובי, כי אם יתייצבו נגד דיין הם יאבדו את כל הגיי-בוי הפוליטי שיש להם, ושבעזרת הגיעו לממשלה, ויהיו נתונים בעתיד לחסדי מפא"י ההיסטורית.

מחנה

הנעלבים

סמן-שאולה בלוח-ההינחשים הוא יוסף אלמוגי. לאחרונה קרץ אלמוגי מיספר קריצות לעבר דיין, שתכליתן היתה, כפי-הנראה, יותר לעורר את רבין מאשר להביע תמיכה בדיין. ואומנם, בשבוע שעבר הוזר אלמוגי אל ראש-הממשלה לשיחה ידי-דולית, שבה הבטיח נאמנות לממשלת רבין, אסכי הביע מיספר הסתייגויות לגבי נאמנות זו במידה שתשתנה המפה הפנים-פוליטית. רבין שמע בשיחה את אשר רצה לשמוע, ויצא ממנה מאושר למדי. כמו לאחר פגישה בין שני ראשי מדינות, הכריזו השניים עם סיום פגישתם כי ראש ממשלת ישראל הוזמן לבקר ביקור רשמי בסטוריית חיפה, כאורחו של יוסף אל-מוגי.

ברפ"י שאננים למדי ל-הצגות" של אל-מוגי ורפ"י. "יוסף כבר למד לקח, כאשר חזר למפא"י והיפנה את הגב אליה. או בעטו בו. הוא לא יחזור על השגיאה הזו שנית", אמר השבוע איש רפ"י בכיר. ברפ"י בטוחים כי הפגישות וההתאחדות יות הדדיות בין רבין לאלמוגי הן תוצאה של תכססנותו הפוליטית הידועה של אל-מוגי, וכי בעת ההכרעה יצטרף אלמוגי לדיין.

בעיית שלמה הילל היא מסובכת עוד יור תר. הילל הרגיש נסגע מיחסו המזלזל של ראש-הממשלה כלפיו בחודשים האחרונים. ידוע כי הילל מתנדנד כבר שנים מספר בין מפא"י לרפ"י, כשברוחו הוא קרוב יותר לרפ"י, אם כי הושיף הפוליטיים מורים לו להישאר עם הגורם השולט ב-מיפלגה. בעיית אנשי רפ"י תהיה להוכיח להילל באותות ובמופתים כי הצלחתם מבוססת, וכי הוא יכול בשקט רב להמר עליהם.

חברי הכנסת ממפא"י ואחדות העבודה הם יחידה גדולה יותר לדיין ובן-פורת. עוזי פיינרמן התנדנד כבר מיספר פעמים בין מפא"י לרפ"י, ובחר תמיד בראשונה. אולם הקדציה הנוכחית בכנסת היא האחרונה של פיינרמן, לכן הוא יכול להסתכן והפעם להצביע עם דיין.

למשה שחל יש טינה על ראש הממשלה. משך חודשים רבים משך אותו רבין באף, כשהוא מקרב אותו ודוחה, עד ש-לבסוף זמן בו סופית מהבטחתו למנות את שחל כשר-התיקשרות. שחל קרוב ב-רוחו לחוגי דיין, אולם הוא תניך פוליטי של האסכולה החיפאית. המחנכת את תלי-מידה לנאמנות למפלגה ולשילטון. שחל יתפטר רבות עד שיגיע ליד החלטה, אשר תהיה כפי הנראה בכל זאת לטובת דיין.

דיעותיהם של שני חברי אחדות העבודה שושהן ארבל-אלימולו וזאק אמיר הפכו להיות באחרונה ניציות יותר ויותר. אנשי רפ"י בונים הרבה על ארבל ואלם אופיו של אמיר, מנהיג-פועלים קלאסי, מונע מהם לסמוך עליו מדי.

שני המתנות ניצבים בימים אלה זה מול זה כשחברותיהם שלושות ומושחות, וממי-תינים לאות-הזינוק שיינתן עם הדו"ח הר-סופי של ועדת-אגרנט.

טלוויזיה

להשתחרר באמצע השבוע. בשבוע שעבר קיבל שילון חופשה בח 48 שעות, שאותה בילה בשידור מישחק-הכדורסל בין רי-אל מדריד למכבי תל-אביב, ובמסיבה שנערכה לכבודו ולכבוד המנהל הפורש של החדשות, צבי גלי, בביתו של מייכיה ליימור.

דן כנר מסתובב מאושר באולפני גלי צה"ל, שם הוא משרת במילואים שהם לגביו חופש מטירדות הטלוויזיה והרדיו האזרחיים.

אולם הגדיל לעשות מכולם עורך מבט, עמירם ניר, ניר, ששוכנע עלידי ידידו, אחד מאלופי צה"ל, להתגייס לצבא-הקבע, עומד לפרוש מהטלוויזיה, לחתום קבע ולקבל דרגת סרן. ניר, איש צנחנים לש-עבר, יעבור הסבה לשירות.

על הגל

יקרה וכסף

המילחמה של גלי צה"ל באחותה הבכירה קול-ישראל, הפכה בשבועות האחרונים ממשעשעת למטרידה. יצחק ליבני, מי שהיה מפקד גלי צה"ל והיום מנכ"ל רשות השידור, טען תמיד כי תחרות בין שתי התחנות היא עניין בריא, הגורם לכל אחת מהן להשתפר, ובסופו של חשבון הווכה הוא ציבור המאזינים.

אולם המצב שהגיעו אליו שתי התחנות בתחרות שלהן, בעיקר ביוזמת מפקדי גלי צה"ל, מתחיל להדאיג ולהיות גובל ב-יובו כספי הציבור.

הדוגמה הקלאסית לכך היא עניין שי-דור מישחק-הכדורסל עלידי גלי צה"ל מדי-שבת אחרי-הצהריים: כשהתחילו ב-גלי צה"ל לשדר בשידור חי מישחק כדורסל מדי-שבת, קמה צעקה גדולה מצד

מפקד נאור מאבק-יוקרה

רשות השידור. השידור החי התחרה ב-תוכנית שירים ושערים בגל ב', אשר הביאה פיסות דיווחים מהמגרשים, בין תקליט לתקליט, והפכה אחת התוכניות הפופולאריות ברדיו.

רשות השידור דרשה מגלי צה"ל לוותר על השידור הישיר של המישחק השלם, אולם מפקד גלי צה"ל מרדכי ("מוטקה") נאור, התעקש. הנושא הועלה במליאת רשות השידור, התערבו בו שר-הביטחון שמעון פרס כממונה על גלי צה"ל, ושר-הסברה אהרון לייב כממונה על רשות השידור. ההחלטה הורתה לגלי צה"ל להפסיק את השידור החי. אולם נאור המשיך להתעקש, לבסוף זכה והשידור אושר.

אך מסתבר כי התרגשותם של אנשי רשות השידור היתה לא-במקומה. מרבית המאזינים, חובבי הספורט, מעדיפים לש-מוע סקירה מעודכנת על מה שקורה בכל המיגרשים עליפני שידור מישחק אחד. רובם ממלאים טפסי טוטו, והגל הקל מעי-ניק להאזנתם את מימד המתח שבהימור. באותו זמן בו משדרים שני הגלים כדור-רגל, משדר גל א' מוסיקה קלאסית, שלה-ההאזנה בדרך כלל מועטה. מליאת רשות השידור ביקשה מהתחנה הצבאית לוותר על שידור המישחק, ולשדר תוכנית מת-אימה לחוג נרחב של המאזינים, הנשים שאינן מתעניינות בספורט, ומוסיקה קלה. אך בשבוע שעבר נתנה גלי צה"ל את התשובה השלילית הסופית שלה. מאבק יוקרתי חשוב, כנראה, יותר מאשר שירות למאזינים, המממנים מכספם גם את התחנה הצבאית.

פרן ניר ויריד מבט לצה"ל

צל"ש

תרופה לנדודי-שינה

הפעם צל"ש לתוכנית רדיו, תוכניתם של זאב ענר ואלי ישראל, השוק המשותף (גלי צה"ל יום ה' 16.1, בשעה 12.20 אחר חצות) אשר ניסתה להיות פיתח המודעה הקטנה ברדיו, התוכנית, שבה הציעו מאזינים חפצים למכירה ו-מאזינים אחרים רכשו אותם, הצליחה להרדים תוך הדקות הראשונות את כל מי שהאזין לה. אין ספק שמגיע לתוכנית זו צל"ש מכל אלה שסובלים מנדודי-שינה, ואשר גלי צה"ל הביא להם את הישועה.

מאחרי המסך

חיים-שכאלה חוזר

בשורה טובה לאלה שעדיין זוכרים את התוכנית חיים-שכאלה. עמוס אטינגר, עורכה ומגישה של התוכנית, עומד לחזור באמצע החודש הבא עם חיים שכאלה אל המסך הקטן, אחת לחודש. עדיין מוקדם לספר מי יהיה המראיין-מופתח הראשון, אך אין ספק כי עצם שיבתה של התוכנית, שהיתה מהמוצלחות של הטלוויזיה הישראלית, הוא בבחינת הפתעה לטובה.

כל מישפחת אלתרמן

למי שהחמיץ בזמנו את מחזהו של נתן אלתרמן כינרת כינרת בתיאטרון הקאמרי, תהיה הזדמנות נוספת לחזות בו הפעם מעל גבי המסך הקטן. המחזה, המתאר את מילחמת-הקיום של קבוצה צעירה על-ירקע תקופת ראשית ה-וויזיה 27 בחודש זה. המיוחד בכינרת כינרת על המסך הקטן יהיה בכך שהוא עובד טלוויזיה עלידי-בתו של אלתרמן, תרצה אלתר. המחזה בוים עלידי-הבמאי הצעיר והכשרוני בועז דרווירון, והמוסיקה נכתבה על-ידי רפנה אילת ועובדה עלידי-פול שצמן.

אנשי הצוות ושחקני המחזה שהו משך עשרת ימי הצילומים באוהליו של שפת הכינרת, כדי לספוג מן האווירה של מקום ההתרחשות ומקום שבו כתב אלתרמן את כינרת כינרת.

בין השחקנים הרבים המשתתפים בעי-בוד הטלוויזיוני תופסת מקום חשוב אלי-מנחם של אלתרמן, השחקנית רחל מר-כום, שליידה משחקים רפאל קרצקי, גבי אדרון, טוביה צפיר, מרדכי ("מופיק") ארנון, גליה ישי, מייקי ורי-שביאק ורבים נוספים.

גיוס כללי

צה"ל שולט על הטלוויזיה הישראלית. מנהל המלכת-החדשות החדש דן שיי-לון, המבלה במילואים כשומר באחד ה-קיבוצים בצפון הארץ כבר 40 יום, עומד

מלכת-היופי לשעבר בחרה במרכז

החופשי היחיד שנשאר עוד פנוי

העלה בדעתו כי תוך חודשיים ימים יותר על חירותו מרצונו הטוב, והפוך לבעל. עורך-הדין המזוקן, שזכה להימנות עם חברי הכנסת האחרונה, הקדיש תמיד את מירב זמנו ומאמציו לפעילות ציבורית ופוליטית, היה דמות בולטת באירועים חברתיים, אך שמר תמיד בקנאות על מעמדו כרוק ולא הסכים להתפשר על מי שאינה מייעדת לו מן השמיים.

במשקיהבית ובהתחייבות החברתיות, סיימה לימודי קולנוע וטלוויזיה באוניברסיטה. אך הנישואים לא עלו יפה. לפני שלוש וחצי שנים חזרה מירה ארצה, הפעם סופית. היא רכשה לה דירה גדולה בתל-אביב, המשתרעת על פני שתי קומות שלימות, ריהטה אותה בפאר ברהיטים וחפצי-בית שהביאה עימה מארצות-הברית ומאירופה ושכמה מהם לא היו מבישים אף מור

יפה נור

משווש ויינגרטן

זיאון, והשתקעה כאן. עתה יכלה להתמסר לתחביבה האמיתי, ומשך שנתיים הירי צתה בחוג לקולנוע באוניברסיטה תל-אביב, על קולנוע וטלוויזיה. בדבבד עם עבודתה הפיקה וביימה סרט תיעודי בן חצי-שעה, שנבחר לייצג את ישראל בפסטיבל-הסרטים בברלין, היו אלו שנתיים של חשבון-נפש והתרככות בעבודה

שה שיגרתי: לשאול אם יש בידו חומר עבור המדור שלה. התפתחה שיחה נעימה, שבסיומה הזמינה אותו מירה למסיבה ש-עתידיה היתה לחיערך למחרתו. כך החל הסיפור.

עקיבא ומירה החלו להופיע יחד בכל האירועים, המסיבות והנשפים, אליהם הגייעו עד אז בנפרד. התפתחה ביניהם ידידות עמוקה שהתלקחה לאהבה, וכנסת ישראל צהלה ושמחה.

בסוף השבוע הנוכחי, חודשיים בלבד מאז נפגשו, ישיא את חוגו הרב עובדיה יוסף, במסיבה צנועת של חוג המישפחה בלבד, אשר תיערך בביתה המרווח של מירה.

ח"כ נוף אומנם רכש לאחרונה בירושלים דירת מפוארת בסכום של 400 אלף ל"י, והווג הצעיר יוכל לבלות לסירוגין בדיר רותיו שבירושלים ובתל-אביב, מבלי שהפי עילות הפוליטית והעיתונאית של כל אחד מהם תפגע בחיי המישפחה שלהם.

כך תאבד הכנסת את הרוק האחרון שלה ועמך ישראל, הצמא בימים אלה לכל בשורה טובה, יוכל לומר שלפחות תאגדת הנו אינה מסתיימת במילים "הם חיים באושר ועושר עד עצם היום הזה" — אלא רק מתחילה בהן.

כחניך תנועת הצופים, הצטרף עקיבא לגרעין שהשלים את משק תל-קציר. לאחר שעזב את המשק, החל לומד באוניברסיטה העברית בירושלים. הוא סיים שלוש שנות לימוד בחוג למיורח-התיכון, קיבל תואר ראשון בחוג ליחסים בינלאומיים, ואחר-כך למד מישפטים. אחר-כך נסע לחולנד, והשתלם שם במכון למחקר-חברתי. עם שובו לארץ, הצטרף לשמואל תמיר, והיה מזכיר הסיעה, בבחירות האחרונות, וכה במקום השלישי ברשימת הסיעה לכנסת.

לבד מפעילותו הפוליטית מקדיש עקיבא מזמנו גם לתחביבו: כתיבת תמלילים ולחי נים לשירים שאותם הוא מזמר להנאתו ולהנאת ידידיו (בין שיריו הידועים איזבל, שישו את ירושלים, ומים לדוד).

אמרו עליו כי הוא הזמר הטוב ביותר בין חברי הכנסת והפוליטיקאי הכישרוני ביותר בין הזמרים.

חופה

בחוג המישפחה

שבוע לאחר אותה מסיבת ראשי השנה, התקשרה מירה אל עקיבא. בבק-

הכלה

מירה ויינגרטן (הדר-הילר), מלכת-היופי ישראלית לשעבר, שהיתה נשואה למיליונר יהודי-אמריקאי, הפכה אשת-חברה ישראלית מוכרת.

ובפיתוח עצמי. ואז פרצה מלחמת יום-הכיפורים.

מירה התנדבה מייד לאירגון קרן-אור לצה"ל, שחבריו נסעו לחזיתות השונות והביאו עימם אביזרים חיוניים לחיילים בעמדות-האש הקדימות. היא היתה אז האשה הראשונה שחצתה את הגשר לאפי ריקה, וכתבות על חוויותיה מאז, מפרי עטה, נתפרסמו מעל דפי העולם הזה.

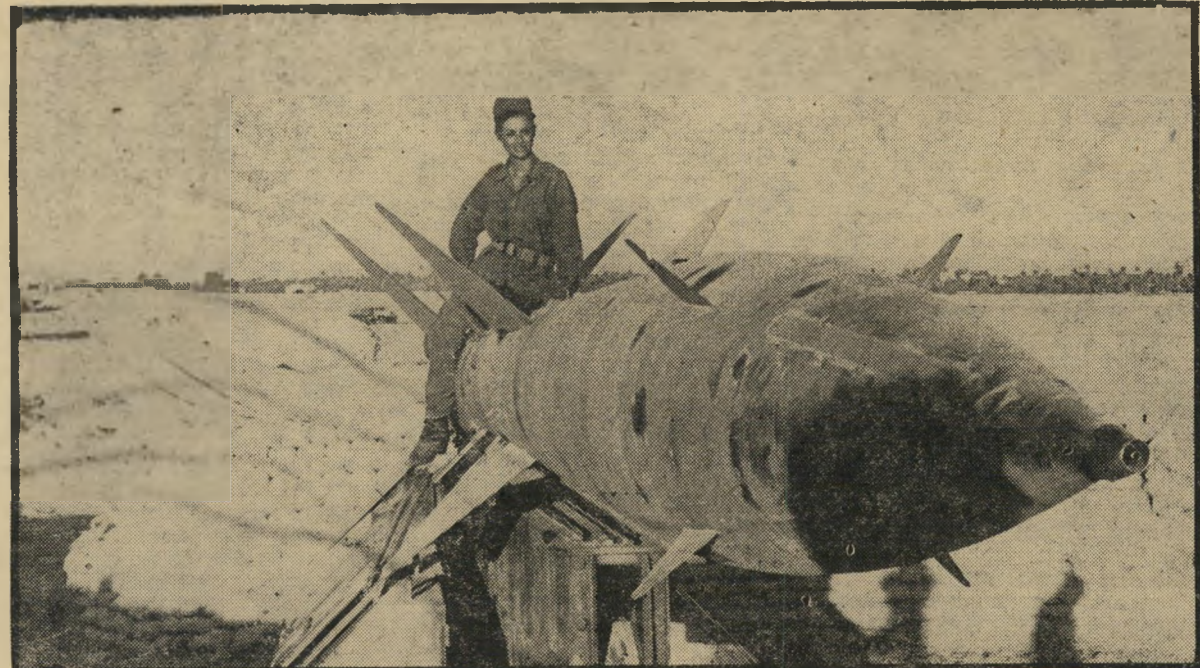
כך אחז בה הדיבוק העיתונאי, והיא החליטה לפלס את דרכה הלאה בכיוון זה. כיום, בדבבד עם השתלבות-החדש בי חברה הישראלית, יש לה מדור במערב, בו היא כותבת בענייני חברה וחומת שם בפסיכודגים שלה: סנאית.

קריירה ציבורית

ופוליטית

את ח"כ עקיבא נוף הכירה מירה במסיבת ראשי-השנה שערכה ידידתה, הארכיטקטית מלי לנגוצקי. היתה זו היכרות חברתית סתמית, ואיש לא שיער לעצמו שתוליד נישואין בעיקבותיה — פחות מכל, בעלייה-הבר עצמם.

כי עקיבא נוף, רווק מושבע, אף לא

סאם בבסיס סיליס מצרי, בנסיעותיה בחזיתות, במסגרת אירגון מתנדבים למען חיילי צה"ל, נפגשה עם קצינים בכירים, לחצת את ידו של אריק שרון ופירסמה סדרת-כתבות על חוויותיה.

מירה ויינגרטן היתה האשה הראשונה שחצתה את הגשר שהקים צה"ל על תעלת-סואץ במלחמת יום-הכיפורים. כאן היא נראית על גבי מיל

מירה מיל

ציד מכשפה בלונדית ועריכת בחירות עליפי שיטות מוזרות

איפשרו לעסקנים הצעירים השכירים של הליכוד להשתלט על אגודת הסטודנטים - וכפרס השיגו השבוע ייצוג ומישרות בוועידת חרות

הצבעה בקרפי מס' 7
גלוי לכל עין

קורס מזורז למדע העסקנות

שבן יהודה מחזיק בכיסו גם פינקס-חבר של חרות... וכך, בוועידת-הפנים הארצית, הבוחרת יושב-ראש וסגן לסטודנטים הציגו עצמם לבחירה שני סטודנטים: בן-יהודה, סטודנט ממוקד, תלמיד לתואר השני במינהל-עסקים באוניברסיטת העברית בירושלים, ופנחס שומר, סטודנט דקדן וגידם, הלך-מד כלכלה באוניברסיטה התל-אביבית. ואז הסתבר, למירב ההפתעה, שנציגי תל-אביב תמכו בבן-יהודה הירושלמי, ו-אילו נציגי ירושלים בשומר התל-אביבי... אך למעוררים שבעסקנות הסטודנטית לית לא באה תמיכה מורה זו כהפתעה גדולה מדי. סוד גלוי הוא, כי באגודה הירושלמית נותן את הטון המעריך, בראשותו של יגאל לנקר, וכי האגודה התל-אביבית נשלטת על-ידי הליכוד, אם כי ברוב החוסים לא מושך יצחק אבני, יו"ר האגודה נמוך-הקומה, אלא דווקא מיכאל קליינר, חבר מועצת עיריית תל-אביב ואיש חרות, בעזרת שליח-מטעם ששמו דב ברגמן.

דב ברגמן, סטודנט לכלכלה באוניברס-סיטת תל-אביב בעל היקף-מותגים לא-מבוטל, ידוע גם כ"בולדוזר" של הליכוד בהתאחדות הארצית ובאגודה התל-אביבית. על אישיותו העצמית של ברגמן חלוקות הדעות אפילו במיפלתור-שלו, אך בדבר אחד, לפחות, מאמינים העסקנים כולם - ברגמן הוא השמן המניע את גלגלי הלי-כוד, ובפעילותו שמאחרי הקלעים הוא מצליח לשמר את שילטון המיפלגה לפחות באגודה התל-אביבית. למרות שניסיונותיו של ברגמן להיבחר כיו"ר תל-אביב עולים לו בקשים מרובים, הוא זוכה בטובת-הנאה אישיות הנובעת מתפקידיו הסטודנטאליים, בתוכן נסיעות לחו"ל על חשבון משלם-המיסים, בדבר-עם כהונה בתפקידים אחרים באגודה ובי-התאחדות, שכללו בתקופה מסוימת גם קבלת משכורת כפולה מכספי הסטודנטים, כפי שמסר יורם מיתקי, נשיא המועצה, אחת שבפגועה מפעילותה של מכונה משומנת זו היתה דווקא חברת הליכוד, ירדנה קירשנבאום, בלונדית חטובת-רג, מורה-לאנגלית במיקצועה, המכהנת גם כי סגנית נשיא מועצת האגודה בתל-אביב, וכחברה בוועדת-הביקורת שלה.

ציד מכשפות בלונדיות

כאשר עמדה להתכנס מועצת-הפנים האמורה, שבה היו אמורים להיבחר יושב-ראש ארצי וסגנו, מסר אבני, היו"ר בתל-אביב, את רשימת צירי תל-אביב לוועידה. ואז - להפתעתה של ירדנה - גילתה כי שמה נפקד מהרשימה, למרות התפקיד הבכיר שנשאה באגודה, ולמרות היותה חברה במרכז-החופשי.

במסיבות השעה ארבע אחר-הצהריים, כאשר הגיע ללימודיו יעקב טלר, סטודנט גבה-קומה, תלמיד שנה רביעית רפואה באוניברסיטת תל-אביב, פגש ביצחק אבני, יו"ר האגודה. "הצבעת כבר לבחירות למועצת האגו-דה?" ביקש יושב-הראש לדעת. "לא", השיב יעקב. "היכן מצביעים?" אבני היפנה את סטודנטו המתולחל לקלפי שבבניין הרפואנים. אבל משהגיע יעקב לקלפי התברר לו, כי לא קלפי ולא יער, מה קורה כאן? השתומם. הקלפיות הרי צריכות להיסגר, כחוק, בשעה שבע - ולאן נעלמה הקלפי שלו?

וכך יצא יעקב הרפואן למירדף מייגע אחר הקלפי - עד שמצאה מונחת בכבוד הראוי לה, במישרי אגודת הסטודנטים...

כך מושחים יושב-ראש

סיפורו הקטן והמופלא של יעקב טלר אינו אלא טיפה בים סיפורי-הבחירות לאגודת-הסטודנטים התל-אביבית, אשר בסיומן זכה הליכוד לרוב מוחלט וחסר-תקדים - 85 אחוזים! מתוך 52 אוויר-בחירה זכה הליכוד ב-44 נציגים במועצת האגודה - רוב שבגין ושותפיו משחקים לו כבר שלושים שנה, ושבוזכותו זוכים העסקנים הצעירים של חרות בטפחות-עידוד על השכם, וגם אם קשה לישראלי הממוצע לעכל את העובד-דה שתומכי הליכוד בקרב הסטודנטים ב-קמפוס התל-אביבי מגיע לשיעור כה גבוה, באות התוצאות ומפריכות עובדה זאת, מתברר, כי למרות שאגודת-הסטודנטים אמורה, לפי תקנונה העותומני, להיות בלתי-מיפלגתית, הרי היא משמשת כי "מצודה-זווא" לצעירי הליכוד - וממנה הם שולחים זרועות-תמנון לחבוק גם את שאר אגודות הסטודנטים.

זרוע כזאת נשלחה, בעת שנבחר חנן בן-יהודה כיו"ר הארצי של התאחדות הסטודנטים בישראל.

משהחליט דויד אלטמן, יו"ר התאחדות הארצית, לפרוש מתפקידו, ניסו "ידידים" לשכנעו להמשיך בתפקיד. אך אלטמן, תלמיד לתואר השני באוניברסיטת הדתית ברא"ל, לא נכנע ללחצים. "שימשי בתפקיד זמן רב מדי", אמר, "ואני בעד תחלופה בהנהגה בכלל, ובהנהגת הסטודנטים בפרט".

סירובו של אלטמן להמשיך בתפקידו אילץ את עסקני הליכוד, הנותנים את הטון בהתאחדות הארצית, לחפש להם יו"ר חדש. יגיעת ומצאת - תאמין, והמי ציאה - חנן בן-יהודה, שהיה סגנו של אלטמן, הוצג כמועמד הטיבעי לרשת את התפקיד, טיבעית אשר חוזקה בעובדה

תוצאות ספירת הקולות - סוצצה ה-ישיבה. לאחר פסילת קולה עברה ירדנה מה שהוגדר על-ידיה כ"ציד-מכשפות" ולי-אחרונה סיפרה כי אישיות בעלת השפעה מרכזית ביותר בחרות הזמינה אותה ל-שיחת פנים-אל-פנים לשם בירור הסרת-מישמעת זאת.

מאבקם הנואש של פעילי המיפלגות לי-כיבוש נציגות הסטודנטים, פעילות הנצי-שית לעיתים בניגוד לתקנון האגודות, מעלה מדי-שנה שאלות נוקבות - בשביל מי זה טוב, ומה יכולות המיפלגות להרוויח מהשתלטות על אגודות הסטודנטים, שעה שהרוח השלטת בקרב ציבור הסטודנטים לא רק שוללת התערבות זו, אלא גם מור-יידה את יוקרת המיפלגות, בקירבן לאפס.

קרש-קפיצה פוליטי

טענה אחת היא שהסדרות הסטודנ-טיב יכולה לתמוך באינטרסים מיפ-לגתיים שונים, וכדוגמה לכך יכולה לשימש הצהרת נשיאות ההתאחדות הארצית, כי כינוס בר אילן מראשית דצמבר, שבו הובעה תמיכה בלתי-מסוייגת בהקמת מדי-שלת ליכוד לאומי. זאת, למרות שחברי הנשיאות הללו נבחרו למישרה באיגוד מיקצועי שמתפקידו להגן על העניין ה-סטודנטאלי בלבד, ולא הוסמכו על-ידי ציבור בוחרים לצאת בהכרזות מדיניות, "אומרים אנשי המערך, המסתובבים לאחר רונה חפיייראש בעיקבות הנוקיאות ה-פוליטי שספגה מיפלגתם בבחירות לאגודה התל-אביבית.

טענה שנייה אומרת, כי תפקיד בכיר באגודת-הסטודנטים משמש קרש-קפיצה למישרות מיפלגתיות נוספות. כדי לבדוק

"אבני ידע שאיני תומכת בבן-יהודה כיו"ר ארצי, ולכן סירב לאפשר לי להשר-תתף כנציגה במועצת-הפנים", התלוננה ירדנה במרידות, למרות שנמצא מי שיפיק בקמפוס שמועה כי התנגדותה של ירדנה נבעה מניחוק רומן נכזב בינה לבין אבני, התברר כי מרשימת-צירים זו נעדרו גם פעילי-סטודנטים אחרים, שאינם ידועים כמי שנוהגים לרקד על-יפי חלילים של עסקני הליכוד. בתוך אלה היו יורם מיתקי הקיבוצניק, נשיא המועצה וחבר מפ"ם, ויאל ריפל, חבר ועד-התרבות, שהתפרסם בכתיבת תמלילים לברדן מני פאר, ודגניה רושצ'וק, חברת הוועד לענייני חוץ להס-ברה, המזוהה באגודה התל-אביבית עם המערך.

מאידך כללה הרשימה פעילי-סטודנטים בדרג נמוך יותר מהנזכרים, כגון שרון ברון וראובן שלום, שאת תווית חרות הם נושאים בגאווה על לחור-ליבם.

מינויים פוליטיים שקופים אלה עוררו זעם רב בקרב סטודנטים רבים. אחדים מהם עשו ניסיון-נפל לכנס את המועצה בתל-אביב, ומיתקי, אשר ראה במינויים אלה הכנסת פוליטיקה לאגודה דרך הדלת האחורית, דבר הנוגד את התקנון העותרי-מני שעליו מושתתת אגודה זו, העלה הצעת אי-אמון באבני כיו"ר.

אך בסופו של דבר, לאחר רמיזות בדרג פירסום בעיתונות ופתיחת תיבות-פנדורה, נמסר לבסוף כרטיס-ציר לוועידה גם לירדנה קירשנבאום, "אבל למרות שהאמינו כי אשמור על מישמעת סיעות, ואבחר בבן-יהודה כיו"ר ארצי, פסלתי את קולי במתכוון", הוסיפה ירדנה, המסר בת לערב פוליטיקה בעסקנות סטודנטים. כיוון שהרוב של הליכוד במועצה זו עמד על חודו של קול, הרי פסילה זאת הביאה לשיחיון-קולות בין שני המועמ-דים, ובסערת-הרוחות שפרצה משהוקראו

תמרורים

נישאו . באולם בית ציוני-אמריקה בתל-אביב. אכילונם בדומנטל (25).
סטודנט באוניברסיטת תל-אביב, בנו הבר כור של סמנכ"ל כור למחנך נפתלי בלור-מנטל שהוא מראשי מפא"י ונחשב לאחד מראשי הכלכלה החשובים של המפלגה, ואכילונם בדומנטל בת ה-23.

עומדים להינשא . במאי הקולנוע הצרפתי שהיה נשוי בעבר לבריוט בארדו, אנט סטרוברג וגיין פוני דה, ריו"ר ואדום, ויורשת אימפריית הפלדה של צרפת" קארתין שניידר, שמשפחתה בעלת מפעלי-פלדה גדולים.

נחוג . בחברת קומץ קטן של אנשי סגל וידידים, בחוללתו שבסאן קלמנטה, יום-הולדתו ה-62 של נשיא ארצות-הברית

ניכסון
בן 62

לשעבר ריצ'ארד ניכסון, שזכה לרגל המאורע לאיחולים טלפוניים מחנשיא הי נוכחי ג'ארלד פורד.

נחוג . בעיר ממפיס שבמדינת טנסי בארצות-הברית, יום-הולדתו ה-40 של אליל-העבר, זמרה-רוק אלוויס פרסלי, שעלה במישקלו בשנים האחרונות בעשרות קילוגרמים החל עתה בדיאטה קיצונית כדי ליחזור למישקל של 80 ק"ג.

מונה . עלידי נשיא ארצות-הברית ג'ארלד פורד, לתפקיד שריהמישפטים בממשלתו, במקומו של ויליאם סקאמבי שמונה כשלידן ארצות-הברית בהודו, אר"ר לוי (64), יהודי, שהיה נשיא אי-ניברסיטת שיקאגו, נבדד של מי שהיה מראשי התנועה הרפורמית באר"ב ובנו של רב, מלמד מאז 1936 מישפטים באוניברסיטת שיקאגו, שימש בשנים 1940-1945 עוזר מיוחד לחובע הכללי בימי נשיא אותו של הנשיא רוזבלט, מונה ב-1968 כנשיא האוניברסיטה.

מונתה . עלידי נשיא אוגנדה אידי אמין, לתפקיד שגרירת אוגנדה בוואתיקן, ברנארט אולדוב (27), המכהנת עתה כשגרירת ארצה במערב-גרמניה.

נבחר . לתפקיד מנהל חטיבת השידורים הערביים ברדיו, במקומו של צדוק בן-מאיר הפורש לגימלאות לאחר 25 שנות שרות, ציר ישראל בתורכיה שאול ברי (50), שהיה מראשוני עובדי השידור הערבי-ישראלי לפני שהצטרף למשרד-החוץ.

נולדה . בלונדון, לשחקנית ניירי דון פורטר (38), היא אייריני פורטייט מסידרת הטלוויזיה ההגדה לבית פורטייט, שתאלמנה לפני ארבע שנים, ולידידה השחקן רובין האלסטד (28), בת: נאטאליה.

מונה לים רומן . במאדריד, הי שחקנית הנורווגית הבלונדית ליוו אולי מן, שהייתה גיבורת סרטים רבים של הי במאי השבדי אינגמאר ברגמן, התגרשה בגללו מבעלה הרופא וילדה לו בן שהוא עתה בן שבע שנים, ואשר שמה נקשר גם בשרי-החוץ האמריקאי הנרי קיסינג'ר, והשחקן הצרפתי מישל פיקולי, הנשוי לזמרת ז'ולייט גרקו.

דתיים: לא זו בלבד שחלה בו תענית העשרה-בשבת, אלא הוא גם הראשון ברבעה ימי החג המוסלמי אי-דאל-אח'ה, הידוע כחג-הקורבן המוסלמי, וכן נופל בו חג-המולד הנוצרי.

לא לכולם

מותר

ה פנייה לבית-המשפט נעשתה בי יוזמת המערך, אך לא היה בה אלא מיקצת מן התרעומת על הליכי הבחירות. תרעומת אחת יצאה על חלוקת איזורי הבחירה — למרות שתקנון האגודה מאשר שר לוועדה לקיים את הבחירות עד שמור גים יום מתחילת שנת-הלימודים, תודרוה ועדת-הבחירות לקיים במועד מוקדם יור, ובלא שיעמוד לרשותה דו"ח-מחשב סופי ומעודכן בדבר מיספר תלמידי המוסד וחלוקתם לחוגי-לימוד.

במהלך הבחירות נתגלו חריגים גוספים מהתקנון, כגון העובדה שוועדת-קלפי מיספר 8 איפשרה לסטודנט נחמיה רק להצביע על סמך היכרות אישית, ובלא לחבוע שיציג תעודה או מיסמך מזהה. בקלפי מיספר 10, שבכנין המישפטים, הצביע סטודנט בהציגו תעודת-זהות בל-בד, בניגוד להוראה המפורשת של ועדת הבחירות שלא לאפשר הצבעה באמצעות מיסמך זה.

אך החמור בחריגים היה העובדה ש-

המוסד הצביעו רק 2816 סטודנטים. "ורק מתוך 20 האחוזים הללו זכה הליכוד ב-85 האחוזים הנוכרים". חיים רמון, היו"ר גבה-הקומה של תא המערך בקמפוס זה, מאמין, כי אילו היו מצביעים רוב בעלי זכות-ההצבעה, היה הליכוד נוהל תבוסה מוחצת. דבר שאותו הוא מסביר בידיעה שתומכי הליכוד אינם מחמיצים הצביעות פוליטיות. לעומת תומכי שאר המפלגות, שהצבעתם תלויה במצבי-הרוח שלהם ובזמן הפנוי העומד לרשותם בשעת הבחירות.

מכל מקום, המידגם התל-אביבי מוכיח, כי מאז שהוסקדו מוקדי הכוח באגודת זו תחת שבט עינים הפקוחה של אנשי הליכוד, קשה למערך להשיב לעצמו את הישילטון, ונציגם במישמרת הצעירה הארצית, ד"ר אבי רייך, אף פנה לאחרונה למוסדות המיפלגה, בבקשה לדון בדחיפות ב"הזנחה" מצד האחראים לענייני הסטודנטים במיפלגה, שלא הצליחו אפילו להעמיד מיספר מתאים של מועמדים-לבחירה. "ולדבר זה מתווספת העובדה שוועדת הבחירות פסלה תישעה מועמדים שלנו", מוסיף רמון, הטוען גם שבשיטת-הבחירות הקיימות הנהוגה באגודה התל-אביבית, אין סיכוי לאחווה-הצבעה גבוה יותר, הנחת המתבססת על תוצאות הבחירות בארבע השנים האחרונות.

שליטה במועצת הסטודנטים פירושה שליטה באגודה, כי המועצה היא שבוחרת את נציגיה לוועד ולגופים אחרים. בבחי-

אם גם הנחה זאת נכונה, תשמש כאן האגודה התל-אביבית כמידגם. ואכן, מתוך בדיקת קידום הפוליטי של יושבי-הראש באגודה זאת מתברר, כי פרט לגדעון פורטנוב, אשר סיים את תפקידו לפני סיום הקדנציה במה שהוגדר כ"טריקת דלת", זכו שאר יושבי-הראש לקידום ניכר במיפלגתם:

מיכאל קליינר, בנו גבה-הקומה ורחב-הגרגר של בעל מיסעדת רוולית לשעבר ב"תל-אביב, אשר קבע לפני כחמש שנים את המסמרות האחרונות בארון המערך באגודה התל-אביבית, והניח בה את הי תשתית היציבה של הליכוד, משמש היום כיו"ר מוזכירות צעירי חרות, וכחבר מועצת עיריית תל-אביב מטעם הליכוד. ו-לולא תמיכתו בעור וייצמן — בעימות הגדול בין זה האחרון לבין בגין — היה קליינר עשוי להיות מועמד לכנסת מטעם המיפלגה.

מיכה רייסר, יורשו הג'ינג'י של קליינר כיו"ר תל-אביב, זכה היום למישרד בקומה הרביעית במחודת זאב, בשמשו כמזכיר מרחב צעירי חרות בתל-אביב, שהוא המרחב הראשי של המיפלגה, ויצחק (טולי) סגל, היו"ר הקודם, שבלשוננו הי עסיסית ובכובד-הראש שלו ידע להשכין שלום-בית בין חברי-הוועד הצעירים ממנו, נבחר, ממש עם סיום תפקידו, כי חבר מרכז תנועת החרות.

יצחק אבני עצמו, המשמש כיום כיו"ר האגודה בתל-אביב, הודרו גם הוא וקפץ על עגלת המישרות המיפלגתיות בעודו נושא בתפקיד סטודנטיאלי, ונתמנה נשיא מועצת צעירי חרות במרחב תל-אביב, ומה במישור הארצי?

לפחות יור"ת התאחדות אחד, המתמחה למישפטים רוני מיליקובסקי, שהוא גם קרוב-מישפחה של בגין ותמך בו בעת מאבק בגין-וייצמן, היה בין מועמדי הליכוד לכנסת האחרונה. במקום האריאלי, אומנם, אך במחודת זאב מהלכות שמור עות, כי לקראת הבחירות הקרובות תיערך התמודדות בין מיליקובסקי לקליינר, ול-פחות אחד מהם ישובץ כנציג צעירי חרות במקום-בחירה ריאלי.

פנייה

לערכאות

כ די להבין איך שומרת תנועה כמו הליכוד על המשך שילטונה באגודת סטודנטים, יש להמשיך לסקור את המידגם התל-אביבי. מתוך כך מתברר, כי עובדי האגודה שכבר חופפים, פחות או יותר, את מה שנקרא "תא-הסטודנטים של חרות באוניברסיטת תל-אביבית". בתוכם — לבד מיושבי-הראש אבני וסגנו ברגמן — גם גדי בן-ריאלי, חבר ועדה-השיפול, ו-

עסקן יצחק אבני
אכזבה לרומן?

"מיספר סטודנטים, הוכאים לבחור על-פי תקנון האגודה, לא הורשו לבחור". כך, בפירוש, קבעה ועדת-הביקורת של האגודה בדו"ח שלה מה-31 בדצמבר 1974.

דברים אלה, וחריגים אחרים גוספים הביאו את יורם מיחקי, נשיא המועצה וחבר ועדת-הביקורת, אשר הגיע לאגודה מקיבוץ חצור המרוחק במיוחד כדי לפקח על תהליך הבחירות, לדרוש את פטילת הבחירות וקיום בחירות חדשות. אך דרישתו נדחתה ברוב קולותיהם של מתי וייס, יור"ר ועדת-הביקורת וחבר המיפלגה הליברלית, וירדנה קירשנבאום, חברת המרכז החופשי.

"אני מכחיש שהיו חריגים במהלך הבחירות", אמר עו"ד ברילב, שעמד בראש ועדת-הבחירות, "אך חריגים אלה נעשו בתום-לב". וכך גם קבעה ועדת-הביקורת.

עם זאת מתרעמת ועדת-הביקורת על העדר חשאיות בעת ההצבעה: "ברוב הי קלפיות לא היו פרוגדים, וסטודנטים נאלצו להצביע בגלוי". דבר זה, כך קובעת ועדת-הביקורת, גרם לה"פסלת לחצים על סטודנטים בעת הצבעתם".

תלונות ברוח דומה הגישו גם חנה ליטמן, אשר שימשה כיו"ר ועדת קלפי מיספר 2, ונחמה שטוק-שני, סטודנטית לסיפורת עברית והיסטוריה של עם ישראלי, שהוסיפה בתלונתה וטענה, כי העובדה שתלמידי שנה א' נאלצו להצביע במעטפה כפולה, כשעל אחת מהן מופיעים פרטי המצביע ובשניה פתק ההצבעה, אינה עור לה קבלה אחד עם חשאיות הבחירה. וסיים איש המערך חיים רמון: "חשאיות הבחירות היא אותה אבן-פינה קטנה ש-עליה מונח מגדל-הקלפים של הדמוקרטיה — ואוי לאותה מיפלגה שניצחונה בבחירות נקבע על חשבון חשאיות זו, גם אם הדבר נעשה בתום-לב..."

עסקנית ירדנה קירשנבאום
מכשפה לצייד?

רות האחרונות, אשר נערכו, כאמור, בסוף דצמבר, התעלתה המועצה על עצמה, ונמנה נעה מלבחור לוועדת-הבחירות נציגים הי-מוהים עם המערך.

פעילותה של ועדת-הבחירות הזו, בי ראשותיו של עורך-הדין הצעיר שמואל ברילב, תושב ראשון-לציון, אשר חדל להיות סטודנט כבר לפני כשנה, גררה את האגודה לערכאות. העותרים, שלושה סטודנטים חברי האגודה, בתוכם מוסל-מים, עירערו על מועד הבחירות, בטענה שהוא נקבע ללא התחשבות ברגשות

דמויות פחות בולטות כגון ראובן שלום, רכז-ההסברה של האגודה; חווה ריטר, רכזת-הקליטה, ויהושע בליצקי, רכז-התעסוקה.

עם זאת, לבוא ולהציג את הליכוד כזוכה בתמיכת רוב בקרב הסטודנטים באוניברסיטת תל-אביב, יהיה לא מעט מהטענית היציבה, אמר משה כהן, הי-מוזכיר הארצי של אירגון הסטודנטים חברי המערך, הטוען כי אחוז ההצבעה בבחירות האחרונות לא עלה על 20, ולפי המידע שבידו, מתוך 15 אלף תלמידי

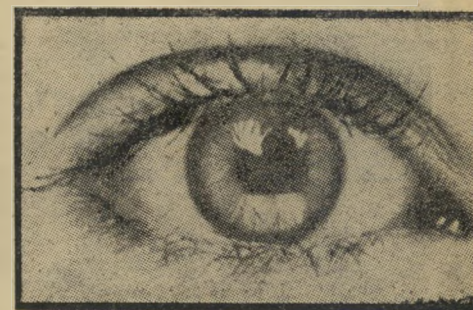
יפני זה גם עניין של צבע

מרי קוואנט, האופאנית הבני לאומית המכתיבה מה נלכש וכיצד נתאפר.

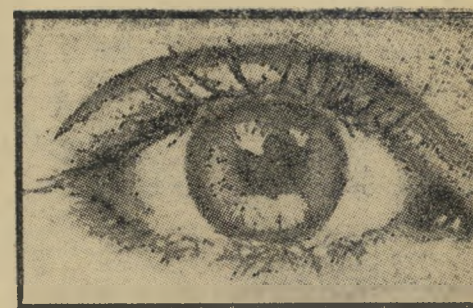
אם את שייכת למאשרות המעטות שניחוו בריסים ארוכים, את מעמ' עפת פעמיים בעיניך ומיד מתמלאות כל משאלותיך, כי הסובבים אותך לא יכולים לעמוד מול קסם עיניך המצועעות — הרי המדור הפעם לא יעניין אותך. אך אם את, כמו רוב בנות ישראל, ניחת בריסים קצרים עד בינוניים, לעיתים דלילים ולעיתים עדינים מדי — קראי את המדור בעיון. אינך חייבת להסתפק במה שחנן אותך הטבע. גם את תוכלי לעפעף בעיניים מצועפות בעזרת ריסים מלאכותיים.

תפקידם העיקרי של ריסים מלאכותיים הוא לפתוח את העין ולהגדילה. להעניק לה מסגרת מדגישה וצל רך ונשי. ריסים מלאכותיים מתאימים לכל סוגי העיניים פרט למעטות הנושאות ריסים ארוכים טבעיים.

הדבקת ריסים — תענוג

נשים רבות נרתעות מריסים מלאכותיים כי נדמה להן שהדבקתם מסור' בכת ונועדה רק למקצועניות. זוהי טעות! לאחר מספר נסיונות תוכלי להשתתף בכבוד בכל תחרות להדבקת ריסים. ולמלאכה — את הריסים תשי מי לאחר שאיפרת את העפעף בצלי ליות. בעזרת קיסם את מורחת מעט דבק על בסיס הריס המלאכותי, הכי מספר שניות. הרכיני ראשך מעט אחור' רנית כדי שהעפעף יפרס לכל אורכו. תפסי את אמצע הריס בעזרת מלקטת (פינצטה) ותצמידי את אמצע הריס אל אמצע העפעף. קרוב ככל הניתן. לקו זה

לשאלות * תשובות

רות מנדרוביץ: אינני רוצה להטיף לך מוסר, אך אשה בהריון חייבת להוריד כמות המלח במזון. במיוחד אם היא מתחילה להתנפח. פנים נפוחות אפרי בעזרת גוונים כהים. כגון גוון בסיס (מייק 9a) Middle Earth, פודרה "ברונז", סומק Peaches וצלליות עיניים כחול — אפור — תכלת Skylark, הרכב כהה יוצר אשליה של פנים דקות.

למוכבה: בעייתך היא נשירת ריי' סים עם הורדת המסקרה. רק לחברת מרי קוואנט ישנו מכשיר מיוחד לטיפול והגנה על הריסים Lash

ריסים הטבעיים. הוציאי את המלקטת כשהריס דבוק למרכז והדביקי בעזרת תה את הקצוות — קרוב לקו הריסים הטבעיים. אל תשתמשי באצבעותיך אלא בעזרת המלקטת בלבד. (אם עיי' נייד נוסות מסה תוכלי ל"הרימן" כשי' תדביקי את קצה הריס גבות יותר מהקו הטבעי.

לאירועים חגיגיים במיוחד הדביקי גם ריסים תחתוניים באותה טכניקת הד' בקה. ריסים אלה בנוסף לעליונים מג' דילים עוד יותר את העין ומשווים לה מסתורין.

לפני שאת מורחת דבק חדש על בסיס הריס אל תשכחי לקלף את ה' דבק הקודם.

אמבטיה לריסים

כשהריסים אינם נקיים טבלי אותם בספל. לתוכו יצקת אלכוהול בריכוז של עד 70%. השרי אותם באמבטיה האלכוהול כחצי שעה ואח"כ יבשי בי' עדינות בין שתי ממחטות נייר.

אם את רוצה לעגל את הריסים, גלי גלי כל ריס סביב עפרון עגול ועטסי בנייר פרגמנט. הקפידו שהעפרון יהיה עגול ולא משונן.

איך תתאימי למה

לכל מבנה עין מתאים סוג אחר של ריסים מלאכותיים. לחברת מרי קוואנט ישנו מבחר ריסים גדול לכל סוגי ה' עינים וכולם משיער טבעי: Plush — הם ריסים ארוכים במיור' חד כשהקצוות ארוכים יותר והמרכז קצר. ריסים אלה מתאימים לעינים מלוכסנות וגדולות.

Super Softs — ריסים ארוכים ש' ביניהם שזורים ריסים קצרים. מבנה הריס דומה למבנה ריסים טבעיים. מת' אים לכל סוגי העינים.

Feathery — ריסים נוצתיים ה' בנויים קבוצות קבוצות על בסיס הריס באורכים שונים. בכל קבוצה חשורה המרכזית היא הארוכה ביותר. מעניק לעין מבע חתולי וטוב במיוחד לעינים קטנות כי ריסים אלה מגדילים את כל שטח העין.

Feathery Softs — ריסים קצרים הקרובים ביותר לריסים טבעיים בי' אורכם. ריסים מומלצים למהססות ל' השתמש בריסים מלאכותיים.

Lower Leaders — ריסים תחתון' ניים לאירועים חגיגיים.

לשאלות * תשובות

Conditioner המכיל פרוטאין. אותו יש לשים על הריסים נקיים מאיפור' במשך הלילה ולהורידו בבוקר בעזרת צמר-גפן לח.

לעליזה מבאר-שבע: את כו' תבת שעורר יפה. אך מדי פעם מופיעים פצעינים במצח ועל הלחיים. יכולות להיות לזה שתי סיבות: 1. מאכלים מוחקים, מטובלים מדי, או מטוגנים. 2. גירויים מזנה כתוצאה מחוסר ניקוי עקבי של העור. הקפידו לנקות היטב את עורן פעמיים ביום ב-Gel Fresh, Come Clean (מי פנים) והזיני בי' לחות Morning Moisture והמנעי מאכילת מאכלים מזיקים.

במדינה

(המשך מעמוד 19)

נרחבים, בבעלות אירגון משותף של קבי' לנים מנתניה ותל-אביב. לפני כמה שנים החלו בבנייה על שטח זה. השטחים נרכשו זמן רב לפני הקמת בית גולדמניץ. במחיר נמוך ביותר.

חקירה מקיפה. במשך השנים ה' אחרונות מנהל עובד בן-עמי מאבק מיש' פטי נגד מסי-הכנסה. על גובה התשלומים שעליו לשלם על הכנסותיו בשנות החר' מישים. עיקר המאבק הוא על ניסיונו של בן-עמי להגציח טעות של פקיד-השור' מה. ששכחו לחייב את חובו למסי-הכנסה בריבית.

המישפט בנושא זה נמשך כבר כעשר שנים, וזכה גם להערות חריפות של בית-המשפט המחוזי בתל-אביב. תיקי מס-ההכנסה של בן-עמי הגיעו לידי העולם הזה (1924), ומתוכם התברר כי בן-עמי היה בעליו של חלק ניכר משיטחי הקרקע שליד בית גולדמניץ. בתקופה שבה הורה להקים שם את הבניין.

כן התגלה, כי לאחר הקמת בית גולד' מינץ מכר בן-עמי את חלקו ברווח ניכר, שצלו נדרש לשלם מסי-הכנסה.

פקודת העיריות, וכן סעיפים בחוק ה' פלילי, אוסרים על ראשי-עיריה לנצל את מעמדו לטובתו האישית. ולאחר שהומצא חומר על מעשי בן-עמי ליועץ המישפטי (לאחר הפירסום), התלונן גם ראשי-עיריית נתניה הנוכחי על אותו עניין בפני ה' יועץ המישפטי לממשלה והוא, כאמור, הורה על חקירה מקיפה.

עיריות

מלב"ם

הבנילאומית

לאחר שערך בעצמו

עשרות שיחות

מלפניויות לחו"ל — הורה

ראשי-עיריית פתח-

תיקווה לחקור בעניין

המעופף הראשי של עיריית פתח-תיקווה הוא דווקא ראשי-העירייה, ישראל פינר' ברג בכבוד-ובעצמו. ולפני כל אחת מי' נסיעותיו הרבות לחו"ל, טורח פינברג ומטלפן אל מכריו וידידיו הרבים ברחבי העולם, כדי להודיעם שבתאריכים אלה-ואלה ימצא בעירם, באירופה או בארצות-הברית, והוא מבקשם להתקשר אליו כאשר יהיה שם.

מחלה-מחזיק אחרי ראשי-העירייה, בי' תחרות על מיספר השיחות לחו"ל, ממלא-מקומו דויד טבצ'ניץ.

במשך המישה חודשים, מחודש מארס '74 ועד ספטמבר '74, דיברו ראשי-העירייה פינברג וממלא-מקומו טבצ'ניץ עשרות פעמים עם כתובות שונות בכל רחבי העולם.

"הרשימה נכונה". בי-2 בינואר 1975 פנה עורד-הדיון יואב מרחבי, חבר מועצת עיריית פתח-תיקווה, אל ראשי-העירייה, בבקשה לקבל תשובה לגבי רשימת השיחות הללו, שצורפה למכתבו.

באותו מיכתב טע' מרחבי, כי חלק מה' שיחות לחו"ל, שנעשו על חשבון משלם-המיסים פתח-תיקווה, לא היו קשורות כלל לענייני העירייה. בעיקבות זאת שאל, מה מתכוון פינברג לעשות כדי להחזיר את הסכומים ששילמה העירייה, תמורת השיחות לחו"ל, שלא היה להן קשר לעבודה השוטפת של העירייה.

מרחבי עצמו סירב לאשר או להכחיש את דבר פנייתו אל ראשי-העירייה, אך פינברג עצמו הגיב השבוע: "נכון, קיי' בלתי את הרשימה ששלח לי מרחבי. הרי שימה נכונה."

"אינני יכול עדיין להגיב על תוכן הרשימה. מפני שרק היום הוריתי לחקור בעניין. יש להבין, כי לנו קשרים עם שתי ערים-תאומות של פתח-תיקווה, אחת בשווייץ ואחת בנדמרק, ואנו צריכים לד' בר איתן."

"תן' מזה, יש לנו גן-חיות בפתח-תיקווה, ועלינו לדבר עם גני-חיות אחרים במקומות שונים בעולם. אולם העניין ייחקר."

בת מישפחה

של מחבר

ההימנון הלאומי

פוטרה מעבודתה

ברדיו מפני

שאמרה בשידור

שהיא שיכורה -

והחזרה

מ' אז סיפור. "בתי-השימוש, הנתונות, הנייר וכל השאר" שלה מעל גלי-האחר, מזכירים את שמה של שמירה אימבר תמיד בנשימה אחת עם שמו של הבן-דוד של הסבא שלה, מחבר ההימנון הלאומי התקווה, נפתלי הרץ אימבר. הוא היה התיפי הראשון בארץ-ישראל, בהמייני בלביונפוש ושתיין ידוע, טרובאדור אמיתי שמעטים כמותו בעת האחרונה. עם תרמיל על שכם היה גודד מיישוב ליישוב. זהרומנטיקנים אהבים לספר כי נהג לקרוא משירי, וכי נאד-היין לא מש מיו. הוא היה אהב-נשים מושבע, ולא חסך דודיו מן הניצודות ברישתו. מעולם לא

נפתלי הרץ אימבר שיכור כרוני

עשה חשבון למי או למה הוא שר. הוא היה מסוגל בהחלט למכור את פרי-עטו תמורת מטבע קשה — זכך אומנם עשה.

הליידי

האפלטונית

ב' סיפרו הימים היפים, מספר הסופר שלמה שבא, כי בהיותו בן 26 פגש נפתלי הרץ אימבר בלודר אוליפנט ובאשתו אליס, שהיתה צעירה ממנו ב-17 שנים. באותם ימים היה אימבר משוטט בחצות קונסטנטינופול ומוכר את מרכולתו — בדיוק כשם שההיפים האמיתיים של ימינו מממנים את חייהם ונסיעותיהם ממקום למקום.

הלודר אוליפנט ואשתו, שהיו אנשים מיוחדים-במינם, השתייכו לכת המאמינה בטהור-נשמות. הם נטלו על עצמם להס' דיר, אצל התורכים, רישיונות-התיישבות בארץ-ישראל עבור היהודים. נפתלי הרץ (או "הרצלי", כפי מקורביו), הפך בן-בית בביתם.

יחד איתם עלה לארץ-ישראל, יחד איתם

התיישב על הריהרמל שבחיפה. אך משה-
תיק הוזג אוליפנט את מקום מגוריו לכפר
הדרוני דליית אל-כרמל, והגבריה אלס
העניקה מחסדיה לכל ערביי הסביבה —
כדי לטהר את נישמותיהם, כנראה —
התרחק „הרצלי“ מעל מיטביו. יש אומרים
כי הסיבה לכך נעוצה ביחסים האפלטוניים
המיוחדים ששררו בינו לבין הליידי ה-
כבודה. משום-מה, למרות שלא היתה
ברגנית ביותר בבחירת מאהביה, סירבה
בתוקף לחלוק גם לו משפע חסדיה.

הבוחמיר השתיין יצא לסובב בארץ. כך
שוטט משך כארבע שנים, ובכל מקום שר-
משריו, בכל מקום הכירוהו. הוא כתב
שירים לכבודה של כל מושבה יהודית
בארץ-ישראל באותם ימים וליאון איגלי,
זמרה-אופרה מתחיל שעלה באותם ימים
אצעה מפטרבורג שברוסיה, הלחין את
שיריו.

בית-השימוש

המר

למעשה מרש 99 שנה מאוחר יותר גרמה
תקרית הקשורה בבתי-שימוש לשמירה.
נכדתו של שמריה אימבר, דודנו של מחבר
ההימנון הלאומי, עלולת לכותרת העיתונים
ולהינשא בפייכל.

שמירה בת ה-31 היא, אולי, הבחורה
בעלת השיער הארוך ביותר בארץ. האגדה
מספרת כי מעולם לא קיצצה ברעמתה.
והיא מתגאה בה בעליל. את שער הארוך
אולי לא כולם מכירים, אך קולה מוכר
היטב.

לפני כעשרה ימים, במוצאי-השבת, כאשר
הגישה את תוכניה הפופולרית רדיו-טק,
יצאה השדרנית היפה במיספר הכרזות
מרעישות. תחילה הצהירה כי היא בגילופין
ולא מאנטי-ביוטיקה. אחר בישרה למאזיניה
כי בבניין רשות-השדור בירושלים יש שני
בתי-שימוש, שבאחד מהם מים קרים,
ובאחר מים חמים. ומייד הכריזה באוזני
המאזינים המרותקים, כי באף אחד משני
בתי-השימוש הנוכחים אין ניייר-טואלט.
אילו היו מאזינים לתוכניתה זו של
שמירה רק חסידיה המושבעים, ייתכן
שהתקריט יכולה היתה לעבור מבלי לחולל
גלים. ככלות הכול, זוהי תוכנית המניחה
בידי מגישה את זכות-האיתור, ובה מותר
להם לומר ככל העולה על רוחם — כימעט
— באווירה אינטימית ככל האפשר.

אלא שאיתרע מזלה של שמירה ולאחיה
תוכנית הסרת-מזל האזין גם עיתונאי הדתי,
תבוש-הכיספה, של אחד הצהרונים. אותו
עיתונאי — שהיה גם מי שחשף, בזמנו,
את פרשת המוח והסטודנטים וניפה אותה
מעל ומעבר לימידיה הממשיים — כתב,
למחרת היום, רשימה בעיתונו, ובה מתח
ביקורת לגלגלנית קשה על האופן שבו
הגישה שמירה את תוכניתה.

הרשימה העוקצנית הניבה פירות מיידיים.
תגובתה של רשות-השדור, מעסיקתה של
שמירה, מיהרה לבוא. מנהל הרדיו, משה
חובב, שלח לשרדית הודעת-פטרוריו,
כשהסיבה שהביא לכך היא המיקרה החמור
שאירע במוצאי אותה שבת.

שמירה, שהבינה מייד — כפי שסיפרה
לידידיה הקרובים לאחר-מכן — כי הפריזה
בחיירות שנטלה לעצמה ביקשה, עוד באותו
ערב, את רשותו של עורך התוכנית רדיו-
טק, בני דודקביץ, להתפטר מהגשת ה-
תוכנית. אך איש מהם, לא היא ואף לא
העורך, שיער כי הדבר יגיע עד לידי
פיטורין מעבודתה ברשות-השדור. כי
לשמירה היה בסיס איתן להישען עליו.

בעד הכושים

ונגד ויאטינאם

שמירה היא בתם של המשורר-הבלשן
יחיאל אימבר וז'ל ואשתו אסתר. היא
גדלה כמזופה, בבית ציוני שהושפע מאד
מדמותו של דוד-הסב הנודע, ואשר מאז
ומתמיד, נשא על נס, את השם אימבר.
כיהא לבת למישפתה פועלית, התחנכה

במועדון הצהוב. שמירה עבדה שם כמל-
צירת, והפכה חלק בלתי-נפרד מגוף ה-
בוהמה בארץ.

באותה תקופה הכירה שמירה את אחד
האנשים שהשפיעו ביותר על חייה. היתה
זה הארכיטקט אהרון קידר, השניים חת-
אהבו, וקידר עבר להתגורר עם שמירה,
בדירתה שבקירבת רחוב דיזנגוף. היא
חזרה ללימודיה באוניברסיטה של תל-
אביב, אלא שהפעם למדה תיאטרון ופיי-
לוסופיה. היא השתתפה בהפקות של תי-
אטרון האוניברסיטה, במחזמר שיער, ובי-
הצגה ניסיונית שהועלתה בתיאטרון המרתף.
נושאה של הצגה זו היה הווי-בודיום, תחום
שבו גילתה אז עניין אישי רב.

חייה המשותפים עם אהרון קידר הסתיימו
כעבור שנתיים, והוא נסע לאנגליה. אז
קיבלה שמירה את הצעתו של יחזקאל סחר,
מי שהיה המפכ"ל הראשון במדינת ישראל
וכיום סוחר בעתיקות, אמנות ובשר, ושימר
שה כמזכירתו הנאמנה משך שנה.

יד-המיקרה בלבד, היא שהביאה את
שמירה אל הרדיו. היא ניגשה לברר, עבור
אותה מחברותיה, איך ומה צריך לעשות
כדי להתקבל לעבודה כקריינית. מייד
הציעו לה לנסות בעצמה. ניסתה — והת-
קבלה.

שמירה הוכנסה לעבודתה החדשה ללא
כל קורס מוקדם, ובתחילת דרכה שימשה
קריינית-רצף, שתפקידה לומר את דיבריי-
הקישור בין התוכניות. אך תוך זמן קצר
למדי קנה לו קולה הערב של הקריינית
החדשה מקום של קבע באוזני המאזינים.
אז הוטל עליה להגיש פינה משלה, ובכך
קנתה את עולמה.

תוך חצי שנה מצאה שמירה עצמה
חולשת על כל תוכנית-הפופ של התחנה,
ובנוסף הגישה גם את התוכנית היוקרתית
עד ארבע עם דליה גוטמן, שבה החליפה
את יוסי בנאי. לא אחת הודתה בפני ידידים
כי העבודה נוכח המיקרופון הפתוח והקשר
עם קהל-המאזינים הנעלם, הם החוויה
הגדולה ביותר בחייה עתה.

מאידך, לא חסרו לה מקנאים למיניהם.
„היא מתייחסת לעבודה שלה ברצינות
כזאת, שלפעמים זה ממש בלתי-נסבל“,
אמרה אחת מיריבותיה על כתר השדרנית
הפופולרית ביותר.

ואז החליטה לעשות מעשה. היא הש-
כירה את דירתה שבתל-אביב, ועברת לגור
בירושלים. שם התנסתה בחוויה נוספת,
הפעם מכאבה. היא התאהבה באי-שרדיו,
אלא שהוא היה נשוי ואב לשני ילדים.
בסה מלא הודתה כי מעולם לא פגשה בגבר
מקסים ממנו, וכי האדם היחיד בעולם שבו
היא מקנאת הוא אשתו התוקית של אהובה.

על פרשת-האהבה שלה נהגה לדבר ב-
חופשיות, אך המור הוא שעל שמו של
האיש שמרה בקנאות רבה. רק מתי-מיספר
ידעו את זהותו. לבסוף נאלצה לוותר עליו.
היא הבינה, לדבריה, כי עדיף, למענו,
שישאר עם אשתו וילדיה.

רק לא

שידור חי

אז התחוללה התקרית שבעיקבותיה
פוטרה מעבודתה. אף ששמירה היתה
אשמה בה, הנה המהלומה היתה קשה-
מנשוא. היא פנתה לוועד-העובדים, בבקשת
עזרה. בעיקבות מיכתב זה נשלח, ממחלקת
המוסיקה ברדיו, מיכתב חם ואוהד, שבו
הוגדרה שמירה כקריינית האינטליגנטית
ביותר ברדיו, וכעובדת מסורה ואחראית
המקדישה זמן רב להכנתה של כל תוכנית
על הצד הטוב ביותר. ועד-העובדים, מצידו,
שלח למנהל הרדיו, משה חובב, מיכתב
שבו הודיע כי אינו מתכוון לעבור על
העניין לסדריה-יום.

גם אגודת העיתונאים התערבה לטובתה,
הסמיכתה את ועד-העובדים לפעול במלוא
החומרה, עדי-כדי לא לאפשר לאיש להגיש
את התלונות רדיו-טק במקומה. ימים אחר-
מים התנהלו דיונים בעניין, וביום הראשון
השבו החליט המנהל להחזיר את שמירה
לעבודה בהקלטות, בתנאי שלא תקריין
בשידור חי.

אך מגורלה קשה לה, כנראה, להתחמק.
באותו יום שבו נכנסו הטיטורין לתוקפם,
בגין פרשת בתי-השימוש, הושמע קולה
של שמירה באחת התוכניות, כשהיא קוראת
דיבריי-פירסומת של חברה המייצרת אסלות
לבתי-שימוש.

שמירה אימבר

שיכורה ולא מאנטי-ביוטיקה

השם שומר על שמירה

היה זה תורה-הזהב של הטיפים, ילדי-
הפרחים, שלחמו אז על השגת שיווי-
זכויות מלא לכושים, ועל הפסקת המילחמה
בוויאטינאם. שמירה נטלה חלק בכל הפגנה
כזו של חבריה, כשהיא חשה עצמה אמרי-
קאית לכל דבר.

היא חייתה בחברת הטיפים אמריקאיים
בקומונה ציבעונית, ונהנתה מחופש מוחלט.
היא לא בחלה בשום עבודה כדי לקיים
את עצמה, ורבים ממניחי היסוד למוסיקת
הפופ של היום היו ידידיה האישיים.

כעבור זמן התחנתה שמירה עם בחור
אמריקאי בשם טרי, ומייד נכנסה להריון.
מי שהכיר אותה אז מספר, כי בתקופת
הריונה היתה יפה עדי-כדי-כך שחבריה
הסטודנטים תלו בקמפוס האוניברסיטה
כרזות בוז תלשון: „השאירו את שמי
(זה היה כינוייה בפיהם) בהריון!“ אך
משילדה את תינוקה, היה אושרה קצר.
הוא נפטר כעבור ימים אחדים.

אחרי מותו של הילד נפרדה שמירה
מבעלה. נסעה לאנגליה, שם שהתה שלושה
חודשים והתקרבה לחוגים שעסקו במי-
טיקה. אבל היא התגעגעה הביתה.

קאריירת

בזק

כאשר חזרה לארץ, עם מיטען כבד
של חוויות, עבדה משך שמונה חודשים

שמירה על ברכי תנועת-הנוער השומר
הצעיר, ומסיימה את חוק-לימודיה בעיר-
מולדתה, תל-אביב, הצטרפה לגרעין שיצא
להתאחות קציעות שבנגב, ולאחר-מכן
לקיבוץ מתניים בצפון.

את שירותה הצבאי סיימה קודם תומן.
אביה, שאליו היתה קשורה במיוחד והיא
מוכירה את שמו בדחליו-ורחמים, לקה אז
בהתקף-לב שממנו לא קם. יחיאל אימבר,
שהיה אדם בעל נשמה של משורר, עבד
כרואה-חשבון במלב"ן, לפרנסת אשתו ושתי
בנותיו: הבכירה צביה, הנשואה לפרופסור
עמי דולב מאוניברסיטת חיפה, והצעירה,
שמירה. כאשר גילה האיש, שהיה להם
גדול לצדק, כי במלב"ן מועלים בכספי
התרומות המתקבלים מחו"ל, לקה בליבו,
ונפטר.

עם שיחורורה מהצבא נרשמה שמירה
ללימודים באוניברסיטת תל-אביב, שם
למדה דרמה ולשון עברית. כעבור שנה
של לימודים נסעה לארצות-הברית, קבעה
את מישכנה בסן-פרנציסקו, והחלה לומדת
דראמה ושפות באוניברסיטת ברקלי.

רק ידידיה הקרובים באמת של שמירה
מכירים את הזיכרונות הטיפים והעצובים
כאחד שהיא נושאת איתה משם. היתה זו,
ללא ספק, התקופה הסוערת ביותר בחייה
של הצברית ארוכת-השיער, היפה והמרי-
דנית-מיטבעה.

היא התערתה היטב ותוך זמן קצר בחיים
הסטודנטאליים של האוניברסיטה התוססת.

מה באמת מתרחש בבית סופר?

צרו מכתבים שופך על כך אור חדש

והוא, שלפני שחושבים, רוצים או מתי כוונתם לכתוב על אדם, יש לפנות אליו ולבקש ממנו את תגובתו. הצעיר, על כלל זה פסח עיתונך הנכבד, וגרם לי בזה עוול ונזק בלי-ישוער.

קשה לי לכעוס על עיתונאי ועיתון הרוצים לפרסם סנסציות, אבל גם במיקר זה זה תסכים אתי כי האמת, הדיוק והמחויבות חייבים להיות נר לרגלנו כבני אדם, קל וחומר כעיתונאים המעריכים ומחשיבים את המילה הכתובה. עלי לי ציין כי לבד מן העובדה שאני מתגוררת כיום, ביחד עם בתי, אצל הורי ביריחו, אין בכל הדברים שפורסמו בעיתונכם כל שחר, הלכתי לגור עם הורי משום שבעלי, אדי, נסע לארצות-הברית לרגל עיסוקיו, ונזון היה לי להסתייע בהורי בהיעדרו של בעלי. אני חוזרת ומדגישה כי כל פרטי הפרטים הקשורים ביחסים שביני לבין בעלי, לי אדי, עליהם פורסמתם בכתבתכם, אין להם אחיזה במציאות, ואני מכחישה אותם. העולם הזה לא הצליח, לעצרו להשיג את גלוריה סטיוארט בטלפון לפני פירסום הכתבה, כמינהגו במיקרים מסוג זה. לאחר התפטרותה הומנית מהטלוויזיה שהתה גלוריה ביריחו בבית הורי, מקום שם אין טלפון. בדרך-כלל משאירים בדואר ביריחו חו הודעות עבור גלוריה, ואומנם העולם הזה השאיר לה מיספר הודעות וביקש מן מנה להתקשר. למרבה הצער, היא לא עשתה זאת.

גלוריה אינה מכחישה במכתבה את רוב

„תודה רבה רבה לך מאמא, על הגלויה ששלחת לה. היא אסירת-תודה לך גם על העיתונים והורעים ששלחת, ואשר להם היא מחכה כל יום עכשיו.

„אדי יקירי, היום, היום הראשון של השנה החדשה 1975, מעורר בי געגועים אליך, יותר מאשר בכל זמן אחר. להיות יחד, בתחילתה של שנה חדשה, פירושו להמשיך להיות יחד כל השנה כולה. כמה הייתי רוצה שנהיה יחד, קרוב-קרוב, עכשיו, אתה, הייזי (הבת) ואני; זה היה יכול להיות נפלא.

„אבל, בעלי יקירי, אף שאנחנו רחוקים זה מזו גופנית, הרי נפשותינו קרובות מדי זו לזו.

„האם תוכל להאשים אותנו, אדי, את הייזי ואותי, על כך שאנחנו אוהבות אותך ומשתוקקות לליךך להיות אתך? אם גם אתה מרגיש כך כלפינו, אנא חזור מהר. אני מצפה לך בקוצר-רוח.

„אני אוהבת אותך. גלוריה וייזי.”

„רכילות

ולזות-שפתיים”

ב איתו יום שבו נתקבלה המעטפה של אדי מאמריקה, הגיעה מעטפה אחרת. מיריחו.

על גב המעטפה כתוב, במכונת-כתיבה עברית: „קפיטן אלכסנדר סטיוארט, רחוב סביחה, יריחו, עבור גליה סופר.”

גלוריה היקרה

מה מתרחש בבית סופר — הקו הי משפחתי המשותף של אדי סופר ור אשתו, קריינית הטלוויזיה היפהפיה מיריחו, גליה, לשעבר גלוריה סטיוארט? לפני חודש סופר העולם הזה (1947) על צרותיו של הוג הצעיר, שחציו הזכרי נמצא בארצות-הברית, ומתקשה להיקלט שם בעבודה טלוויזיונית, ומחציתו הנשית נמצאת בקו ירושלים-יריחו, ואינה רוצה לעזוב את הטלוויזיה הישראלית. האם נחו רק מרחק גיאוגרפי, או שמא התרחקו גם הלבבות? בבית הטלוויזיה, בין ידידי הי זוג, רווחו על כך שמועות רבות.

השבע נתקבל במערכת צרור של מיכ תבים מעניינים, המוספים מימד חדש לפרשה המישפחתית.

„מגיע לה

בעל אידיאלי”

מארה”ב באו שלושה מיכתבים בי מעטפה אחת. השולח: אדי י. סופר. מיכתב הראשון כתוב בכתב-יד, והוא בן מישפט אחד בלבד. הוא נושא רק תאריך עברי (כ”ו טבת תשל”ה) ונאמר בו, בשפה לאקונית:

„מערכת העולם הזה, מצ”פ מיכתב אל גב” שולמית בן-שלום, מפיקת תוכנית למישפחה בטלוויזיה הערי בית, במידה שזה יעניין אותכם.

„בכבוד רב, א. סופר.”

השני, המצורף באמת מעניין. גם הוא נושא רק את התאריך העברי הנ”ל, אך הוא מפורט הרבה יותר:

„שולה היקרה, אני כותב אליך בקשר לכתבה שהי פיעה בעולם הזה אודות גלוריה. מדוע דווקא אלייך? משום שאת חברה שלה וידידה שלי (אני מקווה).

„אני אוהבת

אותך...”

אדי סופר לא הסתפק בכך, צירף למיכתבו למערכת גם את המיסמך הי שני: מיכתבה של גלוריה אליה, הכתוב אנגלית (ראה גלופה). כותבת גלוריה בי מיכתב זה לבעלה:

אדי היקר שלי, „אני שולחת לך בזה שורות אחדות, כדי להודות לך על שלושת מיכתבך מה”2, הי”17 וה”20 בדצמבר, שאת כולם קיבלתי יחד, באותו יום.

received together, in one day. Many many thanks from Mother to you for your card you sent her. She also is very grateful for you sending her the magazines & seeds, which she is waiting to receive any time.

Edde dear, today, the first day in a new year 1975, ~~has been~~ me long for you, more than any other time. To be together, right at the beginning of a new year, is to continue being together although that year. How I wish that we were close together now, you, Hazy & me; it would have been wonderful. Nevertheless, my darling husband, though we are far from one another, physically, we are much too close together spiritually. Edde, can you blame us, Hazy & I, for loving you & wanting so much to be with you? If you sincerely feel the same for us, then please do come soon.

Always waiting impatiently for you. I love you
Gloria & Hazy

מיכתבה של גלוריה דאדי

„זה היה יכול להיות נפלא...”

העובדות המופיעות בכתבה. היה ידוע לכל ידידיהם, כי החול שחור עבר בין גלוריה לאדי. העולם הזה שמח וכך הוא גם ציין בכתבה, כי המשבר היה חולף. גלוריה עמדה לעזוב את הטלוויזיה ור לנסוע אל אדי, כדי לאחות את הקרעים. החלטתה, כפי שהודיעה למנהלי המחלקה הערבית בטלוויזיה, היתה לצאת לחופשה לנסוע לארצות-הברית, ואם כלל יסתדר שם, להישאר ולשלוח מיכתב-התפטרות. לאחרונה החליטה גלוריה סופית לא להפטר מהטלוויזיה, ולהישאר בארץ. אדי נשאר בארצות-הברית. העולם הזה מאתל לזוג המפורסם אושר רב בחייהנישואין שלו.

המיכתב נושא תאריך כפול: עברי וי אורחי, והוא כתוב כולו במכונת-כתיבה בעברית. אך ההתייחסות — ג. סופר — היא באנגלית, וכך נאמר בו:

„קראתי בעניין רב את הרשימה שנכתב בה עלי תחת הכותרת: „בעל או טלוויזיה” ו”הסרגדיה של גלוריה סטיוארט”. ומאד נדהמתי כיצד זה יכולים להעלות על הכתב דבריי-רכילות ולזות-שפתיים שאין להם כל שחר ואחיה במציאות.

כעובדת בטלוויזיה, כמגישה ומכנינה תוכי ניות לילדים, אני רואה את עצמי חברה בחברה הקריויה „עיתונאים ועיתונאות”. בחברה זו ישנו, כמדומני, כלל מקודש

שיא הנוחיות

ביצוע תשלומים בכל מקום, 24 שעות ביממה

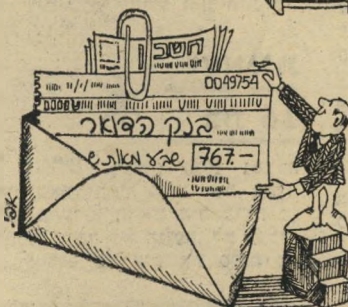
"שרות אשנב"
בבנק הדואר

שוב אינך צריך לבזבז זמן וכך
על המתנה מייגעת בתורים מתמשכים
בעת תשלום חשבונותך השונים.

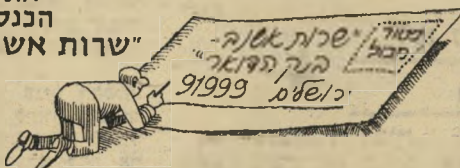
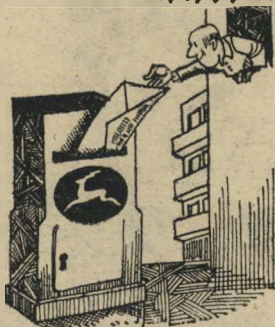
באמצעות השרות החדש
"שרות אשנב בנק הדואר"
תוכל לשלם כל תשלום כגון
חשמל, מים, טלפון,
מיסים שונים וכו' בצ'ק אחד.

את התשלום תוכל לבצע
24 שעות ביממה
באמצעות משלוח חניס בדואר.
משוחרר מעמידה בתור
ומבלי להיות מוגבל למקום ולזמן.

חשב את סכום החשבונות שברצונך לשלם,
ורשום צ'ק לזכות בנק הדואר
בגובה הסכום שקבלת.
מאחורי הצ'ק הקפד לציין את כתובתך.

את הצ'ק בצירוף כל החשבונות בשלמותם
הכנס למעטפה ללא בול ושלח לפי הכתובת:
"שרות אשנב בבנק הדואר" ירושלים 91999.

אנו נבצע את הוראותיך ונשלח לך אישור בהתאם.

אם ברצונך לקבל מידע נוסף והסברים על שרות אשנב בבנק הדואר פנה אלינו
בכתב או בטלפון בנק הדואר רח' צאלח'אדין 1 ירושלים טל' 64 53 53
תל אביב 62 10 08 חיפה 64 53 53

אנו שמחים לעמוד לשרותך

בנק הדואר

הבנק הבטוח

במדינה

ישראלים בחו"ל

דרכון הקסם לאשליה

החופעת היום מאנוב

בושינגטון נמכרו 10

כרטיסים בכרד

אזה פני תבידור הישראלי

בארה"ב

ייצוא הבידור של ישראל לארצות-הברית כושל והולך, ללא כל יחס ל"סיפור ריאהצלחה" כביכול, המגיעים משם. על כך מדווח כתב "העולם הזה" בארצות-הברית:

"אנחנו כאן" משרת מודעה גדולה בעיתון של מיאמי. המודעה כתובה אנגי לית, אך במרכזה כתובת בעברית, עם תצי לום של קוואקים רוסיים רוקדים וצור הלים.

עיון מדוקדק במודעה מגלה מייד, כי המדובר ב"להקה של יותר ממאה רק דנים, זמרים ומסיקאים מרוסיה..." ואחרי שלוש הנקודות — "...מישראל — סוף-סוף."

סוף טוב — הכל טוב. מאה הזמרים והרקדנים הרוסיים גישו לפקיד מחלקת ההגירה האמריקאית את דרכוניהם... הישר ראליים, יעברו בזימרה וברינה רוסיים את שערי הגאולה האמריקאיים ויפוזו בפני עמי-ישראל-חי במיאמי-ביץ', הארץ המובטחת ליהדות אמריקה.

אך אלה לא יהיו הישראליים היחידים הממלאים כיום בנגינותיהם את מועדוני הלילה ובימות הבידור הקל של ניו-יורק.

FINAL WEEK! TRULY THE MOST MEMORABLE SHOW TO COME FROM ISRAEL. TICKETS ON SALE DAILY TO 10 A.M. TO 10 P.M. FOR ALL SHOWS. GET YOUR TICKETS NOW!

EXCLUSIVE PREMIERE ENGAGEMENT PRIOR TO NATIONAL TOUR!

JOE BERNES & ELIAS DUBOIS ISRAELI INTERNATIONAL PRODUCTION MANAGEMENT PROUDLY PRESENT FOR THE FIRST TIME IN AMERICA FROM RUSSIA... TO ISRAEL AT LAST

"WE ARE HERE" אנחנו כאן!

CAST OF OVER 100 SINGERS, DANCERS & MUSICIANS. A proud and glorious repository of song and dance.

SPECTACULAR 2 1/2 HOUR LIVE PERFORMANCE ON STAGE

Now thru January 12

CINEMA THEATRE
12th Street and Washington Avenue Telephone: 531-6202

Matinees at 2:30 Evening Performance at 8:30
All Seats \$2.00 Seats \$2.00, \$3.00, \$4.00

For further information and group discounts call Cinema Theatre at 531-6202

המודעה האמריקאית

ייצוא של בידור ישראלי

יכולתי לנסוע ברכבת...

הלואי ונסעתי ברכבת — הייתי חוסך לעצמי נהיגה מעור לעיר בתנועה סיואת מורשת עשבים, בכיח חלק ומסונן גרואת לקויות כסנוור מאיים...

סע להנאתך ברכבת ישראל

החורף והחושך

- אינם סיבה לא לצלם עם פלש תוכל לצלם בחושך מוחלט וביום סגריר
- מבחר מקרנות לסרטים ושקופיות גדול!
- פתוח צבעוני ע"י המעבדות המשוכללות בארץ!
- עלומי מספורט — בן-רגע!
- חעתקת מסמכים במקום!
- בימי שלישי סגור כל היום

פוטו-ברדר

חיפה, רחוב החלון 31

המנוי

קיבלת חשבון, אנה, פרע אותו בחק ס.

מחלקת המינויים

גיליתי את הרוצח האמיתי!

מעולפת. מהפה שלה ירד דם, וחולצתה היתה מלוכלכת בדם. באופן כללי אישר שווימר את תיאורם של יפה וחסאן לגבי הצורה שבה תקפו הוא וכדורי את עדנה. היו לו הסתייגויות קלות. הוא הסתייג לגבי חזק המכות שהעניקו לצעירה, אך אישר כי בסופו של דבר "ירד לה דם מהאף, היו לה כתמיידם על החולצה. ראיתי שהיא עומדת להתעלף והיא חצי-מעולפת". כדורי התנגד שיקראו לרוסא, ועמד על כך שיש להעביר את עדנה לביתה של יפה. השניים העבירו את עדנה לדירתה של יפה במשאית, בעזרתו של חסאן, תחת איומים.

הגופה הושלכה

בפרדס

כדורי נשא את עדנה על הכתף, והידיים שלה היו נופלות. העידה יפה בבית-המשפט. "כדורי הכניס אותה

יהיו לך צרות" החליטה להסתכן, ולהיכנס לבית. השניים נכנסו יחד לביתו של שווימר. אך מולן לא שיחק להן. באותה שעה עצמה שהה כדורי אצל חברו, שווימר. העידה יפה במישפט: "איך שהיא נכנסה, כדורי אמר לה: 'עכשיו תפסתי אותך' הוא התקרב אליה ושם את שתי ידיה על הכתפיים שלה. תפס אותה בחזקה ונתן לה כמה ראשיות כמו מכונית-ירייה. הוא נתן לה אגרוף בחזה... אחריכך התערב שווימר ורצה להפריד, והפריד."

שווימר אמר לעדנה: "איפה היית כש-הלכת מהבית? היא ענתה שהיא ישנה אצל אבנר. שווימר ענה לה: 'את שקרנית! ושוב שניהם ירדו עליה במכות. הם התייגסו עליו באגרופים, והיא צעקה כל הזמן...'"

יפה (אשר הופיעה במישפט-הרצח כי עדת-המדינה) ניסתה להתערב לטובת חברתה, ואחזה בכדורי כדי לעצרו. אך הוא דחף אותה אל הקיר, ובעוד צעקוניה של עדנה מהדהדות באוזניה, ברח יפה מביתו של שווימר וחזרה לביתה. על מה שהתרחש אחרי שעזבה יפה את זירת הפשע, סיפר בבית-המשפט מכרו של שווימר, חסאן, שנכנס באותה עת ל-דירה.

לא לקרוא

רופא

כדורי נכנסתי לבית, "העיד חסאן, "ראיתי את שניהם ואת הבחורה.

הנאשם מס' 2 בפרשת רצח עדנה עזאני היה אברהם שווימר (28), טיפוס חולני וחלש-אופי, בחור שהתקשה להתמודד עם בעיות החיים. הוא ניסה להתקבל לקיבוץ ואומנם, שם נעצר אחרי גילוי הפשע. שווימר, כמו סלטון, התפרנס גם הוא על רווחיה של זונה, אלא שאצלו היתה זו אשתו.

את האנשים האלה הכירה עדנה עזאני בהיותה בת 15, כאשר עזבה את בית-הוריה שבראש-העין ויצאה לעבוד כמל-צריה בבתיים. ביוני-העצמאות 1970 פגשה עדנה ביפה גולי, ועברה לגור איתו בי-ביתה, בשכונת ג'נה.

חוד זמן קצר הכניסה יפה גם את עדנה ל"מיקצוע", והביאה לה לקוחות. ליפה היו, באותה עת, קשרים אישיים ו-עסקיים הדוקים עם כדורי סלטון. כדורי הכיר את עדנה באמצעות יפה, ושיכנע אותה לעזוב את מיטבתה, במטרה להס-כה מקור-פרנסה לז-עצמה. עדנה עברה לגור אצל חבר של כדורי.

אותו חבר היה אברהם שווימר, שלי-דירתו הובאה כדי לעבוד שם. עדנה סיפ-רה לשווימר כי היא עובדת בזנות בכביש עלייה, כי היא בהריון, וכי היא רוצה להרוויח כסף כדי לעשות הפלה. שווימר לקח אותה אל חבר שלו, שעתיד אבנר, בעל בר ברחוב דינגוף, על-מנת שתעבוד שם כמארחת.

לאבנר סיפרה עדנה על עניין ההפלה, ואמרה כי אינה רוצה לחזור לפתח-תיקוה, כיוון ששם מכריחים אותה לעבוד בזנות. אבנר, שהיה נשוי, לא לקח את

ני מצאתי אותו גיליתי את הר-צח של עדנה עזאני חקירה בכלא, ומצאתי אותו. אני מבקש מישפט מחודש" קריאה זו השמיע השבוע כדורי סלטון, הישב בכלא רמלה מזה ארבע שנים, מתוך ה-20 שנפסקו לו על רצח היצאנית עדנה עזאני בת ה-16. אך למרות שהלופ מאו-הרצח ארבע שנים, ולמרות שהורשע, לא נזכר כדורי ולא שקט, לא השלים עם גורלו. השבוע הומין אליו לכלא את עורך-הדין אברהם אורן, על-מנת למסור לו כי ידידיו גילויים חדשים לגבי זהותו האמיתית של רוצח של עדנה.

יצאנית

בת 16

בסוף חודש אוגוסט 1970 נמצאה בפרדס באורייהודה גופת אשה, במצב של ריקבון מתקדם. הראש היה כרות מן הגופה. מחמת מצבה של הגופה, לא הצליח הסאטולוג לקבוע בוודאות את סיבת ה-

הקורבן

עדנה עזאני (בתמונה: בתחפושת) בת ה-15 עזבה את בית אביה בראש-העין והוכנסה למיקצוע העתיק בעולם על-ידי היצאנית יפה גולי, שבדירתה היא גם התגוררה.

מוות. את גילה של הגופה קבע, על-סמך שיקור-רנטגן של פרקטיק, כ-17 ביוני 1970.

תושב אורייהודה, שנתבקש לזווח את בגדיה של המתה, טען כי ליפת גולי יש תחמושים זתים. כך הגיעה המיסטרה אל יפה. זו ניסתה בתחילה להתחמק מכל העניין, אך לבסוף סיפרה את הסיפור המלא על רציחתה המועזת של עדנה עזאני.

יפה גולי, ילידת-תארץ, היתה כבת 18, מבוגרת מעדנה בשנתיים, וכבר יצאנית בעלת-זתק. בדירתה שבפתח-תיקוה הע-סיקה במיקצועה בחורות נוספות. היא היתה נשואה ואם-ילד, ובעת שהתרחשה פרשת רצח עדנה, ישב בעלה בכלא.

בהכרעת-הדין במישפטם של רוצחיה של עדנה עזאני קבעה השופטת המחוזית, הגברת שולמית וולנשטיין, ביחס ליפה גולי: "עם כל רצונה להיות עצמאית, קשה היה להסתדר ללא חבר, כלומר סדסור. תפקיד זה מילא בעת תחילת האירועים, שהסתיימו ברצח, כדורי סלטון (נאשם מס' 1), גברתו בן 24, בעל-אגרופים, אשר היה משיג את רצונו בכוח-הזרוע."

החבר כדורי (מימין) וחברו אלי אדרי. כדורי, שנידון ל-20 שנה ורצה מתוכן ארבע שנים בלבד, הכריז לפני שבועיים כי גילה את הרוצח האמיתי, והוא עצמו חף-מפשע.

והשכיב אותה על הספה. שאלתי מה יש לה, והוא אמר: 'שום דבר'.

אמרתי לכדורי: 'מה איתה?' אז הוא אמר: 'אנחנו נחזור' הם יצאו, ואני ישבתי על מעקה החלון. פחדתי לזוז. לא ראיתי איפה אני נמצאת. בבוקר מוקדם יצאתי... פחדתי. פחדתי על החיים שלי, שיהרגו אותי גם כן. פחדתי ממנה. כבר בבוקר ראיתי שהיא לא בחיים."

יפה חלכה לחפש את כדורי. כאשר מצאה אותו, אמרה לו: "בוא תיקח אותה, אני לא יודעת מה יש לה..."

באותו לילה בא כדורי עם שלמה קביליו (נאשם מס' 3). והם הכניסו את גופתה של יפה לתוך מכונית פרדס, נסעו והשליכו או-תה בבוקר בתוך פח-באורייהודה. קביליו הודה במיסטרה כי אכן הוא היה האיש אשר לפי דרישתו של כדורי לקח את מכוניתו של אחיו, ונסע בה עם כדורי לביתה של יפה.

לפי דבריה, נכנס כדורי לבית והוציא מתוכו גופה של בחורה. הכניס אותה למר-שב האחורי והורה לו (לקביליו) לנסוע לפרדס ליד-אורייהודה. קביליו סיפר שי-עשה את המעשה כיוון שפחד מפני כדורי,

האסיר ואשתו

על כבודה של אשה אחת שמר כדורי כעל בבתי-עינו. היתה זו אשתו שימחה (מימין). כתב כדורי סלטון ביומן שהוא מנהל בכלא: "על כל דמעה שהזילה אשתי תהיה חריטה בליבי!"

קודם-כל הביאו אותה לסלטון, חושיבו איר-תח על הספה, כדורי החזיק בה... כשהושיבו אותה על הספה, היא היתה קצת מעולפת, לא כרגיל... היה לה קצת דם על הפנים. הם נתנו לה סטירות על פניה, על ראשה. אני רק ראיתי שאברהם היכה אותה כך. כדורי אחז את גופה, טילטל את גופה, שניהם היו נותנים לה אגרופים.

"החדר היה מואר בחשמל, וכדורי הר-ביך לבחורה צעירה שחורה. תבחורה לא צעקה ולא דיברה אף מילה. היא היתה במצב של חוסר שיווי-מישקל. מהמכות היתה חז, וכשחיתת בקצה הספה היא נפלה עליה והתיישבה על הספה. עיניה היו סגורות, היא לא דיברה לא צעקה, והיתה

עדנה לביתו, אלא אל ביתו של בן-דודו. אז התחיל כדורי לחפש את עדנה. שווימר הסתיר את עדנה כדי לקחת אותה ממנו.

ראשיות כמו

מכונית-יריה

פח ועדנה החליטה, יחד, להשתחרר מעריצותו של כדורי. הן הצליחו ל-עזוב את פתח-תיקוה ולהיעלם מעיניו. כדורי רי הבטיח פרס לכל מי שימצא אותן. עדנה חזרה לביתו של שווימר, לקחת את הבגדים והחפצים שהשאיר אצלו, למרות אזהרותיה של יפה: "אל תיכנס -

מרת: ואחר-כך אמרתי לו בפירוש שהכל שקר. אמרתי לו זאת בפירוש למחרת."

בגזירהדין סיכם בית-המשפט המחוזי לגבי הנאשם מס' 1. כדורי סלטון: "הנסיבות חמורות ביותר. המעשה היה מעשה אכזרי של גבר מגודל כלפי נערה שטרם מלאו לה 16 שנה, ושאותה אילץ לעבוד למענו בזנות. לנאשם זה הרשעות קודמות המשתרעות על חמישה גליונות... לא מצאנו כל נסיבות מקילות לגבי נאשם זה. נהפוך הוא, נסיבות ביצוע עבירה וכל דרכי חייו, מראים שהוא חלאת המין האנושי."

על כדורי סלטון הוטלו 20 שנות מאסר. על הנאשם מס' 2, אברהם שווימר, הוטלו 10 שנות מאסר. לנאשם מס' 3, שלמה קבילו, נפטק שנת-מאסר אחת בפועל, ושנה אחת על-תנאי.

שני הנאשמים העיקריים עירערו בפני בית-המשפט העליון. בססק-הדין שכתב שופט בית-המשפט העליון (בהרכב יושבו השופטים אלפרד ויתקון, משת עציוני ויצחק כהן). נאמר: "בעירעור זה היו לי היסוסים אם עלינו לאשר את הרשעת המערערים, או להחזיר את התיק לבית-המשפט המחוזי לעיון מחדש, זאת לאור הפגם הרציני שמצאנו בניהול הדיון על-ידי בית-המשפט המחוזי, אשר חגביל מראש את זמן חקירתה של עדת שהיתה אחת מן העדים העיקריים, על-ידי סני-גוריהם של המערערים."

"אולם, לאחר שקראתי את פסק-דין של חברי הנכבד שופט ויתקון, נראה לי שזהו מיקרה שבו רשאים אנו להשתמש בסמכותנו, לפיה רשאי בית-המשפט זה לדחות עירעור אף אם קיבל אחת מסענות המערער, אם סבור הוא כי לא נגזם עיוות-דין."

הרוצח האמיתי

הוא...

ארבע שנים אחרי רצח עדנה עזאני טוען כדורי סלטון, מבין כותלי בית-הכלא, כי הוא חף-מפשע, וכי גילת את הרוצח האמיתי. עדת-המדינה יפה גולי, מצידה, ממשיכה לשלוח לו ללא-הרהר מיכתבי-אהבה לבית-הסוהר, כותבת לו שאינה אשמה במה שקרה.

כך, למשל, באחד המיכתבים שקיבל כדורי מיפה, כתבה לו: "אני אוהבת אותך מאוד, ורוצה לראות אותך. אהבה לנצח. אני רוצה תמונה שלך" ובמיכתב אחר: "אפילו אתה חף-מפשע, אבל אמישטרת הם זונות..."

בין החומר החדש שביקש כדורי סלטון למסור לנוגעים-בדבר, מצוי מיספר רב של מיכתבים ששלחה לו יפה גולי לכלא. כתבה יפה: "שמעתי עליך הרבה דברים לא טובים, שאתה לא בסדר בכלל, וזה אני לא רוצה לשמוע (כדורי איים שישם קץ לחייו, וטוענים כי אף חתך את וריי דיו בכלל, אך הצילו אותו)."

"אני מקווה שתסבול עוד כמה חור דשים, ותחזור כמו בעבר (הכוונה למע-צרים קודמים שלו)."

"כדורי, אתה יודע שאתה חף-מפשע... הכל קרה בגלל המישטרה. הם הכריחו אותי לומר שזה אתה. האמת היא שזה לא אתה. אני לא יכולה לישון בלילות, כי זה מציץ לי על הנשמה". מיכתב זה נשלח על-ידי יפה לכלא ב-7 בנובמבר 1972.

במיכתב אחר, מא-3 באוקטובר 1973, כתבה יפה: "אני יודעת שאתה חף-מפשע, וזה רק אני יודעת... כדורי, אם אתה רוצה את התמונה שלי, אז תכתוב במיכתב. אני גם רוצה תמונה שלך."

ביום בו נידחת העירעור שהגיש לבית-המשפט העליון, כתב כדורי ביומן שאתו הוא מנהל בכלא: "זהו היום השחור ביותר בחיי. ביום זה נודע לי שאין צדק כדורי נה, והשאירו לי את ההרשעה כמו שהיתה במחוזי."

"ביום זה דימעות אשתי זרמו כמו מים, וזה היה היום האכזרי ביותר בחיי. יום זה יישאר חרות בליבי עד יום-מותי ועל כל דימעה שהזילה אשתי, תהיה חריטה בליבי ואני נשבע שכל דימעה שהזילה אשתי לא תלך לשווא. יום זה יזכיר לי את נאמנות אשתי ואת אהבתה לגבי."

"אני יושב חף-מפשע. אני מכריו שוב שאני חף-מפשע, והרוצח האמיתי זה...". סניגורו של כדורי סלטון, עורך-הדין אברהם אורן, שוקל אפשרות להגיש את החומר הנוסף על הפרשה לנוגעים בדבר.

אשר כחצי-שנה לפני כן דקר אותו בסכין בביטנו.

בבית-המשפט חזר בו קבילו מהודעתו במישטרה וטען, כי כל מה שאמר היה רק כיוון שרצה להציל את אחיו, בעל המכונה.

אחיו של שלמה קבילו הוכרו עד עוין, אחרי שהכחיש את הודעתו במישטרה. וטען כי מסר אותה "תחת לחץ ואיומים". בשיבתו בכלא כתב אברהם שווימר פתק, שנשא כותרת: "צוואה", ובו כתב: "כדורי סלטון לא הרביץ לעדנה אצלי בבית, וכן אני לא הרבצתי לעדנה וכן לא העברתי את הגופה לביתה של יפה ולא הייתי שותף לרצח של עדנה עזאני..."

מאוחר יותר גילה שווימר כי הותקף בכלא על-ידי קבילו. "הוא אילץ אותי לשנות את כל העדויות שלי", אמר, "ולו-מר שהכל שקר ושנלקח ממני בלחץ."

"מבין שלושת הנאשמים", קבע בית-המשפט, "כדורי הוא היחיד המכחיש באופן עיקבי, מאז שנעצר, כל שייכות ל-עניין ההתרחשויות."

התביעה האשימה את כדורי ואת שווימר ברצח-בכוונה-תחילה. היא הסתמכה על כך שיפה סיפרה בעדותה, כי בעת שכדורי חיפש אחר עדנה והבטיח פרס לכל מוצאה, אמר, בביתו של שווימר: "אם אתפוס אותה, (את עדנה), אתרוג אותה." כדורי מכחיש שאמר זאת.

"לא אמרתי שאם אפגוש את עדנה אהרוג אותה", טען, "אדם שאוהבים אותו ויש תועלת ממנו לא מויקים לו, אם הוא מפסיק לתת תועלת, כמו עץ שמפסיק לתת פרי, הוא מתייבש לבד."

על טענה זו של כדורי הגיב בית-המשפט: "כדורי הוא איש אלים, אגרופים וראשיות היה נותן לזונות שעבדו עבורו דבר שבשיגרה, ואנו יודעים גם על דקירת סכין שדקר את קבילו... אנו מאמינים ללא היסוס שאומנם אמר את הדבר רים האלה, אך ספק בליבנו אם אומנם התכוון, שעה שאמר אותם, לתוכן חמילולי של המילים."

חלאת

המין האנושי

כאשר ניסו עורכי-הדין של הנאש-מים העיקריים להוביל את בית-המשפט אל סכך של חשדות באשר לאדם שגרם למותה של עדנה, חשיבה להם השופטת וולנטיין:

"אלי אדרי (חבר של כדורי) זה אומצ בפנינו פעם נוספת על-ידי הסניגוריה - הפעם כאדם אשר ייתכן שהוא אשר נתן מכות לעדנה המנוחה בליל ה-13 באוגוסט, אחרי שהובא לביתה של יפה כאמור, ובכך כביכול ניתק את הקשר הסיבתי בין המכות שקיבלה עדנה בבית שווימר לבין מותה, והפך הווא-עצמו להיות גורם למות."

"נכון שבין יתר הגירסות שסיפרה יפה, המשיכה השופטת, "כל עוד רצתה להסתיר את האמת על מה שקרה עם עדנה, סיפרה לעזרא (עזרא פריזאט מתווך-דירות), כי אדרי נתן לעדנה מכות. אבל היא ארי

אורן הפרקליט אברהם אורן, ש' אליו פנה כדורי סלטון מן הכלא בבקשה לחדש את מישפטו, לחציג חומר-ראיות חדש שהשיג בכלא.

שיחזור הרצח

חוקרי מישטרת מחוז תליאביב ערכו את שיחזור רצח עדנה עזאני ותנועותיהם של הנאשמים לאחריו. השוטרים השתמשו בבובה אשר מילאה את תפקידה של הנירצחת. כדורי כפר באשמה, אך אברהם שווימר השתתף בשיחזור, והראה כיצד היכה יחד עם כדורי, את הנרצחת.

אל המוות

"כדורי ושווימר הביאו אותה... היא לא דיברה מילה. אני יודעת אם היתה מתה או חיה. היה לה קצף בפה. היא לא דיברה. היא לא נכנסה, אלא הכניסו אותה. כדורי נשא אותה על הכתף, הידיים שלה היו נופלות." מעדותה של יפה גולי בבית-המשפט, על הוצאת הגופה מביתה למחרת הרצח.

אל הפרדס

מביתו של הנאשם שווימר הועברה עדנה במשאית אל ד"ר רתה של יפה גולי. כדורי הכניס אותה מרובה והשאיר אר-חה. הוא התנגד, לפי דבריו של שווימר, להצעתו לקרוא רופא. עדנה נפטרה במשך הלילה, מבלי שאיש יספל בה. כלילה שלאחר-מכן חזר כדורי ולקח את גופתה של עדנה, הכניס אותה לתוך מכונית והעביר אותה לפרדס באור-החמה. שם השליכה לבז.

הצנחנים היו חסרי-אונים בשדה-הקרב המשוריין – אך תחת להכשיר את החי"ר ללוחמה החדשה, הוחלט שאינו חשוב עוד

רפיח: הביזיון שמאחרי הצל"ש

לחימת חרמ"ש, בתפוצה טכני של זחל"מים ובטכניקות קרב המבוססות עליהם.

מפני איכותם הגבוהה של הלוחמים, היו מגיעות אלו ניתנות להיתקן איכשהו, ולוא בדרך המקולקלת (אשר משום-מה גאות צה"ל עליה, תחת שיתבייש בה) של אילתורים חפזים, הבאים במקום הכנות-מראש. תנאי לכך היה, שלפחות הפיקוד הגבוה של חטיבת-הצנחנים – כלומר מפקדה-החטיבה והמג"דים – יהיה בקיא בשייחוף עם טנקים ובשליטה על כוחות ניידים ומשוריינים בקרב-תנועה. תנאי אחר שהטנקיסטים או, לפחות, מפקדי-הגדוד ומפקדי פלוגותיו, יהיו גם הם מאומנים ומחוננים לשתף פעולה עם חי"ר.

שני התנאים הללו לא נתקיימו: מפקדי הצנחנים לא אומנו כמה שמכונה כצה"ל, "לוח" מת-שיריון"; מפקדי גדודיהם-מנקים לא היו מנוהלים, כדורש, בשיתוף עם חי"ר, והיו חסרי-סיוע.

מאת בנימין עמידרור

היחידות שלנו ומצוידו – דווקא לאותו סוג של לוחמה הצפוי לו ביותר.

על חטיבת-הצנחנים הסדירה שבפיקודו של רפול הוטל כיבוש חלקו הדרומי של מערב-רפיח המצרי. לכך ערך רפול את חטיבתו בכוחות-מישנה: גדודיה-צנחנים חסדי הוותיק בצה"ל, תחת יאיר תל-צור (אשר אחרי המלחמה עלה על מוקש ונהרג); גדוד נח"ל-מוצנח בפיקודו של ט, גדוד טנקי פטון בפיקודו של אורי, "כוח גרנית" בפיקודו של אל"מ ישראל גר, גית, שהיה מעין כוח-סיוע מאולתר וכלל את פלוגת גיפיי התול"ר של הצנחנים (בפיקוד רס"ן דן שומרון, היום תא"ל וקצין-חי"ר וצנחנים ראשי); פלוגת-הסיוע של חטיבת-שיריון; כוח-עתודה בפיקוד הסמח"ט פיוטסקה, וגדוד מרגמות כבדות 120 מ"מ, שנפרס לי חיפוי באזור כרם-שלום.

שני גדודיה-הצנחנים היו רכובים על זחל"מים. מיספרם של אלה היה מועט מדי, וזכנ נרחסו ככל זחל"ם חייבים רבים מכפי שהוא מסוגל לשאת בעת היציאה לקרב. ומה שחמור עוד יותר, לצנחנים היה מושג קלוש בידיה כי

המשבר-החמור ביותר בקרב של אוגדת טל ב-פיתח-רפית אירע בשעה 14.05 של ח'5 ביוני.

דקות אחדות קודם-לכן דומח היה כי המערך המצרי הראשי, שמשיני צידי צומת-רפית, התמוטט והוכרע. חטיבת-הצנחנים, כך דימו במפקדת האוגדה, הולכת ומחלסל את מה שנותר מן המיתחמים המצריים מדרום ל-כביש. חטיבת-שיריון 7 כבר התרכזה ברובה בשייחוף זואידי, וחטיבת-השיריון (מילואים) של מאן הצתה את "הקו הירוק", והחלה חותרת בחולות שמדרום לכביש, לכיוון אל-עריש.

לפתע דיווח רפול כי נקע לצה"ל, וכי חבורי-התחמיקוד שלו מנחלת קרב קשה נגד כוח מצרי ערפי, מרחק קילומטרים אחדים מדרום-מערב ל"צומת".

למפקדה-האוגדה, שנמצא אז סמוך ל"צומת", היתה זו הפתעה מאוד לא-נעימה. פיוור כוחותיו-על-פני ה-

דרך האילתורים החכומים, שעליה גאות צה"ל, יש להתבייש בה

אייד לכניסת החטיבה לקרב החלו מערכיה משתבשים ביגלל סדרי-השליטה הלקויים

יתר-עדידיה-מידה תחושה כי ביכולתם להכריע את הקרב גם ללא "היריבירי".

מוסכמה עתיקה היא, שמוטב ומועיל להחזיר בכל חייל את ההרגשה, כי הוא ואמצעי-הלחימה שבידו הם החשובים מכל. אבל, לפחות אצל המפקדים אסור שה-דבר יופיע וישפיע בהפרות-יחסי. ככל הנזע למפקדי פלוגות הפטונים, שכח משהו להכליל בחינוכם גם סייג זה.

קצין אג"ם איחר

עיתוי כניסתה של חטיבת-הצנחנים לקרב, ומקור מה המדויק, היו בעלי חשיבות רבה. הבעיה ה-טקטית שבפניה היתה כה קשה, עד שלא יכולה היתה להרשות לעצמה מאבק קשה ואבידות קודם היערכותה הסופית להסתערות. בעורף המיתחם המצרי ובאגפו, שלא כחטיבה 7, שעלתה על כל מיתחמי-האויב שממולה בזה אחר זה, היה רפול חייב, "לאכול" בבת-אחת מרחב חולי שטוח שגודלו 10 קילומטרים מרובעים לערך, בין "הצומת" לשייר-זואייד ודרומה, אשר בו נפרסת מרבית עוצמתה של חטיבה 7.

בחלקו המיוזרח של מרחב זה נמצאו שלוש חגורות-המיקוש, שאותן עקפו הצנחנים. במרכז השטח, לאורך תוואי הכביש ההרוס ניצנה-רפית נחרו, מדרום לצפון: מיתחמה החפור של חטיבת חי"ר 11 המצרית, שנחשבה עוצבה מנוסה וטובה, ומעליה מיתחמיה הגדודיים של חטיבת חי"ר (ממונע) 16.

כשלושה-ירבעים מן הארטילריה המצרית היו ערוכים בגירותו של רפול, וכ-40 מתוך 56 הטנקים (סטלין ו-

טליק ורפול במיפגש הצומת

מרחב כולו, כשכרטי טנקים ריקות-כימעט, חייב חי-סולה המייד והמלא של כל התנגדות מצרית באזור הקריטי של "הצומת".

עליכן היספח טל לעזרת רפול אייד את רוב כוחה של חטיבת 7 ועוד גדוד מחטיבת מאן – בסך-הכל, שלוש מ"סדרה-כוחות" של האוגדה.

עדי-מרתה הוברר כי הסכנה אינה חמורה, ורפול גבר עליה לבדו משאך חברו אליו כמה מן הטנקים של חטיבתו. אבל הסחת הכוחות לכיוון רפול – ובמקרה הפ-נייתו לאחור של גונן, מח"ט 7, עם גדוד הפטונים שלו – יצרו אפקט של בלימת התנועה האוגדתית קדימה, עצי-רתה הפיתאומית ואפילו תנועתה החלקית לאחור.

היה זה זעזוע חמור ביותר למאמץ האוגדתי הכולל. נזקיו כשטח לא היו חמורים מדי, רק משום שההתנגדות המצרית אכן פורסרה אז את פירסוריה האחרונים.

בלי חידי-בירי

אם נחקור אירוע זה במישור הטקטי, יהיה בכך מ-שום סטייה מן הגורמים הבסיסיים והאמיתיים שיצרו את המשבר: חטיבת-הצנחנים ניהלה לחימה ניידת ומ-שוריינת קלאסית, אבל אימונם וניסיונם של מפקדיה וחיליה – ובשורה שנייה, גם ציודם ובמיוחד כלי-נישקם – לא הכשירו ולא התאימום לחימה כזו. לכן, השאלה החשובה איננה מה בדיוק עשה רפול וכיצד, אלא כיצד ייתכן שצבא מסר-דר, הפועל בזירה כשזונה, יימנע ביורעין מהכנת

במדינה

(המשך מעמוד 29)

סיפרו הראשון של סבלה יצא לפני שבוע אחדים בהוצאת דאבלדי בניירורק. לאחר שהסופר עצמו קיבל מיקדמה שמנה סבלה הוא אחד מאלה שימשיכו בהגשמת שאיפתו הציגית מצידו הזה של האוקיינוס. 10 כרטיסים בלבד. לא הרחק מגיור יורק, בפילדלפיה, יושב הזוג ולרי וגא' לינה סאנוב, וממתין להופעות הבכורה שלו. אלו נודעו להתקיים בפילדלפיה ובושינגטון בחודש שעבר, אך נידחו כביכול "בגלל מכה ברגלו של סאנוב". כפי שהודיע אמרגנם לעיתונות.

אך העיתון המיקצועי של עולם-השע' שועים, וראייט, יודע לספר את האמת המרה: ההופעות נידחו, משום שבושינגטון נמכרה, לאולם בן 3000 כיסאות, 10 כרטיסים בלבד — 48 שעות לפני ההופעה. בפילדלפיה היו התוצאות טובות קצת יותר, אך גם שם נמכרו פחות מעשרה אחוזים מתפוסת האולם.

בארצות-הברית, ארץ שבה הריקוד הוא אחד מיסודות התרבות הלאומית, אין מת' פעלים מכישרונותיו של הזוג סאנוב. שבי תות-רעב והצהרות היסטוריות לא ישפיעו על הביקורת, ובוודאי לא על הקהל. מדי נתיישראל, שמימנה את מלתחתו של הזוג סאנוב, אשר הוזמנה משום-מה בלונדון, ובמחיר-עתק — תיאלץ לשמוע עתה את "סיפור-ההצלחה" הדימוני של הזוג ה' מרקד הזה, מפי העיתונאים-מסעם חיוש' בים בושינגטון ובניירורק.

דרכי חיים

טחנת-הרוח וכנעה

דון מוטייקישוויט אשכנזי

יצא לקרב בקופת'

חולים — והכניע

אותה במייריו

מוטי אשכנזי זכה במאבק. אלא שהפעם לא היה זה מאבק בטחנות-רוח, כי-אם במוסד מכובד ומבוסס — קופת-חולים. כאשר סיים אשכנזי את לימודיו בבית-הספר החקלאי כדורי שבעמק, בשנת 1958, קיבל תעודת מוסמך להדרכה חק-

תובע אשכנזי
מילחמה בכל מחיר

לאית, והתמחה בריפוי-בעיסוק. את תקרי פתיחת-מחתו בילה בבית-חולים פסיכיאטרי רי של קופת-חולים הכללית, בין סתיו 1972 לאביב 1973.

בעיקבות תקופת-התמחות זו התעורר סיכסוך בין מוטי אשכנזי לבין קופת-חולים, בקשר לחישוב שכרו. הוא תבע את קופת-חולים לדין בבית-הדין האזורי לעבודה בירושלים, ועל פסקי-הדין שהת-קבל שם עירערו גם הוא, התובע, וגם קופת-חולים, הנתבעת.

בניעה ללאתנאי, אך כדרכו, גם מאבק זה ניהל אשכנזי באופן מקורי. בי עוד שאת קופת-חולים ייצג עורר-הדין ארי גוב, הבקי בהילכי מישפטים, הנה אשכנזי בחר לייצג את עצמו, לנהל את מישפטו במו תושיית-שלו.

והוא הצליח, לאחר מאבק ארוך ומפוי תל, בסוף שנת 1974 הכריע בית-הדין ה' ארצי לעבודה, לטובתו של אשכנזי, בי פסק-דין מפורט המחזיק דפים רבים. כן אישר בית-הדין למוטי אשכנזי החור הוצאות, למרות שהופיע ללא עורר-דין.

כל סוללה עוברת בקרת איכות

לפני שהיא מגיעה אליך.

כדי שסוללת עוצמה "אמקור" תהיה ראויה לשמה, כדי שהיא תוכל לספק את השרות המיוחד שאתה מצפה ממנה — עוברת כל סוללה בקרת איכות שאין כמוה לקפדנות: תחילה נבדקים חמרי הגלם בדיקה מדוקדקת במעבדה המשוכללת של המפעל. עין הטכניקה עוקבת אחר הסוללה בכל שלבי הייצור על פס הייצור עוברת כל סוללה בקרה של ציוד מתוחכם ביותר: מד מתח אלקטרוני ואם אינה עונה על דרישות התקן הבינלאומי — היא נפסלת אוטומטית.

והאחרון אחרון — לפני צאת הסוללה מהמפעל היא עוברת בקרת אינדיקטוראלית נוספת. התוצאה — בקנותך בחנות סוללת עוצמה "אמקור" אתה מקבל את המוצר המשוכלל והטוב ביותר. אל תסתפק בנחות.

"לי תמוכור רק אמקור!"

**סוללות
עוצמה
אמקור**

חשבוע 1951

זוהי חידה חשבונית. כל ריבוע מסמל סיפרה. לאותן חספ-רות יש אותם סימנים. בעזרתן של פעולות חיבור וחיסור כפל וחילוק יש למצוא איזו סיפרה מציין כל סמל של ריבוע.

$$\begin{array}{rcl}
 \begin{array}{|c|} \hline \text{diagonal lines} \\ \hline \end{array} & + & \begin{array}{|c|} \hline \text{triangle up} \\ \hline \end{array} = \begin{array}{|c|} \hline \text{triangle up, triangle down} \\ \hline \end{array} \\
 \begin{array}{|c|} \hline \text{diagonal lines} \\ \hline \end{array} & - & \begin{array}{|c|} \hline \text{triangle up} \\ \hline \end{array} = \begin{array}{|c|} \hline \text{triangle down} \\ \hline \end{array} \\
 \begin{array}{|c|} \hline \text{diagonal lines} \\ \hline \end{array} & \times & \begin{array}{|c|} \hline \text{triangle up} \\ \hline \end{array} = \begin{array}{|c|} \hline \text{triangle up, triangle down} \\ \hline \end{array}
 \end{array}$$

קרנית

מכון לעדשות מגע

עדשות

רכות וקשות

חוברת הסברה תשנח

לכר דורש. גורדון 31

ת"א, טלפון 234642.

(המשך מעמוד 33)

באותה שעה ממש, בלא תכנון מראש, התקדמה על הכביש הראשי פלוגתו של שמאי קפלן (נהרג אחר כך, מעבר לבריר גפספה), מגדוד הסנטוריונים של 7. הי טנקים של "המיגן" ירו גם לעברה — ו נמצאו כולם בהתקפת דריכונית של עמוס (אשר החליף טנק) ושל משאי.

בעוד כוחו מפורז כך לכל רוחב גיזרתו ועומקה, נקלע רפול לצרה. בתיכונן הראשוני נועדה חבורת הפי קור לנוע עם כוח של ממש, כולל אחת מפלוגות הטנקים, כדי שיהיה ביכולתה להתערב, עם מישקל משמעותי, אצל כל אחד מן הכוחות האחרים. אבל בהתוהה ובפיזור שנגרמו, מצא עצמו רפול עם 2 זחל"מי חבורת הפיקוד שלו ועם עוד כמה תועים שנתחברו אליו, ועימם לחם. כסכיבות השעה 14.00 עלה כוח זה על מוצב — אשר שימש, כנראה, כמקום המיפקדה העיקרית של חטיבה 11 — ומצא עצמו לר

פיקים ב"לוחמת שריון" היתה שריטת המפקדים ככוחותיהם לקי ייה ביותר, ואבד כליי הקשר בין הטנקים לצנחנים. מפקדי הצנחנים לא ידעו להפעיל ולנהל כחי לכה את יחידותיהם הממונעות ו"המשוריינות".

אומנם, עוד קודם למלחמת שתי הימים ברי היה לכל אדם מבין צה"ל כי הצנחנים — כמו כל חי"ר אחר — יידרשו בוודאות להילחם, במרבית המקרים, כי חרמ"ש ובשיתוף עם טנקים. אבל צה"ל החליט כי לחימה זו איננה עיסקם הייצור די של אנשי החי"ר, אלא שייכת, משום מה, רק להחילת שריון.

קשה להשתחרר מן התחושה כי אילו היו ניתנים לצנחנים ברפיה המורית לרכיבה, במקום זחל"מים, היה הדבר לגביהם מבחינת ההשפעה על לחימתם, היינדיה כימקם. אבל, כאמור, האחריות לכך איננה מורטל על רפול, או על מפקדי הגדודים

"פטון" מאחורי הצנחנים בקרב רפיח

חם בכוח ערף עליו בהרכבה. רפול פנה אל טל, ביקש עזרה — רכב יוצאידופן, לכל חדיעות — וכך נג' רם אותו משכר שסופר עליו קודם, שכלם את תנופתה של האוגרה. הללו — אה נכון יותר, כל שרידיהם — פטונים של עמוס, שלאחר סיום חיסולו של "המיגן" פנתה מיוזרתה וחברת אליו. בדרכו הלאה חילץ עמוס גם את דני שני, כאשר בא מאחור על אותם טנקים שצרו על דני, ושלט עלה בידו להשמידם מ חזיתם. בשעה 15.30 נפגשו כל הכוחות הללו — אה נכון יותר, כל שרידיהם — בצומת רפיח עם גדוד החרמ"ש של מכסי, ועם חבורת הפיקוד של טל שהגיעה לשם לפניהם. בשעה 14.00, דקה אחת לפני שדיווח פניקו על הימצאותו באל-ערש, הודיע רפול: "הצומת בידי."

נותר עוד ט. הוא מסר שמצבו טוב, ורק ביקש מסוק לפינוי נפגעי הרבים. באותה עת כינס מח"ט 11 המצרי את שארית יחידותיו בין ט. לבין "הצומת" ואו עובם (לא ברור אם נמלט, או יצא להעשק עזרה. אחר כך הוברר שנהרג). על ריכוז זה פקד אותו קציני אג"ם מצרי חטיבתי אמרי, ומשם נפתחה אש כבדה על המסוק שנשלח אל ט. הוברר, כי מן ההכרח להתחבר אליו ולחסל סופית את שריי ההתנגדות המצרית. טל הורה לי רפול לפנות מייד דרומה. עם כל מה שבירד.

11 הטנקים שנותרו בפלוגותיהם של עמוס ודני, עם טנק המג"ד בראש ובמרי כז — רפול בתוך צריחו — פנו דרוי מה, לאורך הדרך ההרוסה בואכה גיי צנה. לא נותרו בהם כמעט כל תחמושת ודלק. רק ארבעה קילומטרים נעו הטנקים, אולם, כאשר חברו אל הצנחנים הי טנקים, נעצרו במקומם 4 פטונים. מיי כליהם יבשו, והם נגררו אל הצומת. בשעה 19.30 של יום ח"פ ביוני הושלם כיבושו של מערך רפיח.

השטרוריה של החי"ר

ל הזקקים שכה בלשו ביוס-הכיר פורים, כאשר למיגרעותיו של החי"ר בצה"ל, בלשו כבר, במלוא עוצמתם, בקרב שתואר לעיל. משום העדר אימון וחכמה מסי

הרגע לו אתה מצפה חודשים כה ארוכים יגיע השבוע, ביום חמישי או ביום רא"ש. הוא גם יהווה עבורך סימן לפתיחת תקופת חיים חדשה. אין צורך לחזק את העי בר, אך השתדלי לבנות עתיד טוב יותר. כוח השיכנוע שלך גוי בר. אתה אמנם מוצא את עצמך מבודד, אך יחד עם זאת מאושר ובעל כוח בלתי-רגיל. אפילו יריבים, עליהם תשפיע בנושא מסו, ייס, יכבדוך. הרבו בשבוע זה במסעות.

חזאנים
23 בספטמבר -
22 באוקטובר

מזור איך שאתה מסתבך כל הזמן ב- תככי-חולות, לא! כאילו כל זה היה אהוב עליך. אבל אתם שונאים תככים, לא כן, בני-עקרב! נו, את הסוד לא נגלה. זה יישאר בינינו. לעז מות זאת, כדאי להת- רענו במעט נסיעות או טיולים. הבריאות שלך חשובה, בת עקרב: שימרי על עצמך — ב- ייחוד הישמרי ממחלות מידבקות, בעיקר במקומות ציבוריים. חרבי להתרחץ בים, כי מי הים חמלוחים ישמעו עליך טוב. לבשי בחיר ואל תחכי את חברתך. זה רק מזיק.

עקרב
22 באוקטובר -
22 בנובמבר

תיווכחי לראות שהוא מוכן לבוא לקראתך ולגלות הבנה בכל הנרי גע לך. הוא לא יוכל להסתיר את מבוכתו כשתבחיני שהוא נמי שד אליך, יום חמישי הוא יום השלטון ה- בלתי מעורער שלך. הוא עשוי ביום זה ל- הסכים לכל מה שעולה על רוחך, אפילו לקבל את חציית השנונים. אל תספרי לו על הידיד החדש שהיכרת.

קשת
23 בנובמבר -
20 בדצמבר

אתה מרבה לשבת במקומות ציבוריים, בלי לעשות דברים מועילים. נסה לשנות מינהג פסול זה לפני שיקש לך. אל תנסי לחפש את עתידיך ב- בר — הוא עזב אותך וזוהי! לעומת זאת, תפגשי השבוע אדם, שיקסיס אותך. בגישה נבונה, תצליחי לרכוש את חיבתו. בעיות נפ- שיות המציקות לך, אינן מאפשרות לך ל- חתרכו בדברים נחוצים. התייעצי עם רוי פא. קצת בילוי, עשוי לשפר את מצבך.

גדי
21 בדצמבר -
19 בינואר

אם כי יש כל הסיכויים שתצא לנצל את החופש החדש שלך, אל תעשה זאת: גם הנסי עות מסוכנות השבוע. לבני-דלך, וגם שנינוי הפתע טומנים בחובם כל מיני סכנות פסיכר- לוגיות. כדאי, לעומת זאת, להכיר אנשים חד- שים, ולהתעניין בתחור מים חדשים. בהזירות. עסקה טובה מדמנת בדרכך — קחה בשתי ידיים ואל תעבנה.

דלי
20 בינואר -
19 בפברואר

היומיים הראשונים של השבוע מתאימים לעריכת חשבון נפש ולתבחרת מטרות ל- טווח ארוך. דאג לכך שתימצא בחברתם של ידידים מהימנים ויי- אליסטיים, שיוכלו ל- חדרכך ולסייע לך ב- קבלת החלטות חשובות, הנה אחיזת כבל הנוגע להוצאות כס- מיות שתקבענה את ע- היתכנותן. חזקתם

זנים
19 בפברואר -
20 במרץ

טלה
21 במרץ -
20 באפריל

לך מה שאת מרשה לו לתת. אל תחשש לצאת לבלות הרבה, לערוך טיולים ארוכים. רצוי במכונית, חומעתך היא בעלת חשיבות מרכזית ל- בריאותך ולמצב-רוחך, שמור פאסון.

עננים סוערים יכסו לך ראת סוף השבוע את חיי האהבה שלך. אם אתה נשוי — תפרוץ מירבה סוערת בינך ל- בין אשתך. אם יש לך חברה — תיפרדו. גם את, בת שור לא תל- קקי דבש השבוע: את תיפרדי לזמן ארוך מ- אדם הקרוב מאוד אליך. שתייתך המופרזת תרחיק את רוב ידידיך.

שור
21 באפריל -
20 במאי

השבוע מתחילה תקו- פה בחיך, בה תצט- רך לנקוט ביוזמה, שוב ושוב. על כן מוטב ש- תתכנן בזירות את צעדיך הבאים. בת האומים: חוזרי ב- מיוחד מסק, תאכלי לפני שאת הולכת ב- בוקר לסידורים, כוח המשיכה שלך יגבר, לקראת סוף השבוע. אחרי מוצאי שבת תגבר השפעתך למשך זמן קצר, נצלי זאת.

תאומים
21 במאי -
20 ביוני

סרטן
21 ביוני -
20 ביולי

רגשי-הנקמנות לא יעזור לך, ועשוי אף להזיק לתוכניותיך לטווח ר- חוק. מכתב שיגיע אליך ביום ג' בת סר- טן יכעס אותך כל-כך, שמוטב כי תשקלי ימים אחדים את תוכנך. ב- טרם תנקטי פעולה או תשגרי תשובה, לכאן או לכאן. לעומת זאת אינן ספק שאפשר לנצל את השבוע הזה: לשקול בו מחדש את כל הבעיות הכס- פיות והמשפחתיות שלך, לאור הגילויים החדשים שעליהם לא ידעת קודם לכן.

יום ד' מתאים לסידור- רים כספיים. יום ו' מבוא לך בשורה לא כל-כך נעימה. זהו שבוע טוב לאלה חיר- צים לבלות, לרקוד ול- טייל. אולם בסוף ח- שבוע עליך לאגור כוח לקראת הבאות — לא כל-כך טוב לעסקים. בייחוד ידאגו אותך שותפיך ושכניך. סידורי בית יש לסיים בזריזות — אחרת יביאו לך שיבוץ ראש. בחזית-הכלב אין השבוע הרבה חדש.

ח' בחדש עשוי ל- התגלות לך כיום בעל משמעות בכל הקשור לפעילותך הרומנטית. תיווכה שיש לך יותר ידידיאמת ממה ששי- ערת. מתלות שימושיות יפתיעו אותך. חייחבי רה עליזים ונעימים יסיוח את דעתך מבט- יות חיוניים. שבוע טוב לחיטכו. התקשרות עם בן מזל דגים.

מחנה
21 באוגוסט -
20 בספטמבר

המורדת שחזרה למוטב

מכופף האצולה

תהיה דעתכם על אורי גלר אשר תהיה תגידו רמאי, נוכח, עליו, תגידו גאון — לא חשוב. תגידו מה שתגידו. לו זה לא משנה, כי אם בארץ מתייחסים אליו בספק רב, הרי באירופה, לעומת זאת, הוא אליל אמיתי שמשגע לכולם את השכל. ולא רק את השכל, תשמעו ממני. הוא הצליח לשגע גם כמה לבבות, כדרכו ב־קודש.

הלב האחרון שהובס עליידי מכופף־המולגות הנודע הוא ליבה של אחת ה־פנויות המבוקשות ביותר בחוגי־הסילון ה־בינלאומי, לִיאָנוֹרָה זאכס, שהיא לא פחות ולא יותר אלא גיטתו של המלונר הגרמני ונערה־שעשועים הידועה ב־גִילְתֶּר זאכס, שהיה בעלה של בְּרִיטְוִיט בֶּרְדֵּן, ליאנוורה, שהיא אשת אחיו של גינתר, היה בנפרד מבעלה, ונמצאת כעת בהליכי גירושין המכוסים היטב על־ידי הציתונות האירופאית.

בקיצור, אורי וליאנוורה הסכו לצמד בלי ייפוד, והוא חי איתה בחילה המפוארת שלה שליד מינכן.

הנכרת זאכס, שהיא בת 36 אבל יודעי־דבר טוענים שהיא נראית בת 20, ידועה במדיניות הבתי־הפתוח שהיא מנהלת. כל המיזמה באמנות ובחברה הגבוהה של מינכן הם במאבקה, והיא מקבלת אותם תמיד בגינס ובגליים יחסות. אותם יודעי־דבר מספרים שגם אורי גלר, הידוע כנחור המקפיד בלבשו, שינה לאחרונה את הסיגנון, וגם הוא מקבל את האורחים בגינס ויחף.

פעם בשבוע נראה הווג המאוהב ב־בראטרי, שהוא מעין בית־קפה ומועדון פופולרי במינכן, ובו נערכת מדי יום רביעי קבלת־פנים לאנשי־אמנות וליאנטלקטואר־

אורי גלר

גינס ורגליים יחפות

לים. על־ידי הרונות נאריה פון־כֶּרְגֶּה חוף.

הרונות, שהיא בת 74, מקבלת את פני אורחיה במכנסים קצרים ובפומית ארוכה, ואומרים שגלר הפך לחביבה הנוכחי, וכי היא זומינה אנשים באופן מיוחד כדי לחזות בנפלאותיה.

וילד־הפלא הישראלי עומד ומראה ל־אמנים נודעיים — בהם הסופר קרל שְׁמִיטֶה, הכותב עתה ספר על מלחמת דִּיין — איך הוא מסוגל לחלוש על שונותה, תכשיטתם ואפילו על מחור־תיהם, אם תרצו.

אי־פאריאה ימים שבהם היו לו כוכבי־קולנוע הוליוודיים, שהיו מבקרים בארץ, מרעידים את אמות־הסיפים?

איפה הימים שבהם כל שחקן זר מסוג ג' שהיה מגיע הנה היה זוכה בכיסוי עיתונאי שמעולם לא חלם עליו בביתו. איפה הימים שבהם היו שחקני־קולנוע לזבשים את מיטב בגדיהם לפני ראיון עיתונאי, שלא לדבר על שחקני־קולנוע שהיו מחזיקות אותן בלובי של המלון שעה שלמה לפני שהיו מואילות בכלל להתפנות אליך. וגם אז, כשסוף־סוף היו מואילות להעלות אותך אל חדרן, היתה מצפה שם הצגה שלמה בנוסח עשרים מינוודות, שלוש מזכירות, ושחקנית אחת מאוסרת מ־קֶרֶגֶל ועד ראש, שלא לדבר על בגדי־פאר ראוותניים וכל מה שכרוך בה.

חלפו הימים האלה, בריוק כשם שחלפה הרומנטיקה בסרטים. הדור החדש של ה־שחקנים הצעירים והמצליחים של הוליווד הוא שונה. וטוב שהוא שונה.

דוגמה חיה לאותו דור שחקנים צעיר וחדש הצומח בהוליווד היא השחקנית **ברברה (פִּינֶאָל) (שחף)**, לשעבר **הארשי**, הנמצאת כעת בארץ לרגלי צי־לומי סירטו של **מנחם גולן**, יהלומים.

ברברה נולדה בהוליווד לאם ממוצא אירי ולאב ממוצא יהודי. ש־מי־שפחה המקורי היה הרשמיין, והוא שונה ל־הארשי על־ידי סוכנה. ברברה עצמה, ש־מעולם לא אהבה את השם הארשי, שינתה אותו מאוחר יותר ל־פִּינֶאָל. היה זה כשה־גילמה את תפקידה הקולנועי הגדול ה־ראשון, בסרט הקיץ שחלף.

בסרט זה גילמה את דמותה של הילדה הסקסית הפרובוקטיבית, המהווה גורם ישיר לכל הצרות הפוקדות את ארבעת הילדים המתבגרים, שהם גיבורי הסרט. במהלך ההסרטה הורגת ברברה שחף ש־גידלה וטיפחה במרידתה. כדי לתרגל את סצינת ההריגה שיחקה ברברה עם כמה שחפים. אחד מהם, שנקשר אליה במיוחד והיה הולך אחריה לכל מקום, נקרא על־ידי אנשי הצוות ברברה סִיגָלֶל. באחת הפעמים שבהן צריכה היתה ברברה להעיף את השחף באוויר ולתפוס בו בנפילתו, קרתה תאונה והשחף נפל על האדמה ושבר את מפרקתו. באותו רגע, מספרת ברברה, הרגישה כה גישמתו של השחף ונכנסה אל גופה והפכה חלק ממנה. אז שינתה את שמה ל־פִּינֶאָל.

לא עזרו כל ניסיונות השכנוע של מביני־עניין, שטענו באוזניה כי לא טוב לשחקן לשנות את שמו. כי זה מבלבל את קהל הצופים. היא שינתה את שמה, והנה. בכלל, ברברה מעולם לא התחשבה באופן מיוחד כמה שאומרים אי כותבים עליה. כשהיתה בת 19 הכירה את השחקן ה־מבוגר ממנה ב־12 שנים **דיוויד קֶאֶרֶאֶרֶי**, דיוויד ומייד עברה לגור איתו בביתו.

דיוויד, שאינו מוכר כלל בארץ, הוא כוכב־טלוויזיה מפורסם מאוד בארצ־ה־וב־אירופה, בזכות סידרת־טלוויזיה שהוא ה־כוכב שלה, והנקראת קונג־פו.

הוא גם יצור יוצא־דופן ומורד ידוע, וחיסים בינו לבין ברברה זכו במשך השנים לכיסוי נרחב בעיתונות, את גת־שבו כווג תמוה באופן מיוחד, התלבשו בבגדים היפים, הפגינו את נטייתם ל־סמים ברי־שגל, וטענו כאיש אחד כי הסמים הם דרך־החיים שלהם, וכי אינם מוצאים כל פסול בעישון מריחואנה ובי־נטילת סמים.

גם החלטתם להביא ילד מחוץ למסגרת הנישואין זכתה לכיסוי עיתונאי מלוח־שי בקליפורניה, אימהות ללא נישואין היא אחד הדברים השכיחים, ואיש אינו מתרגש מכך.

אבל הווג המוזר הזה, שהחליט לקרוא לתינוק שיוולד בשם פרי (חופשי), נאלץ להשיב על שאלות עיתונאים, ומכיוון ש־כשחקנים חבינו השניים כי עליהם לקדם את הקריירה שלהם בעזרת יחסי־ציבור נכונים, הם השיבו, וכמצופה, לא תמיד צוטטו נכונה על־ידי העיתונאים.

היום, אחרי שבע שנים שבהן חלקו יחד את חייהם, נפרדו ברברה ודיוויד. התקופה שקדמה לפירוד היתה בשביל בר־ברה, לדברית, התקופה הקשה בחייה. אשה חדשה נכנסה לחייו של דיוויד, והוא החל

ברברה פִּינֶאָל ופרי השחף בא לארץ

להתגע. בין השאר זכורות התקריות כש־פרץ לבית שכנים במצב של שיכרות, ו־כשניסה לאנוס גברת אחת שהלכה לתומה ברחוב, כשהיה תחת השפעת סמים. כעת, כשזה נגמר, אומרת ברברה: „בעצם אני בחורה רגילה לגמרי. הייתי עם האיש שאהבתי, הוא היה הרבה יותר היפי ממני. אני בחורה פשוטה שמתייחסת רק לדברים המתרחשים בסביבתה. מובן שהתנסיתי בסמים, אבל בשבילי זו לא דרך־חיים. בשביל דיוויד כן, בשבילי לא.

„אילו רציתי הייתי מתחתנת איתו. לי זה לא משנה. הנישואין לא עושים את היחסים בין בני־הזוג טובים יותר או טובים פחות. היה זה דיוויד שהיה נשוי בעבר, ושיש לו ילדה בת 12, שהתנגד לנישואין. אבל היום, כשהוא מאוהב באשה אחרת, הוא עומד לשאת אותה לאשה. ככה זה. את חיה עם מישהו שנים, ופתאום נכנסת לתמונה איזו גברת שמשנה לגבר שלך את כל הפילוסופיה שלו.

„מובן שהייתי עצובה כשהיחסים בינינו הסתיימו. הוא היה בשבילי הכל מאז היותי בת 19. כשהכרתי אותו הייתי תמימה וילדותית, שונה כל־כך מדמוי־ישיש לי היום. אני קצת מוראית בגלל הילד שלנו, שהיה קשור כל־כך לאביו, אך אני בטוחה שתזמן יעשה את שלו.

„להיות אמא לא נשואה זה קשה. קשה לשאת בנטל לבד. אני מתייחסת אל בני כאל חבר, ואני לא עושה עניין מהגידול שלו. פה, בישראל, תשמור עליו בחורה אנגליה כשאחיה בצילומים, ואני אחיה איתו בכל רגע פנוי.

כיום משקמת ברברה את חייה בעזרתו של גבר חדש שפגשה, במאי ותסריטאי בשם **המפסטר פנשייר**. היא, כמוכן,

מתרגשת מעצם שהייתה בארץ. „הנסיכה תנה, היא אומרת, „באה לי באופן אישי, בזמן, וישראל היא ארץ מעוררת התרגשות, אולי בגלל התנ״ך ואולי בגלל הרעש סביב בה בעיתונות העולם.

דיעות פוליטיות אין לה, לברברה. היא כימטט שלא קוראת עיתונים. ולמרות שהיא נחשבת כשחקנית צעירה ומצליחה ומוזמנת למסיבות רבות, היא אינה ציפור־לילה ואף לא מעורה בחברת השחקנים. „אני מכירה כמה מהם, היא אומרת, „אבל החברים שלי הם הבנאים והנגרים שבונים

את ביתי בלור־קניון שליד הוליווד. הבית הזה בלור־קניון הוא ביתם של ברברה ודיוויד. כשדיוויד עזב אותה, הוא השאיר לה את הבית. היא גרה בו עם בנה בתנאי מחנאות, בחדר האחד והיחיד שהיה בנוי על תילו כששאר חדרי הבית עדיין פרוצים לכל רוח. בנה פרי הוא ילד מקסים. הקורא לאמו בשמה הפרטי. היא בחורה עצובה, ברברה, אבל השמש הישראלית עושה לה, לדבריה, טוב, ובכלל היא אהבת לעבוד. ומי כמוה יודע שאין כעבודה כדי להוציא מהדיפרסיה.

אהבה שכזאת

זהו סיפור עצוב, ובלי שמות. נתתי את דיברתי שלא אפרסם שום פרט העשוי לזכות את גיבוריו. אבל למרות שהוא נראה כאילו נלקח מכל פתבי דמיון ראניון או אנטון צ'כוב, הוא קרה באמת. לפני שלושה שבועות, בע־מק יורעאל.

באחד המשקים חלכה לעולמה אחת מוותיקות המשק. דמות ידועה, ש־ביום בארץ התחנכו על ברכיה. היא חש־אירה אחריה בעל, קשיש, מחלוצי ה־שוב ובוגיו. עמדו לערוך לה הלוויה ול־קברה בבית־העלמין שליד המשק. אבל הבעל ביקש לדחות את ההלוויה ביום. שאלו אותו, „למה? והוא השיב ב־פשטות: „אני רוצה להתאבד ולחיקקר עימה יחד.״ לא לקחו אותו ברצינות. מישחו אפילו התלוצץ: „אז תתאבד חי יום!״ אבל הבעל האלמן עמד בשלו: „מחר, יש לי עוד כמה סיפורים לגמור.״ לא חבינו, אבל נעתרו לבקשתו.

עבר יום. הגיע מועד ההלוויה. המי־תינו לבעל, והוא לא בא. פיתאום נזכרו שהוא מילמל משהו על התאבדות. רצו לחדרו. מצאו אותו שם שוכב במיטתו ללא־הכרה. ליד המיטה נמצאה חפיסת גלולות־שינה ריקה.

הבהילו אותו לבית־החולים שבעפולח ושם, אחרי מאמצים מרובים, הצליחו להציל את חייו.

באותה שעה בה החזירו אותו לחיים, הורדה אשתו אלי־קבר. הוא לא היה שם, לא חי ולא מת. החמיץ את החל־ווייה של רעייתו האהובה ואת הפסוק שקיווה כי יאמרו אחריתם: „בחייהם ו־במותם לא נפרדו.

לחסי־חוק על שולחן־המישפחה, כדבר ה־מובן־מאליו.

אותו ראיון עיתונאי גרר אחריו תגובות חריפות, בעיקר מצד הרבנית רחל גִּרְיָה. בתיה היתה בעבר, כידוע, אשתו של הסופר דן בן־אמון, והיא אם בתו נְעִמָּה. אחר־כך היא ניהלה יחסי־ידדות ממושכים עם צעיר יפה־תואר בשם לאֶרִי.

וכעת, כאמור, נמצאים בתיה ודורי ביחד בביתה היפואי של בתיה, ואומרים שהאזשר שלהם מרקיע שחקים. ותאמינו לי, אם יש שני אנשים ש־ראויים למעט אושר ושלווה סוף־סוף הרי אלה הם השניים. אז שיתיה להם רק טוב.

האהבה פורחת ביפו

ישראל בגלל שלא מילא, לדברי המנהלת של **דִּרְוֶרָה בִּינֶאָל**, את תפקידו כראוי, הוא בחור מעניין ורגיש במיוחד. עד ש־פגש את בתיה היה דורי בידידות ש־נמשכה שנים עם **עֶטְרָה אופק**, בתו של הסופר אריאל אופק, שהתפרסמה בזמנו, כשהיתה בת 16, והתאמ של סיסרה בראיון לעיתון־ינשים ידוע שהיחסים בינה לבין בתה חופשיים לחלוטין, ושנוש־אי מין ויחסים שבינ־לבינה הם בבחינת

בשק־בישקט. הרחק מעיני ההמון ה־סקרן, פורחת לה אהבה שקטת ויפה בין שני אנשים מעניינים, שאין לי שמץ של מושג איך הם בכלל הגיעו אחד אל השני. אך מאז שהגיעו, כך אומרים, ששט אי־אפשר להפריד ביניהם. והאהבים הצעירים האלה אינם אלא הצעיר **בתיה אפילו**, והשדרן דורי **בִּינֶאָל**, תאמינו או לא. אז ככה. דורי, שפוטר, כנור, משידורי

רחל מרחלת על כל העולם

נערת השבוע

עלי והזדמנות הפז

באונברסיטת תל-אביב, שם לימדה אמה של טלי, שולמית.

רוברט, שהיה חביב המורה, הוזמן על ידיה פעמים אחדות אל ביתה, כדי להכיר את הבת טלי. אלא שהוא חשב, כך מספרת טלי, שהיא נראית כמו האמא שלה, וסירב.

רק אחרי שראה דוקומנט — בצורת תצלום של טלי באחד מעיתוני הערב, ורק אחרי שקרא מתחת לתמונה כי טלי שייכת למחלקת הפיתוח האמיתיות וזיכאצא באלה סופרלטיבים, הואיל הבעל-לעתיד להרים טלפון.

אחרי שהוא שמע בטלפון גם את קולה של טלי, שהוא עדין ושקט, לקח לו בדיוק עשר דקות כדי להגיע אל ביתה ואל בתה של המורה-לסיפורת. ומאז, כמאמר המשו"ררים — בחייהם וכי לא נפרדו.

לאחר נישואיהם ירדו השניים לירושלים, והם מתגוררים היום בשכונת תלפיות בבירה.

אז אחרי שהסתדרה בחיים, שכן הבעל הוא לא רק בחור יפה וצעיר וסטודנט ומאומה אלא גם איש-עסקים מצליח, החלי טלי ששוב אל אהבתה הראשונה, התיאטרון, ונרשמה ללימודים בסמינר הקיבוצים.

היא כבר הספיקה לשחק בסרט אבו אל-בנאת, ולאחרונה סיימה תפקיד חשוב בסרט יהיה טוב סלומוניקו.

טלי, שבאה לפגישה הראשונה עם הבמאי בהפקה שבין שיעור לשיעור בסמינר נראתה, לדבריה, כליכך רע, עד ששלחו אותה הביתה עליהם. אבל כיוון שהיא מאלו שהאמביציה עוד תוליד אותן רחוק, לא ויתרה הקטנה, נפגשה עם הבמאי שוב, ובפעם השנייה הצליחה לשכנע אותו ש"דווקא יש לה מה להציע, הוא, בתמורה, כמעט שהציע לה תפקיד של חייל א' או משהו.

אלא שכאן התערב הגורל הזקן והטוב. שתקנית שאמורה היתה לשחק את תפקיד ויולט, התפקיד שאותו גילמה טלי לבסוף, חלתה, והסמינרסטית העיקשת זכתה בו.

השתקנים שהשתתפו בסרט לצידה של טלי אומרים, שהבמאי פרדי שטיינר הארט מעולם לא התחרט על החלטתו לתת הזדמנות לשחקנית היפה והאלמונית. ויותר מזה, הם אומרים שכל מה שהיא יפה כך יש לה גם כישרון.

אני, שראיתי אותה בפעולה, מוכנה לקחת את הדברים האלה ברצינות, ולהת' נבא שיום יבוא ואנחנו עוד נשמע רבות על הקטנה.

כשהיא היתה בלהקת הנח"ל, היא נחשבה כאחת החתיכות היותר-רציניות שם. וזה היה מביצע לא קל, אם לוקחים בחשבון שיחיד איתה שירתו אז, באותה להקה ממש, חתיכות כמו ירדנה ארזי, מירי אלזני, רותי הולצמן ואלה לופטין, שכולן היום זמרות כישרוניות בזכות עצמן.

אבל למרות המיכשולים החתיכים האלה, הצליחה טלי סירומה לבלוט על פני השטח.

כשהיא השתחררה, בא לה לקחת את המיקצוע ברצינות. אלא שבדיוק אז התערב ידידנו קופידון השובב, בדמותו של ר"ב בראש שוב, שהוא היום הבעל החוקי של טלי, והיא החליפה את שמה תיכיומית, ללא כל היסוסים, ושמה בישראל מאז שנישאה לו הוא טלי שומן.

אלא שההיכרות בין קופידון-רוברט לבין היפהפייה-טלי לא היתה סתמית כלל וכלל. הבעל היה סטודנט בחוג לסיפורת עברית

טלי שומן
בחורה עם אמביציה

ההכשר של אילנית

היא באמת בחורה נחמדה, אילנית, או, כשמה האמיתי בחיים, חנה צח. זמרת מפורסמת מצד אחד, אבל מצד שני בחורה שקטה ונחבאת לגמרי אל הכלים. על ידידותה עם דוקטור יהודה מרמור, שמרה בקנאות רבה, וכשנגמר הסיפור לקח הרבה זמן לאנשים שלא היו מעורבים בעניין לדעת שאכן הוא נגמר.

גם על ידידותה עם העכשווי שלה, נחום כשר, שהוא מהנדס במיקצועו ועוסק כרגע בקבלנות-בניין, שמרה אילנית בסוד.

"בעצם", היא מספרת, "החברים שלי בכלל לא שייכים לעולם הבידור. את נחום הכרתי דרך חברים שהזמינו אותי לראות את הבית שלו ביפו העתיקה. באתי, הצצתי ונפגעתי. כל זה קרה לפני חצי שנה. התחלנו לצאת באופן קבוע, ועם הזמן הסתבר לנו שאנחנו מתאימים אחד לשני, וכשאוהבים, הכל נראה בסדר, או זהו. או שזה בא, או שזה לא בא. ולנו זה בא — אז החלטנו להתחתן." תקשיבו, תקשיבו, אפשר רק ללמוד מזה.

"אני בכלל לא הטיפוס שהולך אחרי שיגעונות האופנה של הבורמה", טוענת אילנית. "אז מה אם מקובל להיות יחד בלי להתחתן. נכון, שעשיתי אנחנו חיים יחד באותה דירה, אבל אם חושבים לטווח רחוק על משפחה וילדים, צריך להינשא."

"מייד כשהתגרשתי מ'שלמה צח', אמרתי שאני רוצה להתחתן שוב. למזלי, שלמה הוא הידיד הטוב ביותר שלי. לא היינו יכולים להיות יחד אפילו יום אחד נוסף, אבל כל זמן שהוא בבית שלו ואני בבית שלי, אנחנו מסתדרים מצויין. הוא ונחום ביחסים לא-נורמליים. בכלל, אני שמרתי על יחסיידידות עם

אילנית ונח"ל
החלום — ילד

קאריירה שלי, אני לא אוזן בלי שלמה. "בניתיים קבענו, נחום ואני, תאריך נישואין לחודש מארס, וזו תהיה חופה שתיערך בשקט-בשקט, בחוג-המשפחה. אחר-כך, או שנעבור לגור בקוטג' שלי שנבנה עכשיו ברמת-השרון, או שנעבור לבית של נחום, ביפו העתיקה."

"קודם אני מקווה שאצא למסע-הופעות במזרח-הרחוק, וזה יכלול הפעם את יפן, תאילנד, והונג-קונג. המסע עוד לא אושר, אבל לי לא איכפת. אם ייצא לפועל או נחום ואני ניסע לירח-דבש של עבודה והנאה, אם לא, נישאר פה ונסדר את הבית. אני ממש מאושרת." מסכמת אילנית את השלב החדש בחייה, "ויש לי רק חלום נוסף אחד שאני רוצה להגשים, והוא תוכנית-יחיד. אני מקווה שהמצב ישתפר, ואוכל לצאת בתוכנית כזאת. אם לא, אז גמ"כן טוב. כבר הרבה זמן שאני חולמת על ילד, ואולי זאת תהיה ההזדמנות."

לא יידישע פאפע

אתם זוכרים את הסיפור העצוב זה? רומנטי על אניטה קסירר — בתו של היהלומן המיליונר מבגליה, שהימר תה את פיו של אביה, ועל אפו וחמתו ולמרות איומיו שידר אותה מהירושה נישאה לאשר אהבה נפשה, חיים רוי-זנברג (העולם הזה, 1922)?

ובכן, למרות כל הלחצים התחתנו השניים, כזכור, רוצה הרב זלמן-בליץ, וכשבוע אחרי החתונה אף נערכה מסיבה דתית במלון דבורה, כשבין 200 ה' מוזמנים בולטים הורי הכלה בהעדרם. אז אם מישחו מכס חשב כי עם הזמן ישלים האב-המיליונר, ככל אב יהודי טוב, עם נישואי הזוג הצעיר — טעות היתה בידו.

לא זו בלבד שהאב לא השלים עם הנישואין, אלא אפילו העובדה שבתו נמצאת כעת בחודשי הריונה האחרונים, לא הצליחה לרכך אותו.

אניטה וחיים, שאין להם מישפחה קרובה בארץ החליטו לנסוע לבלגיה, כדי שאניטה תוכל ללדת את תינוקה ליד הורי בעלה.

כשנודע לאביה של אניטה כי היא מגיעה לבלגיה, אמר כי הוא מוכן לקבל את בתו ואת התינוק שיוולד לה, רק בתנאי שהבת תוותר על בעלה. מה אגיד לכם, היידישע פאפע הוא כבר לא יהיה. נחמה-פורתא זומנה לזוג הצעיר כאי-שר לפני שעזבו את הארץ התבשרו כי הבעל הצעיר, חיים רוזנברג, התמנה כמזכיר שגרירות בלגיה בישראל. וגם זה לא הולך ברגל.

אניטה
אבא לא מכיר

מסיבה בא - מסיבה לא בא

מי לא היה שם? כולם היו. ראש עיריית אילת — היה, מנהל אוניברסיטת אילת — היה. אפילו ראש הכבאים של אילת היה. כולם, כמו שכבר אמרתי.

ובהתחשב בעובדה שהמסיבה היתה מסיבתו של בופי (בוטנאי) סחך, האיש שהצית בזמנו את תחנת-המוניות של אילת אדירוק בגלל שלא היתה שם מונית פנויה בשבילו, הרי מסיבת-הפתיחה של מועדון-החילה החדש שהוא פתח בשבוע שעבר בעיר היתה גם מסיבת-הטולחה בינו לבין המימסד. אמר, כן יהי רצון.

התימורות הנעימה גנינות ספרדיות ורומנטיות, ובפתח עמדה יפהיפה בלתי-מזוהה בשם יעל, שחילקה לאורחים פרטים אדומים. הקרואים היו מסובים אל השולחנות, וטעמו ממטעמי הטבחית היהודית שהובאה על-ידי בופי באופן מיוחד מהצפון, כלומר מהארץ. כל היפים והיפות של אילת, ואלה לא מעטים, הפגינו נוכחות חובה, והיו אפילו כמה מהסוג הזה שהצליחו להסתן למסיבה היישר מתל-אביב.

בין אלה בלטו מייק סטובובצקי, איש יחסי-הציבור חסידי-המסיבות, ואל"ם (מי). עמום בנן בלי ציפי שלו. גם רמי נסמן, המלך הבלתי-מוכתר של אילת, לא הדיר את רגליו מן המסיבה של הקונקורנציה.

מה אגיד לכם, בופי הסתובב שם כמו חתן. הוא לחץ ידיים וניראה מבטוס עד הגג. הכל התנהל באופן הכי אלגנטי, קלאסה, ממש קלאסה.

ורק בתל-אביב נשארה ידידתו דהיום של בופי, סטודנטית יפה ואינטליגנטית בשם רחל. אולי מישו יודע למה?

1951

העולם הזה

תשובץ

קשקשת 1951

הפעל את דימויך ונסה למצוא
לציור שלמטה כותרת מתאימה אשר
תסביר מה אתה רואה בו. הצעות
לכותרות יש לשלוח לפי הכתובת:
קשקשת, ת.ד. 136, תל-אביב. ההג'
דרות הקולעות ביותר תפורסמה.
ובעליהן יזכו בכרטיס כניסה זוגי
לקולנוע דרייב-אק בתל-אביב, קול-
נועה המכוניות היחיד בישראל.

קשקשת 1949

- פקיד מטה-הכנסה בעיני הציבור.
מושה כרינאים, רח' ריינס 5, הרצליה
- כך נראה רבינוביץ' לתושבי
ישראל בחלומותיהם.
מאיר אנצ'ל, רח' אביגיל 4, רמת-גן
- תמונת-פספורט של שרשר.
אלה גוטמן, רח' חתכמוני
43, ירושלים
- הצבר הישראלי בדמות "הכושי
עשה את שלו".
נפתלי לבית, רח' אחוזת, כרכור
- מה שראו רגע אחרי שמגרש-
השדים סיים את מלאכתו.
חוזה וחזי רשף, רח' מנדלשטם
14, תל-אביב

בשעה 5.00
"נסיך העיניים"
בשעה 7.15
"כוכב פרא"
בשעה 9.45
"זמנים סוערים"

בסיסונות
שמות הריון
מכנסי הריון
טוניקות הריון
חליפות הריון
כהן מודל
תל-אביב, רח' נחלת בנימין 4
קומה ב', דרך החצר
פתוח עד 7 בערב
(סגור בשעות 4-2)
לחפונות ע"י סוכן: טל. 50344, ת"א

(המשך מעמוד 17)
למעשה קיבל בלומפילד את התשלומים
האחרונים ממגרת הציור מחברת אנג'לו
אפריקן (לה העביר מוטי את האופציה,
לכאורה). במאי 1965. בעדותו בבית-
המשפט בתל-אביב טען בלומפילד בעק'
שנות כי ידע שהארכת האופציה היא
פיקציה, אך הסכים לכך לפי בקשתו של
מוטי, וכי למעשה, מאז שנת 1963 אין לו
כל קשר לציור של ישקו ולעסקיה בישראל.
למרות זאת, כאשר תיכנן הגדלת הון
בקנדה בסוף שנת 1963, הכניס לניכסי
ישקו את מחסני הציור שכבר נמכר למוטי.
למעשה, ציור זה מופיע פיתאום במאזנה
של ישקו בקנדה גם בשנת 1967, וזאת
לאחר שבמאזן ישקו לשנת 1963 לא
הופיע כלל.

טפח

מן האמת

ב תוך ההסבר שהתעורר בבית-המשפ'
פס בולטים דבריו של עוה"ד ארוהין
שימרון, המגן על רואה-החשבון לסלי
גולדשמידט: "החברה הקנדית היתה מעוג'
יינת באופציה, ולהציג כלפי הבורסה ב-
קנדה את הציור כאילו הוא נתון לאופציה
בשנה הראשונה ובשנה השנייה נעלם מן
המאזן. לכן דרש בלומפילד כי רואה-
החשבון שלו יקבל מישראל תמונה של
חוסר נכסים, ותחייבויות בישראל פרט
לרשימות לקידוחי נפט, כדי להציג את
כל הפעולות של ישקו בישראל כאילו נעשו
על ידי צד שלישי. יכול להיות שבלומפילד
שותף להסכמה עם מוטי פרידמן... אין
ספק כי היתה הסכמה כזו...
אבל מכאן אי-אפשר להוציא מסקנה
כי אני סידרתי את פקיד-השומה בישראל.
אני שימשתי זרוע מוארכת של רואי-

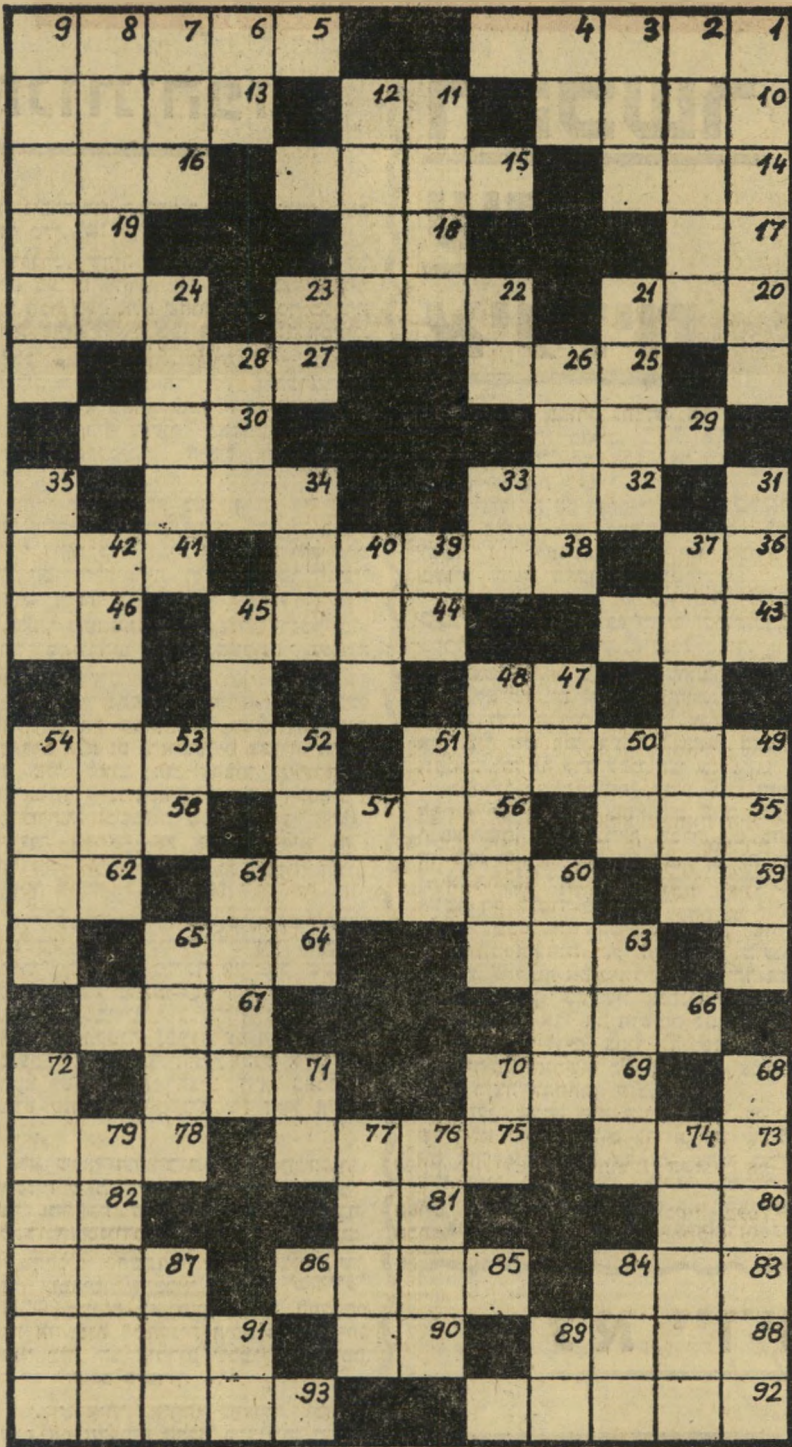
פרקליט פירון

אישור לאוצר

החשבון הקנדיים לצרכים קנדיים... החברה
הקנדית היתה מעוניינת בהצגה כלפי קנדה,
הבורסה שם, המאזן שלה, ואולי מס'
הכנסה שם, אינני יודע.
עורך-הדין שימרון מכין לחשוף טפח מן
האמת על עיסקי הנפט של בלומפילד
בישראל, כדי להגן על שולחו, רואה-
החשבון גולדשמידט, שייצג את בלומפילד
בישראל.

מבין השורות עולה בוודאות תמונה שבה
ניצל ברנרד בלומפילד — מי שגנב 30
מיליון דולר שהורשה לידי דיוויס ליש-
ראל — את ישראל, כדי לרמות את שיל-
טונות קנדה, את מטה-הכנסה ואת הבורסה
שם, ותוך כדי כך נתן יד למוטי פרידמן,
לעשות דברים דומים בישראל.
אבל כיום, ברנרד בלומפילד הוא עדיין
אורח מכובד וראש הציונות בקנדה, ולא
סתם ראש הציונות. בבית-המשפט הצהיר
על עצמו כעומד בראש אירגון התרומות
לתנועה הציונית בקנדה, וכן כמי שעומד
בראש אירגון ידידי ההסתדרות בקנדה.
אירגון זה מקבל תרומות ברחבי העולם,
בעיקר תודות להורשת רכוש באמצעות
צוואות נפטרים. ההסתדרות הפכה את
מבית-ההמטים לעסק פורה בהיקף של עש-
רות מיליוני דולרים, וכאשר נפגש פינחס
ספיר עם בלומפילד לפני שנתיים, וגילה
לו, כי הוא יודע על גניבת כספי לידי דיי-
וויס, עשה ספיר הסכם שלפיו יעביר בלומ-
פילד חלק מכספי לידי דיוויס למגביות
ההסתדרות. על סמך הכנסות צפויות אלו
בעתיד החלה ההסתדרות להשקיע בהקמת
בתי-ילדים ומועדונים. עתה נתקעה ההס-
תדרות עם בניינים באמצע ההקמה, ללא
סיכוי כי תקבל מבלומפילד את התרומות
הצפויות.

שאלה מעניינת היא מדוע הסדירו ספיר
ובלומפילד, כי הכספים יינתנו להסתדרות
ולא למגבית המדינה כולה, אבל על שאלה
זו חייב להשיב פינחס ספיר, והיא אינה

מאונך:

1. דג טורף; 2. יצירה מוסיקלית בעלת
גושא חור; 3. שופט מוסלמי; 4. מכר
נויי האלוהות; 6. יחידה של תפר; 7.
כינור-כבוד לרבי; 8. ייעשה חמור יותר;
9. קיבוץ בארץ; 11. קורה עבה; 12. פיר
לוסוף צרפתי (1712-1778); 21. אליל
פלישת; 22. מארבעת הבנים שבהם דיב-
רה תורה; 23. כלי-קיבול עשוי יוטה;
24. שאון; 26. נאדר; 28. בושם תנ"כי;
31. תמר; 33. אס-הפנינה; 34. אנחנו;
35. חומר ראשוני המשמש לעיבוד; 37.
דיו; 39. שופט; 40. מין מחול; 42.
שליט אלזיריה; 45. קנה דק בפרח; 47.
סוד; 48. קמילה; 49. דרך תחבורתית;
50. חצי מישח-קילדים פופולרי; 51. מחל-
קו האקדח; 52. הוא פתוח — והיד רר
שמת; 53. נהר באפריקה; 54. אלה-מיסחר
המכונף; 57. קריאת-התפעלות; 60. כשהלב
מלא מהכיל; 61. קיבוץ ליד חיפה; 63.
לא מיקצועני; 65. מנומנם; 68. לוקשים;
70. כיתה דתית; 71. מילת-בקשה; 72. כל
עובד מייחל לקבלה במקום-עבודתו; 74.
מין יתוש; 76. בן שבט ברבור; 77. שרף;
79. ציפור-שיר קטנה; 84. עליו מכה ה'
פטיש; 87. ליחה; 89. קריאת-יגון; 91.
קריאת-השתוממות.

מאוזן:

1. רוח-קדים; 5. שמה הערבי הקדום
של מדינה; 10. מושיע; 11. שטעמו
כלענה; 13. חדל לדלוק; 14. שופט על-
יון, ולא אגרנט; 15. פיקה, אבל נכלולי;
16. הנאה; 17. חומת-מים; 18. "כן";
בלע"ז; 19. ריקבון; 20. שחקנית-קולנוע
הוליוודית (ש"מ); 22. אפס כוחו; 24. שיר-
לכת צבאי; 25. מימטר; 27. בן-זוגו של
הוושט; 29. מעגל; 30. משקה חריף, תמ'
ציתו משמשת לתיבול; 32. גיע קל; 34.
נש; 36. שונא; 38. צייר ישראלי נודע
(ש"מ); 41. הרוצח הראשון בתנ"ך; 43.
מישח-קילדים פופולרי; 44. קלוקל; 46.
מלכסיקון הבקר (הפוך); 47. לא קשה; 49.
תכונת משיכת לב ההמונים; 52. חלקיק
זעיר; 55. קידומת המעידה על קיום חר'
מר כימי; 56. ארכיאולוג ורמטכ"ל-לשע-
בר; 58. מלך שייקספירי נודע; 59. התי'
כון הוא כזה; 60. שחמט; 62. ישן;
63. בראו אותה מצלע; 64. מנעול; 66.
מדינה תנ"כית; 67. גיאון; 69. מחלקי
הרגל; 71. חיצוניותו; 73. איכות; 75.
בעל-חיים מדבר; 78. ה"ווישר" של המכו'
נית; 80. מספיק!; 81. מאור קטן; 82.
מספיק!; 83. התייחסות; 85. בירה אירר'
פית; 87. אבר בעוף; 88. כשפים אפרר'
קאיים; 90. בהשאלה; מרכז; 91. היו
משהו; 92. חנק; 93. מעמידה במיבחן.

רג'יאני, פיקולי, מונטאן ודפארדיה ב'וינסנט', פראנסואה, פול וכל האחרים
אחרי התקף הלב הראשון

קולנוע

סרטים

יוחנן. משה ואהרן

וכל האחרים

לעיתים צריך לכתוב על סרט מסוים לפני התחלת הצגותיו בישראל. על-מנת להציל אותו, פשוטו כמשמעו, מאי-הבנה, שתתקם גם ב-עצמו וגם באותם צופים שיסבלו ממפח-נפש, כשיילכו לראותו ולא ימצאו את משאת נפשם.

כזה גורלו של סרט בשם וינסנט. פרנ' סואה, פול וכל האחרים, העומד להיות מוצג בביית-קולנוע אסתר, שהיתמחה ב'משך זמן רב במיקצוענים: סרטי פעולה, אימים, וטבח-המוני. לכן, הגה אזהרה: וינסנט, פראנסואה פול וכל האחרים הוא סרט בלי מכות, בלי סנסציות, בלי אלימות ובלי אונס. על כן, מוטב לו לישאר לי המצוי הנוהג, כשנדמה לו שרימו אותו בבית-הקולנוע, להפריע, קדם כל, לסר' בביתם אותו (והמעניין שאומץ ציבורי זה מתגלה רק באולמות חשוכים) לדעת זאת מראש. ואם הרעיון אינו מוצא חן בעיניו, שפשוט ידיר רגליו מאולם-קולנוע זה שעה שיציגו את הסרט הזה.

לעומת זאת, הרוצים לראות סרט משר' בה, אחד מאותם סרטים המשקפים נאמ' נה את התקופה, חייבים לראותו, ולא רק שעות שמשותפים בו כמה מן האווירה הגדולים של הבד הצרפתי, כמו איוו מוני טאן, מישל פיקולי וסר' רג'יאני, אלא מפני שהבמאי, קלוד סוטה, הופך בהדרגה לאחד היוצרים האישיים, המלוטשים והמקי' צועים ביותר היום באירופה.

דוקטור לתסריטים. קלוד סוטה הוא אחד מאותם קולנוענים שהגיעו לבימוי דרך סדרונות ארוכה, וצבירת ניסיון בשירותים של אחרים. במשך שנים נחשב כאחד ה'תסריטאים המוכשרים בצרפת. עבד עם כל סוגי הבמאים האפשריים, מן הוותיקים והממוסדים ביותר ועד לצעירים ה'מרדנים ביותר, והגיע לידי כך שזכה אפ'י לו לכינוי "דוקטור לתסריטים". כלומר, בכל פעם שמישהו נקלע לבוך ולא ידע כיצד לצאת ממנו, היו מרימים טלפון לסוטה, שכורכים את כישורונותיו לכמה ימים, וקוגים ממנו כמה תפניות בעלילה, וזאת, מבלי שיזכירו את שמו, בקשר למר' צר המוגמר (ברוב המקרים, הוא דווקא היה די מרוצה מעובדה זו).

בתחילת שנות השישים, עשה עם ליגו וגטורה מותחן בשם חשוף לטכנה, ובי' עיקבות הצלחתו התנפלו עליו בהזמנות לסרטים דומים. סוטה, שלא המתח עניין אותו בספור אלא האנשים, סירב. במשך ארבע שנים שמישהו נקלע לבוך ולא ידע כיצד לצאת ממנו, היו מרימים טלפון לסוטה, שכורכים את כישורונותיו לכמה ימים, וקוגים ממנו כמה תפניות בעלילה, וזאת, מבלי שיזכירו את שמו, בקשר למר' צר המוגמר (ברוב המקרים, הוא דווקא היה די מרוצה מעובדה זו).

בתחילת שנות השישים, עשה עם ליגו וגטורה מותחן בשם חשוף לטכנה, ובי' עיקבות הצלחתו התנפלו עליו בהזמנות לסרטים דומים. סוטה, שלא המתח עניין אותו בספור אלא האנשים, סירב. במשך ארבע שנים שמישהו נקלע לבוך ולא ידע כיצד לצאת ממנו, היו מרימים טלפון לסוטה, שכורכים את כישורונותיו לכמה ימים, וקוגים ממנו כמה תפניות בעלילה, וזאת, מבלי שיזכירו את שמו, בקשר למר' צר המוגמר (ברוב המקרים, הוא דווקא היה די מרוצה מעובדה זו).

סוטה ניצב לו מן הצד, מתבונן במאור' עות הקטנים שמהם בנויים חיי יידיים אלה. קולט כל גי'ע עפעף, כל קמט חדש שנחרש בפניהם. כל ברק שמתעמעם בעי' גיים. הוא עוקב אחרי היחסים המשתנים ביניהם לבין בנות-זוגם, יוצר עולם מלא חמימות ועצב בעת ובעונה אחת, ומתייחס באהבה והבנה לכל הדמויות, ללא יוצאת מן הכלל.

צורות דומות. ואם הסרט כולו גראה כפרי עבודה אוהבת ומסורה, אין בכך פלא. סוטה הוא איש הנאמן לשותפיו, וחזר אליהם שוב ושוב. לקלוד נרו, שעל סיפרו מבוסס הסרט והו סירטו השלישי עם סוטה; לתסריטאי דאבאדי, הסרט ה' פיקולי (כשלא הופיע בסיו' ורודי לפני המצלמה, ליווה קולו את הסרט, כמספר); למונטאן והו סרט שני עם סוטה, וכן גם לרבים משחקני-המשנה ומן הצוות הסכני. ונוסף אליהם אחד, שחקן שהיום רואים בו את בלמונדו החדש של הבד הצרפתי. שמו ג'ראר דפריה, והוא מגלם בסרט את הדור הצעיר, אשר בעוד עש' רים שנה יהיה בדיוק כמו וינסנט, פרנ' סואה, פול וכל האחרים, לזמרות שהיום הוא עדיין משתעשע בחיקות לקאריירה מזהירה כמתאגרף מיקצועי.

בסך הכל, סרט על אנשים פשוטים. נשמע משעמם ומפחיד אבל זה אמיתי, כן, נגזר בכל מקום. אל יאמרו כי זה "צרפתי מאד ולא נוגע לנו". כי ליוחנן, אהרון, משה וכל האחרים מצפון-תל-אביב, יש צרות דומות מאד.

של דבר, הוא תיאורם של האנשים, שחיו מיספר לא-מבוטל של שנים על כדור' הארץ, ואין להם מה להראות אחרי כל השנים הללו. אנשים אלה, וחיייהם, ללא כחל ושרק, הם וינסנט, פראנסואה, פול וכל האחרים, והסיבה להצלחתו העצומה של הסרט בצרפת.

גיבוריו של סוטה מתקרבים כאן כולם לגיל החמישים, אל סף הויקנה. צל המוות אינו מש מן האופק, אף כי מעולם אינו מהווה יותר מאיום-גרדיא. במרכז הסרט קבוצת יידיים, כולם מן הדור שהיה צעיר בזמן המחלת והמלחמה, והיום הם מסור' דרים, מטופחים, בורגנים לכל דבר.

בצל ההבטחות. אלא שהחזות החל' קה, ככל שמתבוננים בה מקרוב, מסתברת כמחוררת בסדקים. איש-העסקים המשגי' שג למראית-עין נשחק במערכת הפיננ' סית הסובבת אותו ונכסיו מתמוטטים. ליבו שולח אזהרות ראשונות, והמרץ ה' אופטימי והחייכני של העבר, מפנה מקו' מו למסריה, להילוך הזהיר ולהשלמה עם המציאות. הרופא שדיבר פעם על מירפ' אות-חינם לעניים ורפואה לעם, נוצץ ב' מירפאתו המפוארת ברובע יקר בפריס, אבל מאחרי החיצוניות שבעת-הנחת מס' תחרים יובש והתמרמרות, חיי-מישפחה הרוסים, חוסר-אמון וחוסר-ביטחון בסו' בביתם אותו. הסופר שהתכוון לכתוב את הרומן הגדול על המחלת השאיר את גיבורו מזה שנים, עם רובה מכון אל האויב, שעה שהוא, הסופר המבטחי, מקפץ מכתבה לכתבה, על נושאים מרתקים כמו "הרקדנית הרומניה בעלת הרגל המיכ' גית".

ני כחמש שנים, את כאלה הם החיים, תי' אור משבר בחייו של אדריכל, המסופר מנקודת המבט של האיש שנפצע אנושות בתאונת-דרכים, והווה את עברו במיטת בית-חולים. התאונה, מפורקת לפרטיה ה' קטנים ביותר, חוזרת וצפה בתוך חודעתו, ואין ספק שמיבצע וירטואוזי זה של תי' אור סובייקטיבי של עצמות אדם וחלקי' מתכת הנמכעים זה בזה במהירות גבוהה, זיכה את הסרט בהדים גדולים.

אלא שמאחרי התאונה מצטיירת דמותו של אדם המשקיף בפיקחון מוחלט אל עבר בני גילו, אל משברי גיל הארבעים, אל אותה שיכתב אנשים המתוארת כ' "ממוסדת", המשמשת מטרה לחיצי ה'לעג ולקולות המחאה של כל המורדים וה' מתקדמים למיניהם.

סוטה מתאר, לאמיתו של דבר, את בני גילו (הוא חגג לא מזמן את יום הולד' הו ה'50). נקודת השקפתו היא זו של אדם המרכיב תמונה שלמה מהפרטים ה' פטושים שמהם נרקמת המציאות היומיומית. **ללא כחל ושרק.** בפרוצה והשוטר למשל, התאמץ איש בן 40 להקנות טעם לחייו. כוונה זו הסתתרה מאחורי סיפור' שהורכב על שטר המתכנן פשע ושולח כנופיית לא-יוצאים לבצע אותה, רק על-מנה שיוכל ללכוד אותם בשעת מעשה ולהתפאר במיבצעו. סיו' ורודי, שהיה עימות בין שני דורות ושתי השקפות' חיים, המיוצגות על-ידי מונטאן המבוגר וסמי פריי הצעיר, המתמודדים על ליבה של רומי שניידר, נעזר בדליקה קטנה, כדי להדגיש שיא דרמאטי מסויים.

אבל בכל הסרטים הללו, העיקר, בסופו

מיילס וריינולדס: בתוך הטבע

עם זאת, תחושת האדם בתוך הטבע, המציאות את כל סרטיו של סאראפיאן, הנחתו שהאדם איבד את התום המקורי של שחר נעוריו, הסתאב, ואף אם ירצה היום לשוב אליו, לא יוכל עוד, השלמותו עם חוקי הטבע אך לא עם חוקי האדם, כל אלה מעניקים לסרט מימד הרבה יותר מעניין מכפי שאפשר לחש משמו המבלבל, מן ה' פירסומת הרבה שליוותה את מותו של אחד מאנשי הצוות בשעת ההסרטה, או מן הסיפורים הפיקטיביים שצאו מס' ביב לברט ריינולדס, שרה מיילס, ויחסייהם באותה תקופה.

שוד הרכבת

החדש

האיש שאהב את קאט דאנסינג (אופיר, תל-אביב, אר' צות-הברית) — כנופיה שודדת רכבת וגנולטת להרים, יחד עם גברת תימהונית אחת, שהיתה במיקרה עדה למעשה. בעיירה השכנה מתארגנת קבוצת מתנדבים היוצאת בעיקבות השוודים, ואליה מצ' טרף גם בעלה של הגברת. במשך המירוף מתקלפת ה' שיכבה החיצונית של הדמויות, ומה שניראה תחילה כ' סרט-פעולה הופך דרומה, המתפשטת בעת-יובעונה-אחת לכיוונים רבים.

למעשה, מי שילך לראות סרט זה מתוך ציפייה למע' רבון מן השורה, ודאי שיתאכזב. כי הבמאי ריצ'ארד סא' ראפיאן, הראוי למקום מיוחד בשל עולם הסרטים הא' מריקאי, בשל כמה סרטים קטנים ויוצאי-דופן ששעה עד היום, (למשל התיקוה שבנקמה) מעוניין הרבה יותר במה שקורה בתוך הדמויות מאשר במה שמתגלה כלפי חוץ. בשלבים ראשונים נדמה כאילו זה צריך להיות גילגול נוסף של הבצע המעביר אנשים על דעתם, נוסח סיארה מאדרה. אחר-כך, תוך תיאור היחסים בין הרודף לנרדפים מצ' טלצלים הדים של בודדים הם אמיצים, שם הזדהה ה' שרף עם הבורק העצמאי הגמלט, יותר מאשר עם חבריו למצוד. אפשר להמשיך ולצטט השפעות שונות, אולם בסו' פו של דבר, הסיבה היחידה לציטוט זה היא רק העובדה שהתסריט (של אלינור פרי, מחברת דויד וליזה), מנסה לחבוק יותר מדי, אך ברוב תיאבונה, אינה מספיקה לעכל את הכל.

העולם הזה

הח"כ נושא חלבת-יופי

התקרית המשעשעת את החברה התל-אביבית

מעשה נורא במסכרה

מהלומות

בין

נשות

אילנה יצחקוב

הצמדת

מלכה
וונשטיין